கட்டுரைகள்.

2. மாதர்

ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய பாரதி.

"பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே."

பாரதி பிரசுராலயம்,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

முதல் பதிப்பு] 1935. [விலை அணா 8.

PRINTED AT THE
HINDI PRACHAR PRESS,
TRIPLICANE, MADRAS.

முன்னுரை. 3438

ஸ்ரீ பாரதியார் 1910-ம் ஆண்டிலிருந்து 1920-ம் ஆண்டுவரை தமிழ்ப்பத்திரிகைகளில், பெரும்பாலும் "சுதேச மித்திர" னில், வெளியிட்டுவந்த கட்டுரைகளைச் சேகரித்து, முறையே தத்துவம், மாதர், கலைகள், சமூகம் என்ற நான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்து வெளியிட முன்வந்திருக்கிறோம். பாரதியாரே காப்பாற்றி வைத்திருந்த செல்லரித்த பத்திரிகைத் துண்டுகளிலிருந்தும், கைப்பிரதிகளிலிருந்தும் பெயர்த்து எழுதி, ஒழுங்கிட வேண்டி யிருந்ததாலும், பதிப்பிப்பதற்கு வேண்டிய சாதனக் குறைவினாலும், இதுகாறும் இவை வெளிவராது தடைப்பட்டன.

ஏற்கனவே, ஸ்ரீபாரதியார், "தேசோபநிஷத்" தெனக் கருதப்படும் தமது வீறுடைப்பாடல்களால் தமிழகத்தில் புதுயுகத்தைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்; "அருமையான உள்ளக் காட்சிகளை எளிமைகொண்ட நடையிலே எழுதுவது நல்ல கவிதை" என்ற தமது கொள்கைக்கிணங்க, கவிதையில் மட்டுமன்றி, வசன நடையிலும் ஒளியும் தெளிவும் நிலவும்படி செய்து, தற்போது பரவிவரும் எளிய தமிழ் வசன நடைக்கு வழிகாட்டியவராகக் கருதப்படுகிறார்; தமிழர் முன்னேற்றத்திற்காகத் தன் வாணாளைச் செலவிட்ட நமது

வரகவியின் பேரறிவு, அபூர்வக் கருத்துக்கள், விசேஷ அனுபவங்கள் முதலியவை நிறைந்த இக் கட்டுரைகள் "இருளை நீக்கி ஒளியினைக்காட்டி, இறப்பை நீக்கி அமிர்தத்தை ஊட்டி," தமிழ் மக்களை எல்லாத் துறைகளிலும் மேம்பாடுறச் செய்து, "தமிழ் முன்னேற்றத்தால் தமிழர்களின் முன்னேற்றமும், தமிழர்களின் முன்னேற்றத்தால் கீழ்நாடுகளின் முன்னேற்றமும் எய்த வேண்டு" மென்ற பாரதியாரின் கனவை நினைவாக்குமென்றே நம்புகிறோம்.

"மித்திர" னில் அவ்வப்போது பிரசுரித்த கட்டுரைகளைப் புத்தக வடிவமாக வெளியிடுவதற்கு அனுமதி கொடுத்த காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் A. ரங்கசாமி அய்யங்காரவர்களுக்கும், தற்போது "மித்திரன்" ஆசிரியராயிருக்கும் ஸ்ரீமான் C. R. ஸ்ரீனிவாஸன் அவர்களுக்கும், பாரதியார் நூல்களைப் பதிப்பிக்கு முறையில் எங்களுக்கு பேருதவி செய்துவரும் மற்ற நண்பர்களுக்கும் எங்கள் நன்றியைச் செலுத்துகிறோம்.

பாரதி பிரசுராலயத்தார்.

பொருளடக்கம்.

குறிப்பு.

அவசரத்தில் அச்சிட நேர்ந்ததால் இப்பகுதியில் சில பிழைகள் புகுந்து விட்டன. ஆதலால் இப்புத்தகத்தின் முடிவில் 'பிழைத் திருத்தம்' ஒன்று சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.

15-ம் பக்கத்திலும் 36-ம் பக்கத்திலும் பதிப்பித்திருக்கும் கட்டுரை ஒன்றே யாயினும், ஆழ்ந்து பார்ப்பவர்கள் இரண்டிற்கும் சிற்சில வித்யாசங்கள் காணலாம்.

பாரதி பிரசுராலயத்தார்.

பாரதியாரின் கட்டுரைகள்.

[பகுதி 2.]

பெண்.

வேதபுரத்தில் தர்மவீதியில் வாத்தியார் பிரமராய அய்யர் என்றொரு பிராமணர் இருக்கிறார். இவர் சாக்த மதத்தை சேர்ந்தவர். "சக்திபூஜை" பண்ணுவோரில் சிலர் மதுமாம்ஸபோஜனம் செய்கிறார்கள். இந்த வாத்தியார் அப்படியில்லை. அவர் "சுத்தசைவம்"; அதாவது, ஆட்டுக்குட்டியை மாம்ஸம் தின்னும்படி செய்தாலும் செய்யலாம்; இந்த வாத்தியாரை மாம்ஸம் தின்னும்படி செய்ய முடியாது. இவர் இங்கிலீஷ், ப்ரெஞ்சு என்ற இரண்டு பாஷைகளிலும் நல்ல பாண்டித்யமுடையவர். கொஞ்சம் ஸம்ஸ்க்ருதம் தெரியும். பகவத்கீதை, வால்மீகி ராமாயணம், குமாரஸம்பவம் மூன்று நூலும் படித்திருக்கிறார். வேதாந்த விசாரணையிலே நல்ல பழக்கமுண்டு. கதை, காலக்ஷேபம், உபந்யாசம் முதலியன நடந்தால், தவறாமல் கேட்கப் போவார். பெரும்பாலும் கதை கேட்டுவிட்டு அதிருப்தியுடனே திரும்பி வருவார். வீட்டுக்கு வந்து உபந்யாசிகளின் கொள்கைகளை ஒரு மாஸம் தொடர்ச்சியாக நண்பர்களுடனே தர்க்கிப்பார். "ஹிந்துக்கள் முற்காலத்தில் நல்ல மேதாவிகளாக இருந்தனர். இன்னும் அதி சீக்கிரத்தில் மேலான நிலைமைக்கு வரப்போகிறார்கள்.

ஆனால், இந்தத் தேதியில், பண்டிதர்களாக வெளிப்பட்டு பிரசங்கங்களும், கதைகளும், காலக்ஷேபங்களும் நடத்தும் ஹிந்துக்களிலே நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர் சமையல் வேலைக்குப் போக வேண்டியவர்கள். அதைவிட்டு, உலகத்துக்கு ஞானோபதேசம் பண்ணக் கிளம்பி விட்டார்கள். இது பெரிய தொல்லை, உபத்திரவம், தொந்தரவு, கஷ்டம், ஸங்கடம், ஹிம்ஸை, தலை நோவு. இந்தத் தேதியில், ஹிந்து ஜாதி முழு மூடமாக இருக்கிறது. நம்மவர்கள் மூளைக்குள்ளே கரையான் பிடித்திருக்கிறது. எனக்கு ஹிந்துக்களின் புத்தியை நினைக்கும்போது வயிற்றெரிச்சல் பொறுக்கமுடியவில்லை. படகோனியா தேசத்திலே கூட சராசரி நூற்றுக்கு இத்தனைபேர் மூடர்களாக இருப்பார்களென்று தோன்றவில்லை" என்று நானாவிதமாக நம் தேசத்தாரின் அறிவு நிலைமையை தூஷணை செய்து கொண்டேயிருப்பார்.

மேற்படி பிரமாய வாத்தியாருக்குத் தமிழிலும் கொஞ்சம் ஞானமுண்டு. ஐரோப்பியரின் சாஸ்திரங்களில் பலவற்றைத் தமிழில் எழுதியிருக்கிறார். சில சமயங்களில் கவிதை கூட எழுதுவார். இவருடைய கவிதை மிகவும் உயர்ந்ததுமில்லை, தாழ்ந்ததுமில்லை; நடுத்தரமானது. இவருக்கு சங்கீதத்தில் நல்ல ஞானமுண்டு. ஆனால் பாடத் தெரியாது. தொண்டை சரிப்படாது. தாளத்தில் மஹா நிபுணர். பெரிய பெரிய மிருதங்கக்காரரெல்லாம் இவரைக் கண்டால் பயப்படுவார்கள்.

இவர் இந்தத் தெருவில் வார்த்தை சொன்னால் மூன்றாவது தெருவுக்குக் கேட்கும். பகலில் பள்ளிக்

கூடத்து வேலை முடிந்தவுடனே வீட்டுக்கு வந்து, ஸாயங் காலம் ஆறுமணி முதல் எட்டுமணி வரை தன் வீட்டுத் திண்ணையில் சினேகிதர்களுடன் பேசிக்கொண்டு, அதா வது, கர்ஜனை செய்துகொண்டிருப்பார். பிறகு சாப் பிடப் போவார். சாப்பிட்டுக் கையலம்பி கை ஈரம் உலர் வதற்கு முன்பு, மறுபடி திண்ணைக்கு வந்து சப்தம் போடத் தொடங்கிவிடுவார். இவருடைய வீட்டுத் திண்ணைக்கு அக்கம்பக்கத்தார் இடிப் பள்ளிக்கூடம் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடிப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்து மாலைதோறும் நாலைந்து பேருக்குக் குறையாமல். இவருடைய பேச்சைக் கேட் டுக் கொண்டிருப்பார்கள். அந்த நாலைந்து பேருக்கும் இன்னும் காது செவிடாகாமலிருக்கும் விஷயம் அனேக ருக்கு ஆச்சர்யத்தை உண்டாக்குகிறது.

மேற்படி வாத்தியாருக்கும் எனக்கும் சிநேகமுண்டு. நானும் அடிக்கடி இடிப்பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய் பேச்சுக் கேட்கும் வழக்கமுண்டு. ஹிந்துக்கள் பரம மூடர்களென்று அவர் சொல்லும் வார்த்தையை மாத் திரம் நான் அங்கீகாரம் செய்துகொள்வது கிடையாது. மற்றப்படி அனேகம் விஷயங்களில் அவருடைய அபிப் பிராயங்கள் எனக்கு நியாயமாகவே தோன்றும்.

நாலாநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை சாயங்காலம் மழைத்தூற்றலாக இருந்தபடியால், நான் வெளியே உலாவப் போகாமல், பொழுது போக்கும் பொருட்டாக• மேற்படி இடிப்பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந் தேன். அங்கே வாத்தியார் கர்ஜனை அட்டஹாசமாக

நடந்து கொண்டிருந்தது. கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர் களின் "ஜாப்தா" பின்வருமாறு:—

(1) வீராசாமி நாயக்கர். (இந்த நாயக்கர் ஆனைக் குட்டியைப் போலிருப்பார்; சர்க்கார் உத்தியோகம்; முப்பத்து மூன்று வயது; அதற்குள் சரியான வழுக்கை; நல்ல வ்யவஹார ஞானமுடையவர்; வாய் பேசுவது கிடையாது; கோபம் வருகிறபோதுகொஞ்சம் பொடி யெடுத்து மூக்கில் போட்டுக் கொள்வார்.)

(2) கொங்கண பட்டர். (இவர் பெருமாள் கோயில் பட்டர்; ஏழரையடி உயரம்; இவரை யார் வேண்டுமானாலும் வையலாம்; வேஷ்டியைப் பிடித்திழுக்கலாம். மேற்படி வீராசாமி நாயக்கர் இவருடைய தலையில் கால் மணி நேரத்திற்கொரு தரம் குட்டுவார். இவருக்குக் கோபம் வராது. இவருடைய ஜாதகத்திலே கோபத்துக்குரிய கிரகம் சேரவில்லை யென்று கேள்வி.)

(3) நாராயணசாமி செட்டியார். (பணக்காரர்; குள்ளம்; வட்டிக்குக் கொடுக்கல் வாங்கல், இடிப்பள்ளிக்கூடம்—இந்த இரண்டு தொழிலையுந்தவிர, மூன்றாவது கார்யத்தை இவர் கவனிப்பதே கிடையாது. வாரத்துக் கொருமுறை வெள்ளிக்கிழமை யன்று பிள்ளையார் கோவிலுக்குப் போவார். மற்றப்படி வீட்டை விட்டு வெளியேற மாட்டார். இவரை அந்தப்புரச் செட்டியாரென்றும் சொல்வார்கள்.)

(4) குருசாமி பாகவதர். (ஸங்கீத வித்வான்; குழந்தைகளுக்குப் பாட்டும், வாத்தியமும் சொல்லிக் கொடுப்பார். சாரீரம் கட்டை.)

மேற்படி சபையில் நானும் போய்ச்சேர்ந்தேன். பிரமராய வாத்தியாருக்கு என்னைக் கண்டவுடன் கொஞ்சம் சந்தோஷம் ஏற்பட்டது.

"வாருங்கள், வாருங்கள், உங்களுக்குப் ரஸப்படக்கூடிய விஷயந்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்றார்.

"அதாவது, என்ன விஷயம்?" என்று கேட்டேன்.

"ஸ்திரீகளுடைய பேச்சு," என்றார்.

"ஸ்திரீகளைப் பற்றின பேச்சா? சரிதான் மேலே உபந்யாசம் நடக்கட்டும்." என்றேன்.

வாத்தியார் கர்ஜனையைத் தொடங்கினார் :—

"நான் சொன்ன விஷயத்தைச் சுருக்கமாக* 'சக்தி தாச'ருக்கு மறுமுறை சொல்லிக் காட்டிவிட்டு மேலே சொன்னால் தான் அவருக்குத் தொடர்ச்சி தெரியும்," என்று சொல்லி பூர்வ கதையை யெடுத்தார்.

அந்த நிமிஷத்தில் வீராசாமி நாயக்கர் ஒரு தரம் பொடி போட்டுக்கொண்டு கொங்கண பட்டர் தலையில் ஒரு குட்டுக் குட்டினார்.

"சில்லரை விளையாட்டு வேண்டாம்; வாத்தியார் பிரசங்கம் நடக்கட்டும்," என்றேன்.

வாத்தியார் கர்ஜனை செய்யலானார்.

"இந்தியாவில் ஆண்பிள்ளைகளுக்குக் கூட வாக்குச் சீட்டுக் கிடையாது. அதாவது, ஜனங்களுடைய இஷ்

---

* ஸ்ரீ பாரதியாரின் புனை பெயர்.

டப்படி ஆள் நியமித்து ஜனசபையாலே நடத்தும் அரசாட்சி யுரிமை ஹிந்துக்களுக்குக் கிடையாது. ஹிந்துக்களுக்குப் புத்தி சொற்பம். நம்முடைய தேசத்தில் ஆண்பிள்ளைகளுக்குக் கிடையாத மேற்படி வாக்குச் சீட்டுச் சுதந்திரம் வேறு சில தேசங்களிலே பெண்களுக்கு உண்டு. அதாவது, அரசாட்சி இன்னபடிதான் நடக்க வேண்டுமென்று நியமிக்கும் பாத்தியதை அங்கே ஸ்திரீகளுக்கு உண்டு.

"ஆஸ்திரேலியா, ந்யூஸிலாந்து, டென்மார்க், நார்வே, யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸிலே பாதி, கானடா இத்தனை தேசங்களில், பெண்களுக்கு வாக்குச் சீட்டு கெட்டியாகவுண்டு. இங்கிலாந்திலே கூட அந்த அநுஷ்டானத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று பலர் மன்றாடுகின்றார்கள். போன மந்திரி ஆஸ்க்வித் கூட அந்தக் கட்சியை நெடுங்காலமாக எதிர்த்து வந்து, ஸமீபத்தில் அதற்கனுகூலமாக பேசுகிறாரென்று கேள்வி. இதை விடுங்கள்.

"துருக்கி தேசம் தெரியுமா? அங்கே நேற்றுவரை ஸ்திரீகளை மூடிவைத்திருப்பது வழக்கம். கஸ்தூரி மாத்திரைகளை டப்பியில் போட்டு வைத்திருக்கிறார்களோ இல்லையோ? அந்த மாதிரி; திறந்தால் வாசனை போய் விடும் என்று. நம்முடைய தேசத்திலேயே கூட அநேக ஜாதிக்காரர் அந்தமாதிரி தானே செய்கிறார்கள். ஹிந்து ஸ்திரீ ஏறக்குறைய அடிமை நிலைமையிலிருக்கிறாள். நம்முடைய வீடுகளில் அறைக்குள் அடைத்து வைப்பது கிடையாது. அறைக்குள்ளே தான் இருந்தாலென்ன, குடிகெட்டுப் போச்சுது? அடிமையை தண்ணீர்

கொண்டுவர தெருவிலே விட்டால்தானென்ன, அதுவும் கூடாதென்று கதவைப்பூட்டி கைதியாக வைத்திருந்தா லென்ன? எந்த நிலைமையிலிருந்தாலும் அடிமை அடிமைதானே, ஸ்வாமீ? மனுஷ்ய ஜீவனுக்கு இரண்டு வித நிலைமைதானுண்டு. எதுவும் தன்னிஷ்டப்படி செய்து, அதனால் ஏற்படக்கூடிய இன்ப நஷ்டங்களுக் குத் தான் பொறுப்பாளியாக இருப்பது ஒரு நிலைமை. அதுதான் சுதந்திரம். அப்படி இல்லாமல், பிறர் இஷ்டப் படி தான் இஷ்டமிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் மீறி நடக்கக் கூடாதபடி கட்டுப் பட்டிருத்தல், அடிமை நிலை. அந்த ஸ்திதியில் நம்முடைய ஸ்திரீகளை வைத்திருக் கிறோம். சும்மா பொய்க்கதை சொல்வதில் பிரயோஜன மென்ன, ஸ்வாமீ? நம்முடைய ஸ்த்ரீகள் அடிமைகள். அதிலே சந்தேகமில்லை. ஹிந்துக்களுக்குள்ளே புருஷர் களுக்கே அரசாட்சியில் வாக்குச் சீட்டுக் கிடையாது. அவர்களுக்குள்ளே ஸ்த்ரீகள் அடிமைகள். ஹிந்து ஸ்த்ரீகளைக்காட்டிலும் இப்போது துருக்கி ஸ்த்ரீகள் நல்ல நிலைமையில் வந்திருக்கிறார்கள். மிஸ் எல்லிஸன் என் றொரு இங்கிலீஷ்காரி ஒரு புஸ்தகம் போட்டு, நேற்றுத் தான் ஒரு பத்திரிகையில் அந்தப் புஸ்தகத்தைப் பற்றி அபிப்பிராயம் போட்டிருந்தது. அந்த அபிப்பிராயம் எழு தினவர் ஒரு சிங்களத்துப் பௌத்தர். அவர் பெயர் ஜினராஜ தாஸர். அவர் ஒரு இங்கிலீஷ்காரியைக் கலி யாணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார். துருக்கி ஸ்த்ரீகள் படிப்பு, ராஜ்யப் பொறுப்பிலே ஊக்கம் முதலிய சகல அம்சங்களிலேயும் போதுமானபடி விருத்தியாய்க்

கொண்டு வருவதாக அந்த இங்கிலீஷ் புஸ்தகத்தில் போட்டிருப்பதாக அந்த பௌத்தர் சொல்லுகிறார். ஐயோ, ராமா, ராகவா, கேசவா, விசுவாமித்ரா!—நமக்கு ஸந்தியாவந்தனம் கொஞ்சம் மறதி!"

இங்ஙனம் அவர் பிரசங்கத்தில் கொஞ்சம் மூச்சு வாங்கும் பொருட்டாக ஒரு விகட வார்த்தைசொன்ன வுடனே அவருடைய முக்ய சிஷ்யராகிய கொங்கண பட்டர் கொல்லென்று சிரித்தார். வீராசாமி நாயக்கர் மேற்படி பட்டாசார்யாருடைய தலையில் ஒரு குட்டுக் குட்டி ஒரு தாத்துக்குப் பொடி போட்டுக்கொண்டார்.

வாத்தியார் மறுபடியும் கோஷிக்கலானார்:—

"ருதுவான பிறகு பெண்ணுடைய இஷ்டப்படி கலியாணம் செய்யவேண்டும்; புருஷன் கொடுமையை சகிக்க முடியாமலிருந்தால், ஸ்த்ரீ சட்டப்படி அவனை த்யாஜ்யம் செய்துவிடச் சட்டமும் இடங்கொடுக்க வேண்டும்; ஊர்க்காரரும் தூஷணை செய்யக்கூடாது. பெண் உழைத்துச் சாப்பிட முடியாது. அந்த விஷயத்தில் ஐரோப்பிய ஸ்த்ரீஸ்வதந்திர முயற்சிக்காரருடைய அபிப்ராயத்திலிருந்து என் அபிப்ராயம் பேதப்படுகிறது. பெண்ணை சம்பாத்யம் பண்ணிப் பிழைக்க விடக்கூடாது. அவளுக்கு பிதுரார்ஜிதத்தில் பாகமிருக்கவேண்டும். கலியாணம் செய்துகொண்டால் புருஷனுடைய சொத்து அவளுடையதாகவே பாவிக்க வேண்டும். (பெண்டாட்டி கையில் காசு கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லுகிற மனுஷ்யர்களும் இருக்கத் தான் செய்கிறார்கள்.) பெண் அவளிஷ்டப்படி சஞ்சரிக்கலாம். தனி இடங்

களில் ஸ்த்ரீகளைக் கண்டால் மரியாதை செய்து வணங்க வேண்டும். அப்படி எந்தப் புருஷன் மரியாதை செய்ய வில்லை யென்று தோன்றுகிறதோ, அவனை கிரகஸ்தர்கள் நெருங்கக் கூடாது. அவன்கூட ஒருவனும் பேச்சு வார்த்தை வைத்துக்கொள்ளாமல் இருந்துவிட வேண் டும். அப்படி வீதிவழியோ, கடைத்தெருவோ, ரயில் வழியோ, காசிப்பட்டணமோ ஸ்த்ரீகள் தனியே போனு லும், புருடர் கண்டு வணங்கும்படி ஏற்பாடு செய்வது நாளது தேதியில் இந்தத் தேசத்தில் வெகு கஷ்டம். என்ன செய்யலாம்? ஹிந்துக்களிலே நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் மூடஜனங்கள். அது எப்படி நாச மாய்ப்போனாலும், படித்துக் கௌரவமாக குடித்தனம் பண்ணும் ஜனக்கூட்டத்துக்குள்ளே, 'ஸ்திரீகள் சுயேச் சை யாகப் பேசலாம், சுயேச்சையாக ஸஞ்சரிக்கலாம்,' என்று வைக்கவேண்டும். அது சாத்யமாகும்படி புரு ஷரைத் தண்டிக்கவேண்டும். கையாலாகாத பேரை தண் டிப்பதிலே என்ன பிரயோஜனம், ஸ்வாமீ? எத்தனை நாள் இந்தத் தேசத்தில் பழங் குப்பையில் முழுகிக் கிடக் கப்போகிறார்கள்? நத்தைப் புழுவைப்போலே ஆணும் பெண்ணும் கூடப் பிறக்கிறோம். உடன்பிறந்தான் ஆண்டான், உடன் பிறந்தவள் அடிமை, ஸ்வாமீ? சுத்த பாமர ஜனங்கள்" என்று சோனாமாரியாகப் பொழிந் தார்.

இந்த சமயத்தில் என்னுடைய குழந்தை வீட்டி லிருந்து ஓடிவந்து என்னைச் சாப்பிடக் கூப்பிட்டது. நான் எழுந்தேன். "பிரமராய வாத்தியார் சொல்லுகிற

விஷயத்தைக்குறித்து உம்முடைய அபிப்ராய மென்ன? என்று என்னை நோக்கி கொங்கணபட்டர் கேட்டார்.

நான் சொல்லத் தொடங்கு முன்னே, வீராசாமி நாயக்கர் மேற்படி பட்டாசார்யாருடைய தலையில் ஒரு குட்டுக் குட்டி, "நீர் சும்மா இருமே, ஓய்" என்று சொன்னார். பிறகு நான் :—" பூலோகத்துப் பஞ்சாயத்தெல்லாம் எனக்கு வேண்டியதில்லை ஸ்வாமி, யாருக்கு என்ன கார்யம் சித்தியாக வேண்டுமானாலும், 'ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி' என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு அந்த கார்யம் சித்தியாகும். இது தான் எனக்குத் தெரிந்த விஷயம்," என்றேன்.

பிரமராய வாத்தியார் " அது வுண்மை " என்றார். இடிப் பள்ளிக்கூட முழுவதும் 'வாஸ்தவந்தான்' என்று ஒப்புக்கொண்டது. நான் போஜனத்துக்குப் புறப்பட்டேன்.

" தமிழ் நாட்டின் விழிப்பு "

ஜீவஹிம்சை கூடாது. மதுமாம்சங்களால் பெரும்பான்மையோருக்கு தீங்கு உண்டாகிறது. மதுமாம்சங்கள் இல்லாதிருத்தல் பிராமணருக்கு பெரிய கீர்த்தி. அது பெரிய தவம். அது கிருத யுகத்துக்கு, வேராகக் கருதக்கூடிய அநுஷ்டானம்.

ஆனாலும் தாம் ஒரு காரியத்தை செய்யாமலிருக்குமிடத்து, அதைப் பிறர் செய்யும்போது அஸூயை கொள்வது தவறு.

ஊண், உடை, பெண் கொடுக்கல் வாங்கல் முதலிய விஷயங்களில் மூடத்தனமாகக் கட்டுப்பாடுகளும், விதிகளும், தடைகளும் கட்டுவதில் யாதொரு பிரயோஜனமும் கிடையாது.

மேலும், உலகத்து மனிதர்களெல்லாரும் ஒரே ஜாதி. 'இந்தச் சண்டையில் இத்தனை ஐரோப்பியர் அநியாயமாக மடிகிறார்களே' யென்பதை நினைத்து நான் கண்ணீர் சிந்தியதுண்டு. இத்தனைக்கும் சுதேசியத்திலே கொஞ்சம் அழுத்தமானவன். அப்படி யிருந்தும் ஐரோப்பியர் மடிவதில் எனக்கு சம்மதம் கிடையாது. எல்லா மனிதரும் ஒரே வகுப்பு.

சகல மனிதரும் சகோதரர். மனுஷ்ய வர்க்கம் ஒருயிர். இப்படியிருக்க, நாம் ஒரு வீட்டுக்குள்ளே மூடத்தனமான ஆசாரச் சுவர்கள் கட்டி, 'நான் வேறு ஜாதி, என் மைத்துனன் வேறு ஜாதி, இருவருக்குள் பந்தி போஜனம் கிடையாது. அவனை ஜாதிப் பிரஷ்டம் பண்ணவேண்டும்' என்பது சுத்த மடமை யென்பதைக்காட்டும் பொருட்டாக இத்தனை தூரம் எழுதினேனே யொழிய வேறில்லை.

தமிழ் நாட்டில் ஜாதி ஸம்பந்தமான மூட விதிகளும் ஆசாரங்களும் சடசட வென்று நொறுங்கி விழுகின்றன.

அடுத்த விஷயம், பெண் விடுதலை. தமிழ் நாட்டில் பெண் விடுதலைக்கக்ஷிக்கு தலைவியாக ஸ்ரீமான் நீதிபதி சதாசிவய்யரின் பத்தினி மங்களாம்பிகை விளங்குகிறார்.

ஸ்ரீ அனி பெசண்ட் இந்த விஷயத்தில் அவருக்குப் பெரிய திருஷ்டாந்தமாகவும், தூண்டுதலாகவும் நிற்கிறார்.

இவ்விருவராலும் இப்போது பாரத தேசத்தில் உண்மையான பெண் விடுதலை உண்டாக ஹேது ஏற்பட்டது. இவ்விருவருக்கும் தமிழுலகம் கடமைப்பட்டது. இவர்களுடைய கக்ஷி என்னவென்றால், ஸ்த்ரீகளுக்கு ஜீவன் உண்டு; மனம் உண்டு; புத்தியுண்டு; ஐந்து புலன்கள் உண்டு; அவர்கள் செத்த யந்திரங்களல்லர். உயிருள்ள செடி கொடிகளை போலவுமல்லர். சாதாரணமாக ஆண்மாதிரியாகவே தான். புற வுறுப்புக்கள் மாறுதல்; ஆத்மா ஒரேமாதிரி.

இதனை மறந்து அவர்களைச் செக்குமாடுகளாகப் பாவிப்போர் ஒரு திறத்தார். பஞ்சு தலையணைகளாகக் கருதுவோர் மற்றொரு திறத்தார். இரண்டும் பிழை.

ஸ்த்ரீகள் தமக்கிஷ்டமான பேரை விவாகம் செய்து கொள்ளலாம். விவாகம் செய்துகொண்ட புருடனுக்கு ஸ்த்ரீ அடிமையில்லை, உயிர்த்துணை; வாழ்க்கைக்கு ஊன்றுகோல், ஜீவனிலே ஒரு பகுதி; சிவனும் பார்வதியும் போலே; விஷ்ணுவும் லக்ஷ்மியும் போலே. விஷ்ணுவும் சிவனும் பரஸ்பரம் உதைத்துக் கொண்டதாகக் கதை சொல்லும் பொய்ப் புராணங்களிலே லக்ஷ்மியை அடித்தாரென்றாவது, சிவன் பார்வதியை விலங்கு போட்டு வைத்திருந்தா ரென்றாவது கதைகள் கிடையா. சிவன் ஸ்த்ரீயை உடம்பிலே பாதியாக தரித்துக்கொண்டார். விஷ்ணு மார்பின் மேலே இருத்தினார். பிரம்மா நாக்குக்குள்ளேயே மனைவியைத் தாங்கி நின்றார். ஜகத்

திற்கு ஆதாரமாகிய பெருங் கடவுள் ஆண் பெண் என இரண்டு கலைகளுடன் விளங்குகிறது. இரண்டும் பரிபூர்ணமாக சமானம். பெண்ணே அணுவளவு உயர்வாகக் கூறுதலும் பொருந்தும்.

எனவே, இன்று தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமே யல்லாது பூமண்டல முழுதிலும், பெண்ணைத் தாழ்வாகவும் ஆணை மேலாகவும் கருதி நடத்தும் முறைமை ஏற்பட்டிருப்பது முற்றிலும் தவறு. அது துன்பங்களுக்கெல்லாம் அஸ்திவாரம்; அநீதிகளுக்கெல்லாம் கோட்டை; கலியுகத்திற்குப் பிறப்பிடம்.

இந்த விஷயம் தமிழ் நாட்டில் பல புத்திமான்களின் மனதிலே பட்டு, பெண் விடுதலைக் கக்ஷி தமிழ் நாட்டின் கண்ணே பலமடைந்து வருவதை நோக்குமிடத்தே எனக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி யுண்டாகிறது. இந்த விஷயத்திலும் தமிழ்நாடு பூமண்டலத்துக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்கு மென்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை.

அடுத்த விஷயம் மதபேதங்களைக் குறித்தது. இதில் பாரததேசம்—முக்கியமாகத் தமிழ்நாடு—இன்று புதிதாக அன்று, நெடுங்காலமாக, தலைமையொளி வீசி வருதல் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ராமானுஜர் தமிழ்நாட்டில் பிறந்தவர் அன்றோ? ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் அவதாரம் புரிந்தது தமிழ் நாட்டிலன்றோ? பறையனைக் கடவுளுக்கு நிகரான நாயனாராக்கிக் கோயிலில் வைத்தது தமிழ் நாட்டிலன்றோ? சிதம்பரம்

கோயிலுக்குள்ளே நடராஜாவுக்கு ஒரு சந்நிதி, பெருமாளுக்கொரு சந்நிதி. ஸ்ரீரங்கத்திலே, பெருமாளுக்கு ஒரு துருக்கப் பெண்ணைத் தேவியாக்கித் துலுக்கநாச்சியார் என்று பெயர் கூறி வணங்குகிறார்கள். "எம்மதமும் சம்மதம்" என்றார் ராமலிங்க ஸ்வாமி.

உலகத்திலுள்ள மதபேதங்களை யெல்லாம் வேருடன் களைந்து சர்வ ஸமய ஸமரஸக்கொள்கையை நிலைநாட்ட வேண்டுமானால், அதற்குத் தமிழ்நாடே சரியான களம். உலக முழுவதும் மத விரோதங்களில்லாமல் ஒரே தெய்வத்தைத் தொழுது உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்யவல்ல மஹான்கள் இப்போது தமிழ்நாட்டில் தோன்றியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றியே, பூமண்டலத்தில் புதிய விழிப்பு தமிழகத்தே தொடங்கு மென்கிறோம்.

மேலே சொன்னபடி, 'பரிபூரணச் சமத்துவம் இல்லாத இடத்தில் நாம் ஆண் மக்களுடன் வாழமாட்டோம்' என்று சொல்லுவதனால் நமக்கு நம்முடைய புருஷராலும், புருஷ சமூஹத்தாராலும் நேரத்தக்க கொடுமைகள் எத்தனையோ யாயினும், எத்தன்மை யுடையன வாயினும் நாம் அஞ்சக்கூடாது. சகோதரிகளே! ஆறிலும் சாவு; நூறிலும் சாவு; தர்மத்துக்காக இறப்போரும் இறக்கத் தான் செய்கிறார்கள். பிறரும் இறக்கத் தான் செய்கிறார்கள். ஆதலால், சகோதரிகளே! பெண் விடுதலையின் பொருட்டாக தர்மயுத்தம் தொடங்குங்கள். நாம் வெற்றி பெறுவோம். நமக்குப் பராசக்தி துணை புரிவாள். வந்தே மாதரம்.

"பெண் விடுதலைக்குத் தமிழ்ப் பெண்கள் செய்யத்தக்கது யாது?"

[புதுச்சேரியில் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய பாரதியின் குமாரி ஸ்ரீ தங்கம்மா ஒரு பெண்கள் கூட்டத்தில் படித்தது.]

ஆறிலும் சாவு; நூறிலும் சாவு; ஆணுக்கு மட்டு மன்று, பெண்ணுக்கு மப்படியே.

ஆகலால் உயிருள்ளவரை இன்பத்துடன் வாழ விரும்புதல் மனுஷ்ய ஜீவனுடைய கடமை. இன்பத் துக்கு முதல் அவசியம் விடுதலை. அடிமைகளுக்கு இன் பம் கிடையாது. தென் ஆப்பிரிக்காவில் ஹிந்து தேசத் தார் படுங்கஷ்டங்களைக் குறித்து, 1896ம் வருஷத்தில் கல்கத்தாவில் கூடிய பன்னிரண்டாம் ஜனசபைக் (காங் கிரஸ்) கூட்டத்தில் செய்யப்பட்ட தீர்மான மொன்றை ஆதரித்துப் பேசுகையில் வித்வான் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் பிள்ளை பின்வருமாறு கூறினர் :—

" மிகவும் உழைப்பாளிகளாகிய ஹிந்து தேசத்தார் அந்த நாட்டில் பரம்பரை முறியடிமைகளாக வாழும்படி நேர்ந்திருக்கிறது. அங்கு நம்மவர் உத்திரவுச் சீட்டில் லாமல் யாத்திரை செய்யக்கூடாது. இரவு வேளையில் வெளியே சஞ்சரிக்கக்கூடாது. நகரங்களுக்கு நடுவே குடியிருக்கக்கூடாது. ஒதுக்கமாக நமக்கென்று கட் டப்பட்டிருக்கும் சேரிகளில் வசிக்கவேண்டும். ரயில் வண்டியில் மூன்றாவது வகுப்பிலே தான் ஏறலாம்; முதலிரண்டு வகுப்புக்களில் ஏறக்கூடாது. நம்மை

ட்ராம் வண்டியிலிருந்து தூக்குகிறார்கள். ஒற்றையடிப் பாதையினின்றும் கீழே தள்ளுகிறார்கள். ஹோட்டல்களில் நுழையக் கூடாதென்கிறார்கள். பொது ரஸ்தாக்களில் நடக்கக்கூடாதென்று தடுக்கிறார்கள். நம்மைக் கண்டால் நம்மைக் காறி உமிழ்கிறார்கள். "ஹூஸ்" என்று சீத்காரம் பண்ணுகிறார்கள். நம்மை வைகிறார்கள், சபிக்கிறார்கள். மனுஷ்ய ஜந்துக்களினால் சகிக்கக் கூடாத இன்னும் எத்தனையோ அவமானங்களுக்கு நம்மை உட்படுத்துகிறார்கள். ஆகையால், நம்மவர் இந்த நாட்டிலேயே இருந்து பஞ்சத்திலும் கொள்ளை நோயிலும் அழிந்திட்டாலும் பெரிதில்லை. நமது ஸ்வதந்திரங்களை வெளிநாடுகளில் அன்னியர் காலின் கீழே போட்டு மிதிக்காதபடி ராஜாங்கத்தாரால் நம்மைக் காப்பாற்ற முடியாவிட்டால், நம்மவர் வேற்று நாடுகளுக்குக் குடியேறிப் போகாமல் இங்கிருந்து மடிதலே நன்று" என்றார். என்ன கொடுமையான நிலை பார்த்தீர்களா ?

ஆனால், சகோதரிகளே, தென் ஆப்பிரிக்காவில் மாத்திரமே இவ்விதமான கொடுமைகள் நடக்கின்றன என்று நினைத்து விடாதீர்கள் !

சகோதரிகளே ! ஔவையார் பிறந்தது தமிழ் நாட்டில் ; மதுரைமீனாக்ஷியும் அல்லி அரசாணியும், நேற்று மங்கம்மாளும் அரசுபுரிந்த தமிழ் நாட்டிலே நம்முடைய நிலைமை—

நாமும் ஸ்வேச்சைப்படி வெளியே சஞ்சரிக்கக் கூடாது. நம்மைச் சேரிகளில் அடைக்காமல் சிறைகளில் அடைத்து வைக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். ரயில்

வண்டிகளில் நமக்கென்று தனிப்பகுதி ஏற்பாடு செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். நம்மைக் கண்டாலும் ஆண்மக்கள் நிஷ்காரணமாய் சீறி விழுகிறார்கள்; காறி உமிழ்கிறார்கள்; வைகிறார்கள்; அடிக்கிறார்கள்; நாம் நமதிஷ்டப்படி பிறருடன் பேசக்கூடாதென்று தடைசெய்கிறார்கள். மிருகங்களை விற்பதுபோல், நம்மை விலைக்கு விற்கிறார்கள். தம்முடைய நூல்களிலும் ஸம்பாஷணைகளிலும் ஓயாமல் நம்மைத் தூற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வழக்கத்தால் நாம் இத்தனை பாடுக்கும் ஒருவாறு ஜீவன் மிஞ்சி யிருக்கிறோமெனினும், இந்த நிலை மிக இழிவான தென்பதிலும், கூடிய சீக்கிரத்தில் மாற்றித் தீரவேண்டிய தென்பதிலும் சந்தேகமில்லை. இதற்கு மருந்தென்ன?

தென் ஆப்பிரிக்காவில் ஹிந்து தேசத்துக் கூலி யாட்களுக்கு ஸ்ரீமான் மோஹனதாஸ் கரம் சந்திர காந்தி எந்த வழி காட்டினாரோ, அதுவே நமக்கும் வழி. தென் ஆப்பிரிக்காவில் வெள்ளையரை ஹிந்துக்கள் ஆயுத பலத்தால் எதிர்க்கவில்லை. கைத்துப்பாக்கி, வெடிகுண்டு முதலியவற்றை உபயோகிக்க விரும்பின சில இளைஞரைக் கூட அது செய்யலாகாதென்று மஹாத்மா காந்தி தடுத்துவிட்டார். "அநியாயத்தை அநியாயத்தால் எதிர்த்தலென்பது அவசியமில்லை. அதர்மத்தை அதர்மத்தால் தான் கொல்லவேண்டுமென்பது அவசியமன்று நாம் அநியாயத்தை நியாயத்தால் எதிர்ப்போம்; அதர்மத்தை தர்மத்தால் ஒழிப்போம்." என்று காந்தி சொன்னார்.

சகோதரிகளே, நாம் விடுதலை பெறுவதற்கும் இதுவே உபாயம். நமக்கு அநீதி செய்யும் ஆண் மக்களுடனே நாம் அன்புத் தளைகளால் கட்டுண்டிருக்கிறோம். நமக்கு அவர்கள் அண்ணன்தம்பிகளாகவும், மாமன் மைத்துனராகவும், தந்தைபாட்டனாராகவும், கணவர் காதலராகவும் வாய்த்திருக்கின்றனர். இவர்களே நமக்குப் பகைவராகவும் மூண்டிருக்கையிலே, இவர்களை யெதிர்த்துப் போர் செய்யவேண்டு மென்பதை நினைக்கும்போது, என்னுடைய மனம், குருக்ஷேத்திரத்தில் போர் தொடங்கியபோது அர்ஜுனனுடைய மனது திகைத்தது போலே, திகைக்கிறது. ஆண் மக்களை நாம் ஆயுதங்களால் எதிர்த்தல் நினைக்கத் தகாத காரியம். அது பற்றியே, 'சாத்விக எதிர்ப்' பினால் இவர்களுக்கு நல்ல புத்தி வரும்படி செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேன்.

'அடிமைப் பட்டு வாழமாட்டோம்; சமத்வமாக நடத்தினாலன்றி உங்களுடன் சேர்ந்திருக்க விரும்போம்' என்று அவர்களிடம் வெளிப்படையாகவும் தெளிவாகவும் சொல்லிவிட்டு, அதினின்றும் அவர்கள் கோபத்தால் நமக்கு விதிக்கக்கூடிய தண்டனைகளை யெல்லாம் தெய்வத்தை நம்பிப் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு பொறுப்பதே உபாயம். இந்த சாத்விக எதிர்ப்பு முறையை நாம் அனுசரிக்கத் தொடங்க வேண்டுமாயின், அதற்கு இந்தக் காலமே சரியான காலம். இந்த வருஷமே சரியான வருஷம். இந்த மாசமே நல்ல மாசம்.

இன்றே நல்ல நாள். இந்த முகூர்த்தமே தகுந்த முகூர்த்தம்.

சகோதரிகளே! இப்போது பூமண்டலமெங்கும் விடுதலைப் பெருங் காற்று வீசுகிறது. கொடுங்கோலரசர்களுக்குள்ளே கொடியவனாய் இரண்யனைப்போல் ஐரோப்பாவின் கிழக்கே பெரும் பகுதியையும் ஆசியாவின் வடக்கே பெரும்பகுதியும் ஆண்ட ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்தி இப்போது சைபீரியாவில் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கிறான்.

ஒரு ஸ்திரீயானவள் இந்த சாத்விக எதிர்ப்பு முறையை அனுசரிக்க விரும்பினால் தனது கணவனிடம் சொல்லத்தக்கது யாதெனில் :—

"நான் எல்லா வகைகளிலும் உனக்கு சமமாக வாழ்வதில் உனக்கு சம்மத முண்டானால் உன்னுடன் வாழ்வேன். இல்லாவிட்டால் இன்று இராத்திரி சமையல் செய்யமாட்டேன். எனக்கு வேண்டியதைப் பண்ணித் தின்றுகொண்டிங்கிருப்பேன். நீ அடித்து வெளியே தள்ளினால் வெஸ்தாவில் கிடந்து சாவேன். இந்த வீடு என்னுடையது. இதை விட்டு வெளியேறவும் மாட்டேன்." என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிடவும் வேண்டும். இங்ஙனம் கூறும் தீர்மானவார்த்தையை, இந்திரிய இன்பங்களை விரும்பியேனும், நகை, துணி முதலிய வீண் டம்பங்களை இச்சித்தேனும், நிலையற்ற உயிர்வாழ்வைப் பெரிதாகப் பாராட்டியேனும், மாற்றக்கூடாது. 'சிறிது சிறிதாக, படிப்படியாக ஞாயத்

த்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வோம்' என்னும் கோழை நிதானக் கட்சியாரின் மூடத்தனத்தை நாம் கைக்கொள்ளக் கூடாது. நமக்கு ஞாயம் வேண்டும். அதுவும் இந்த க்ஷணத்தில் வேண்டும்.

பதிவிரதை.

இந்தக் காலத்தில், பல பொய்கள் இடறிப்போகின்றன. பல பழைய கொள்கைகள் தவிடுபொடியாகச் சிதறுகின்றன. பல அநீதிகள் உடைபடுகின்றன. பல அநியாயக்காரர் பாதாளத்தில் விழுகிறார்கள்.

இந்தக் காலத்தில், யாருக்கும் பயந்து நாம் நமக்குத் தோன்றுகிற உண்மைகளை மறைக்கக்கூடாது. பத்திரிகைகள் தான் இப்போது உண்மை சொல்ல சரியான கருவி. பத்திராதிபர்கள் இந்தக் காலத்தில் உண்மைக்குப் புகலிடமாக விளங்குகிறார்கள்.

'ஸ்த்ரீகள் பதிவிரதைகளாக இருக்க வேண்டு' மென்று எல்லாரும் விரும்புகிறார்கள். அதிலே கஷ்டம் என்னவென்றால், ஆண் பிள்ளைகள் யோக்யர்கள் இல்லை. ஆண் மக்களில் ஒவ்வொருவனும் தன் மனைவி, மக்கள் பதிவிரதைகளாக இருக்கவேண்டு மென்பதில் எத்தனை ஆவலோடு இருக்கிறானோ, அத்தனை ஆவல் இதர ஸ்த்ரீகளின் பாதிவிரத்யத்திலே காட்டுவதில்லை. ஒவ்வொருவனும் ஏறக்குறைய தன் இனத்து ஸ்த்ரீகளை பதிவிரதை என்று நம்புகிறான்.

ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றுக் கொன்று உண்மையாக இருந்தால் நன்மையுண்டாகும்; பதிவிரதைக்கு அதிக வீரமும் சக்தியும் உண்டு. சாவித்ரி தனது கணவனை எமன் கையிலிருந்து மீட்ட கதையில் உண்மைப் பொருள் பொதிந்திருக்கிறது. ஆனால், பதிவிரதை இல்லை என்பதற்காக, ஒரு ஸ்த்ரீயை வதைத்து ஹிம்சை பண்ணி அடித்து ஜாதியை விட்டுத் தள்ளி ஊரார் இழிவாக நடத்தி அவளுடன் யாரும் பேசாமல் கொள்ளாமல் தாழ்வு படுத்தி அவளைத் தெருவிலே சாகும்படி விடுதல் அநியாயத்திலும் அநியாயம்.

அட பரம மூடர்களா! ஆண் பிள்ளைகள் தவறினால் ஸ்த்ரீ எப்படி பதிவிரதைகளாக இருக்க முடியும். கற்பனைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்ப்போம். ஒரு பட்டணத்தில் லக்ஷம் ஜனங்கள், ஐம்பதினாயிரம் பேர் ஆண்கள், ஐம்பதினாயிரம் பேர் பெண்கள். அதில் நாற்பத்தையாயிரம் ஆண்கள் பர ஸ்த்ரீகளை இச்சிப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதிலிருந்து குறைந்த பக்ஷம் நாற்பத்தையாயிரம் ஸ்த்ரீகள் பர புருஷரின் இச்சைக்கிடமாகவேண்டும். இந்தக் கூட்டத்தில் இருபதினாயிரம் புருஷர்கள் தம் இச்சையை ஓரளவு நிறைவேற்றுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். எனவே, குறைந்த பக்ஷம் இருபதினாயிரம் ஸ்த்ரீகள் வ்யபசாரிகளாக இருத்தல் அவசியமாகிறது. அந்த இருபதினாயிரம் வ்யபிசாரிகளில் நூறு பேர்தான் தள்ளப்படுகிறார்கள்; மற்றவர்கள் புருஷனுடன் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவளவளுடைய புருஷனுக்கு மாத்திரம் அவளவள் வ்யபிசாரி

என்பது நிச்சயமாகத் தெரியாது. தெரிந்தும் பாதக மில்லை யென்று சும்மா இருப்பாருமுளர்.

ஆகவே பெரும்பாலோர் வ்யபிசாரிகளுடனே தான் வாழ்கிறார்கள். இதனிடையே, பாதிவ்ரத்யத்தைக் காப் பாற்றும் பொருட்டாக ஸ்த்ரீகளைப் புருஷர்கள் அடிப் பதும், திட்டுவதும், கொடுமை செய்வதும் எல்லையின்றி நடை பெற்று வருகின்றன. சீச்சீ! மானங்கெட்ட தோல்வி ஆண்களுக்கு! அநியாயமும் கொடுமையும் செய்து பயனில்லை!

அதென்னடா அது! "என்மேல் ஏன் நீ விருப் பம் செலுத்தவில்லை" என்று ஸ்த்ரீயை அடிப்பதற்கு அர்த்த மென்ன? இதைப் போல் மூடத்தனம் மூன்று லோகத்திலும் வேறே கிடையாது.

ஒரு வஸ்து நம்முடைய கண்ணுக்கு இன்பமாக இருந்தால், அதனிடத்தில் நமக்கு விருப்பம் இயற் கையிலே உண்டாகிறது. கிளியைப் பார்த்தால் மனிதர் அழகென்று நினைக்கிறார்கள். தவளை அழகில்லை என்று மனிதர் நினைக்கிறார்கள். இதற்காகத் தவளைகள் மனிதரை அடித்தும், திட்டியும், சிறையிலே போட்டும் துன்பப் படுத்த அவற்றுக்கு வலிமை இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அப்படி அவை செய்தால் நாம் நியாய மென்று சொல்லுவோமா?

சில தேசங்களில் அன்னியர் வந்து கொடுங்கோல் அரசு செலுத்துகிறார்கள். அவர்களிடம் அந்த ஜனங் கள் ராஜ பக்தி செலுத்தவேண்டு மென்றும் அங்ஙனம்

பக்தி செய்யாவிட்டால், சிறைச் சாலையிலே போடு வோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ராஜ்யத்தை உலகத்து நீதிமான்கள் அவமதிக்கிறார்கள்.

'அந்த அரசுபோலே தான், ஸ்திரீகள் மீது புருஷர் செய்யும் கட்டாய ஆட்சியும்' என்பது யாவருக்கும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெளிவாக விளங்கும். கட்டாயப்படுத்தி, 'என்னிடம் அன்பு செய்' என்று சொல்வது அவமானமல்லவா?

ஸ்த்ரீகள் புருஷரிடம் அன்புடன் இருக்கவேண்டினால், புருஷர் ஸ்த்ரீகளிடம் அசையாத பக்தி செலுத்த வேண்டும். பக்தியே பக்தியை விளைவிக்கும். நம்மைப் போன்றதொரு ஆத்மா நமக்கு அச்சத்தினாலே அடிமைப் பட்டிருக்கும் என்று நினைப்பவன் அரசனாயினும், குருவாயினும், புருஷனாயினும் மூடனைத் தவிர வேறில்லை. அவனுடைய நோக்கம் நிறைவேறாது. அச்சத்தினால் மனுஷ்ய ஆத்மா வெளிக்கு அடிமைபோல நடித்தாலும் உள்ளே துரோகத்தை வைத்துக் கொண்டு தான் இருக்கும்.

அச்சத்தினால் அன்பை விளைவிக்கமுடியாது.

பெண் விடுதலை.

இங்கிலாந்தில் பெண்களுக்கு வாக்குச் சீட்டுக் கொடுத்தாய் விட்டதென்று சில தினங்களின் முன்பு 'ராய்டர்' தந்தி வந்தது. அதைப்பற்றிய பத்திராதிபர்

குறிப் பொன்று "ஸ்த்ரீகளின் ஜெயம்" என்ற மகுடத்துடன் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருந்தது: "நேற்று மாலை நானும் என்னுடைய சிநேகிதர் வேதாந்த சிரோமணி ராம ராயரும் வேறு சிலருமாக இருக்கையில் மேற்படி தேதி (அதாவது "ஸ்த்ரீகளின் ஜெயம்" எழுதியிருந்த) சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு மோட்டுவீதி கோபாலய்யர் பத்தினி வேதவல்லி அம்மை வந்தார்.

வேதவல்லி அம்மைக்கு நாற்பது வயது. தமிழிலும் இங்கிலீஷிலும் உயர்ந்த படிப்பு. ஸம்ஸ்கிருதம் கொஞ்சம் தெரியும். இவளுடைய புருஷன் கோபாலய்யர் பெரிய சர்க்கார் உத்யோகத்தில் இருந்து விலகி பணச்செருக்கு மிகுந்தவராய் தமது பத்தினியாகிய வேதவல்லியுடனும் நான்கு குழந்தைகளுடனும் சௌக்கியமாக வேதபுரத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார். வேதவல்லிக்கு அவர் விடுதலை கொடுத்துவிட்டார். எங்கும் போகலாம், யாருடனும் பேசலாம். வீட்டுச்சமையல் முதலிய காரியமெல்லாம் ஒரு கிழவி பார்த்துக்கொள்ளுகிறாள். வேதவல்லி அம்மை புஸ்தகம், பத்திரிகை, சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, பொதுக்கூட்டம் முதலியவற்றிலே காலங் கழித்து வருகிறார். ......

வேதவல்லி வரும்போது நான் ராமராயர் முதலியவர்களுடன் வேதவியாசர் செய்த பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு சங்கராச்சாரியர் எழுதின அத்வைத பாஷ்யத்தை வாசித்து அதன் சம்பந்தமாகத் தர்க்கித்துக்கொண்டிருந்தேன். அந்த சமயத்தில் வேதவல்லியார் வந்த

னர். (ஒருமை பன்மை இரண்டும் பெண்களுக்கு உயர்வையே காட்டும்.) வேதவல்லிக்கு நாற்காலி கொடுத்தோம். உட்கார்ந்தாள். தாகத்துக்கு ஜலம் கொண்டுவரச் சொன்னாள். பக்கத்தில் இருந்த குழந்தையை மடைப் பள்ளியில் இருந்து ஜலம் கொண்டு கொடுக்கும்படி ஏவினேன். அதனிடையே வேதவல்லி அம்மை "என்ன சாஸ்திரம் ஆராய்ச்சி செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டாள். சங்கர பாஷ்யம் என்று சொன்னேன். வேதவல்லி சிரித்தாள். "சங்கர பாஷ்யமா! வெகுஷோக். இந்துக்களுக்கு இராஜ்யாதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லித்தான் மன்றாடப்போய் 'ஆனி பேஸண்ட்' வலைக்குள் மாட்டிக்கொண்டாள். அவள் இங்கிலீஷ்கார ஸ்த்ரீ. நம்முடைய தேசத்து வீராதி வீராகிய ஆண் பிள்ளைச் சிங்கங்கள் சங்கர பாஷ்யம் வாசித்து பொருள் விரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஷோக்! ஷோக்! இரட்டை ஷோக்!" என்றாள்.

ராமராயருக்கு பளிச்சென்று கோபம் வந்துவிட்டது. "சரிதானம்மா, நிறுத்துங்கள். தங்களுக்குத் தெரிந்த ராஜயுக்திகள் பிறருக்குத் தெரியாதென்று நினைக்கவேண்டாம்." என்றார்.

"இங்கிலாந்தில் ஸ்த்ரீகளுக்குச் சீட்டுக் கொடுத்தாய் விட்டது," என்று சொல்லி வேதவல்லி தன் கையில் இருந்த சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையை ஏறக்குறைய ராமராயர் முகத்தில் வந்து விழும்படி வீசிப் போட்டாள். ராமராயர் கையில் தடுத்துக் கீழே விழுந்த பத்திரிகையை எடுத்து மெதுவாக மேஜையின் பேரிலே

வைத்துவிட்டு தலைக்கு மேலே உத்தரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு ஏதோ யோசனையில் இறங்கிவிட்டார். குழந்தை இச் சமயத்தில் ஜலம் கொண்டு கொடுத்தது. வேதவல்லியம்மை இதை வாங்கிச் சற்றே விடாய் தீர்த்துக்கொண்டாள். "என்ன? ராமராயரே, மோட்டைப் பார்க்கிறீரே? மோட்டில் என்ன எழுதியிருக்கிறது. ப்ரம்மம் ஸத்யம். லோகம் மித்யை; ஆதலால் வித்வான்கள் எப்பொழுதும் பொய் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதே மேன்மை என்றெழுதி யிருக்கிறதா?" என்று கேட்டாள்.

ராமராயருக்கு முகம் சிவந்து போய்விட்டது. கொஞ்சம் மீசையைத் திருகி விட்டுக்கொண்டார். தாடியை இரண்டுதரம் இழுத்தார். கடகடவென்று சிரிக்கத் தொடங்கினார்.

ஸ்ரீமதி ஆனி பெஸண்ட் ராஜ்ய விஷயத்திலே தலையிட்டு சுதேசியமே தாரகமென்றும், வந்தேமாதரம் ஒன்றே ஜீவமந்திரம் என்றும் பேசத்தலைப்பட்டது மேற்படி ராமராயருக்கு சம்மதமில்லை. வேதாந்திகள் எப்போதும் பரப்ரஹ்மத்தையே கவனிக்கவேண்டும்; லௌகிக விஷயங்களைத் துளிகூட கவனிக்கக் கூடாதென்பது அவருடைய மதம்.

வேதவல்லி அம்மை ராமராயரை நோக்கிச்சொல்லுகிறார்:—" எடுத்ததற்கெல்லாம் ஆனி பெஸண்ட் சொன்னதே பிரமாணம் என்று தொண்டை வறண்டுபோகக் கத்திக் கொண்டிருந்தீர். இப்போது அந்த அம்

மாள் சுயராஜ்யம் நல்லதென்று சொல்லும்போது, அவளைப் புறக்கணிக்கிறீர்! ஐயோ! கஷ்டம்! புருட ஜன்மம்! ஸ்த்ரீகளுக்குள்ள திறமையிலே நாலிலொரு பங்கு புருஷர்களுக்கில்லை. எல்லா தேசங்களிலும் புருஷரைக்காட்டிலும் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஆயுள் அதிகம், அதனால் சரீர உறுதி அதிகம் என்று ருஜுவாக்கியாயிற்று. புத்தி அதிக மென்பதுந் தான். ராமாயணத்தில் சீதை பொன் மானை மெய் மான் என்று நினைத்து ஏமாற்றம் அடைந்தாள் என்றும் எங்கள் வீட்டில் ஒரு தாத்தா நேற்று வந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார். அந்த சீதை சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு அதை வேட்டையாடப் போன ராமனுடைய புத்தியைக் காட்டிலும் அவளுக்கு புத்தி அதிகமா, குறைவா, என்று நான் கேட்டேன். தாத்தா தலையைக் குனிந்துகொண்டு, வாயில் கொழுக்கட்டையை போட்டுக்கொண்டு சும்மாயிருந்தார். சகல அம்சங்களிலும் ஸ்த்ரீயே மேல். அதில் சந்தேகமில்லை" என்று வேதவல்லி சொன்னாள்.

ஸ்த்ரீகளுக்குப் பேசும் திறமை அதிகம் என்று ராமராயர் சொன்னார்.

வேதவல்லி யம்மை சொன்னார்:—"ஆனி பெஸண்டுக்கு ஸமானமாக நம்முடைய புருஷரில் ஒருவருமில்லை. அந்த அம்மாள் கவர்னருடனே ஸம்பாஷணை செய்ததைப் பார்த்தீரா? அந்த மாதிரி கவர்னரிடத்தில் நீர் பேசுவீரா?"

இதைக்கேட்டவுடன் ராமராயர், "நான் வீட்டுக்குப் போய்விட்டு வருகிறேன்," என்று சொல்லி எழுந்து

நின்றார். நான் இரண்டு கட்சியையும் சமாதானம் பண்ணிக் கடைசியாக வேதவல்லியம்மை பொதுப்படை யாக ஆண் பிள்ளைகளை எவ்வளவு கண்டித்துப் பேசிய போதிலும் ராமராயரைச் சுட்டிக்காட்டி ஒரு வார்த்தை யும் சொல்லக்கூடாது என்று தீர்மானம் செய்துகொண் டோம். அப்பால் வேதவல்லி அம்மையின் உபந்யாஸம் நடக்கிறது:—

"ஹிந்து ஸ்த்ரீகள் ராஜ்ய விவகாரங்களில் சேர்ந்து பாடுபடாதவரையில், இங்குள்ள புருஷர்களுக்கு விடுதலை யேற்பட நியாயமில்லை. இந்த தேசத்தில் ஆதி காலத் துப் புருஷர் எப்படியெல்லாமோ இருந்ததாகக் கதை களின் வாசித்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்போதுள்ள புருஷரைப்பற்றிப் பேசவே வழியில்லை. ஹிந்து ஸ்த்ரீ கள் ராஜ்ய விவகாரங்களிலே தலையிட்டால் ஆனி பெஸன்டுக்கு ஸமானமாக வேலை செய்வார்கள். இங் குள்ள ஆண் பிள்ளைகள் வேதாந்த விசாரணைக்கும் குமாஸ்தா வேலைக்கும் தான் உபயோகப்படுவார்கள். ராஜ்ய க்ஷேமத்தைக் கருதி தைர்யத்துடன் கார்யம் நிறைவேறும்வரை பாடுபடும் திறமை இத்தேசத்துப் புருஷருக்கு மட்டு. ஸரோஜினி நாயுடு எவ்வளவு தைர்ய மாகப் பேசுகிறாள், பார்த்தீர்களா? உலகத்தில் எங் குமே புருஷரைக் காட்டிலும் ஸ்த்ரீகள் அதிக புத்தி சாலிகள் என்றும், தைர்யசாலிகள் என்றும் எனக்குத் தோன்றுகிறது. மற்ற தேசங்களில் எப்படியானாலும், இங்கே பெண்ணுக்குள்ள தைர்யமும் புத்தியும் ஆணுக் குக் கிடையாது. இங்கிலாந்தில் பெண்கள் ஆண்

பிள்ளைகளை வசப்படுத்தி எவ்வளவு சுலபமாகச் சீட்டு வாங்கிவிட்டார்கள்.

ஹோ! ஹோ! அடுத்த தடவை இங்கிருந்து காங்கிரஸ்காரர் இங்கிலாந்திற்கு ஸ்வராஜ்யம் கேட்கப் போகும்போது, அங்குள்ள புருஷரைக் கெஞ்சினால் போதாது. ஸ்த்ரீகளைக் கெஞ்சவேண்டும். அதற்கு இங்கிருந்து புருஷர் மாத்திரம் போனால் நடக்காது. இந்த தேசத்துப் புருஷர்களைக்கண்டால் அங்குள்ள ஸ்த்ரீகள் மதிக்கமாட்டார்கள். ஆதலால், காங்கிரஸ் ஸபையார் நமது ஸ்த்ரீகளை அனுப்புவதே நியாயம். எனக்கு இங்கிலீஷ் தெரியும். என்னை அனுப்பினால் நான்போய் அங்குள்ள பெண் சீட்டாளிகளிடம் மன்றாடி இந்தியாவுக்கும் சீட்டுரிமை வாங்கிக்கொடுப்பேன். பெண் பெருமை பெண்ணுக்குத் தெரியும். உங்களிடம் சொல்லிய பிரயோஜனம் இல்லை" என்று சொன்னாள்.

ராமராயர்:—"வேறுவிஷயம் பேசுவோம்" என்றார். தான் பாதி பேசும்போது ராமராயர் தடுத்துப் பேசியதில் இருந்து, அந்த வேதவல்லி அம்மைக்குக் கோபம் உண்டாகி, "நான் இவரைக் குறிப்பிட்டு ஒன்றும் சொல்லுவதில்லையென்றும், இவர் சும்மா யிருக்கவேண்டும் என்றும், ஆரம்பத்தில் செய்யப்பட்ட தீர்மானத்தை இவர் அதற்குள்ளே மறந்து விட்டார்" என்று சொல்லி வெறுப்புடன் எழுந்துபோய் விட்டார்.

நான் எத்தனையோ சமாதானம் சொல்லியும் கேட்கவில்லை. 'ராமராயர் இருக்கும் சபையிலே தான் இருக்-

லாகாது' என்று சொன்னார். அந்த அம்மை சென்ற பிறகு ராமராயர் ஏதோ முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தார். "என்ன சொல்கிறீர்?" என்று கேட்டேன்.

ஸ்த்ரீகளுக்கு விடுதலை கொடுப்பது மிகவும் அவசியத்திலும் அவசியம் என்று ராமராயர் சொன்னார். பிறகு மறுபடி சங்கர பாஷ்யத்தில் இறங்கிவிட்டோம்.

பெண் விடுதலை.

அடிமைகள் யாராயினும், அவர்களுக்கு விடுதலை கொடுத்தால், அதினின்றும் யுகப்பிரளயம் நிச்சயமாக நேரிட்டு, அண்டச்சுவர்கள் இடிந்துபோய் ஜகத்தே அழிந்துவிடும் என்று சொல்லுதல் அவர்களை அடிமைப் படுத்தி ஆள்வோருடைய ஸம்பிரதாயம்.

இருபது முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு, பெண் கல்வி ஏற்பட்டால் மாதர் ஒழுக்கத்தில் தவறி விடுவார்களென்று தமிழ் நாட்டில் பலர் கூறினர். இப்போதோ, பெண்கல்வி தமிழ் நாட்டில் சாதாரணமாகப் பரவியிருக்கிறது. அண்டச்சுவர்கள் இன்னும் இடிந்து போகவில்லை. இதுவரை கூடியமட்டும் பத்திரமாகவே இருந்து வருகின்றன. ஆனால், இப்பொழுது பெண்களுக்கு விடுதலை கொடுத்தால் ஏழுலோகமும் கட்டாயம் இடிந்து பூமியின்மேல் விழும் என்றும், வால் நக்ஷத்திரம் வகையராக்களெல்லாம் நடுவிலே அகப்பட்டுத் துவையலாய்விடும் என்றும் பலர் நடுங்குகிறார்கள். 'மகாரஸ்

மெயில்' போன்ற ஆங்கிலேயப் பத்திராதிபதியிடம் போய் இந்தியாவிற்கு சுயராஜ்யம் கொடுத்தால் என்ன நடக்கும் என்று கேளுங்கள். "ஓஹோ! ஹோ! ஹோ! இந்தியாவிற்கு சுயராஜ்யம் கொடுத்தால் பஞ்சாபிகள் ராஜபுத்திரரைக் கொல்வார்கள். பிறகு, ராஜபுத்திரர் மஹாராஷ்டிரரின் கூட்டத்தையெல்லாம் விழுங்கிப் போடுவார்கள். அப்பால், மஹாராஷ்டிரர் தெலுங்கரையும், கன்னடரையும், மலையாளிகளையும் தின்று விடுவார்கள். பிறகு மலையாளிகள் தமிழ்ப் பார்ப்பாரையும், தமிழ் பார்ப்பார் திராவிடரையும் சூர்ணமாக்கி விடுவார்கள். சூர்ணித்த திராவிடர் வங்காளிகளின் எலும்புகளை மாலையாகப் புனைவர்" என்று சொல்லிப் பெருமூச்சு விடுவார். அதே கேள்வியை நீதிபதி மணி அய்யர், கேசவப்பிள்ளை, சிதம்பரம்பிள்ளை முதலியவர்களைப் போய்க் கேளுங்கள். "அப்படி பெரிய அபாயம் ஒன்றும் உண்டாகாது. ஸ்வராஜ்யம் கிடைத்தால் கஷ்டம் குறையும். பஞ்சம் வந்தால், அதை பொறுக்கத் திறன் உண்டாகும். அகால மரணம் நீங்கும். அவ்வளவுதான்" என்று சொல்லுவார்கள்.

அதுபோலே, பெண்களுக்கு விடுதலை கொடுத்ததனால் ஜனசமூகம் குழம்பிப் போய் விடும் என்று சொல்லுவோர், பிறர் தமது கண்முன் ஸ்வேச்சையுடன் வாழ்வதை தாம் பார்க்கக்கூடாதென்று அசூயையால் சொல்லுகிறார்களே யொழிய வேறொன்றுமில்லை. விடுதலை என்றால் என்ன அர்த்தம்? விடுதலை கொடுத்தால் பிறகு ஸ்த்ரீகள் என்ன நிலையில் இருப்பார்கள்? பெண்களுக்கு

விடுதலை கொடுக்கவேண்டும் என்றால், என்ன செய்ய வேண்டும்? வீடுகளை விட்டு வெளியே தூரத்திவிடலாமா? செய்யவேண்டிய விஷயமென்ன? என்று பலர் சங்கிக்கலாம். இங்ஙனம் சங்கையுண்டாகும்போது, 'விடுதலை யாவது யாது?' என்ற மூலத்தை விசாரிக்கும்படி நேரிடுகிறது. இதற்கு மறுமொழி சொல்லுதல் வெகு சுலபம். பிறருக்குக் காயம் படாமலும், பிறரை அடிக்காமலும், வையாமலும், கொல்லாமலும், அவர்களுடைய உழைப்பின் பயனைத் திருடாமலும், மற்றபடி எறக்குறைய 'நான் எது பிரியமானாலும் செய்யலாம்' என்ற நிலையில் இருந்தால் மாத்திரமே என்னை விடுதலையுள்ள மனிதனுக்க் கணக்கிடத்தகும். 'பிறருக்குத் தீங்கில்லாமல் அவனவன் தன் இஷ்டமானதெல்லாம் செய்யலாம் என்பதே விடுதலை' என்று ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்ஸர் சொல்லுகிறார்.

இந்த விதிப்படி உலகத்தில் பெரும்பான்மையான ஆண் மக்களுக்கே விடுதலை உண்டாக வில்லை. ஆனால் இவ் விடுதலை பெறும் பொருட்டாக நாடுதோறும் ஆண்மக்கள் பாடுபட்டுவருகிறார்கள். ஆண்மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடிமைப்பட்டிருக்கும் கொடுமை சகிக்க முடியாது. ஆனால், இதில் ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டங்களைக் காட்டிலும் பல்லாயிர மடங்கு அதிகக் கஷ்ட நஷ்டங்கள் பெண் கூட்டத்தை ஆண் கூட்டம் அடிமைப்படுத்தி வைத்திருப்பதால் விளைகின்றன.

அடிமைத் தேசங்களிலேகூட ஆண் மக்களிற் பெரும்பாலோர்—அதாவது ரஹஸ்யப்போலீஸ் உபத்திர

வத்திற்கு இடம் வைத்துக்கொண்டவர்—தவிர, மற்ற வர்கள் தம் இஷ்டப்படி எந்த ஊருக்கு போகவேண்டு மானாலும் போகலாம், எங்கும் சஞ்சரிக்கலாம். தனி யாக சஞ்சாரம் பண்ணக்கூடாதென்ற நியதி கிடையாது. ஆனால் பெண் தன்னிஷ்டப்படி தனியே சஞ்சரிக்க வழி யில்லாத தேசங்களும் உள. அவற்றில் நமது தேசத்தில் பெரும் பகுதி உட்பட்டிருப்பதைப் பற்றி மிகவும் விசன ப்படுகிறேன்.

"ஒஹோ! பெண்கள் தனியாக சஞ்சாரம் செய்ய இடங்கொடுத்தால் அண்டங்கள் கட்டாயம் இடிந்து போகும். ஒருவிதமான நியதியும் இருக்காது. மனு ஷ்யர் மிருகப் பிராயமாய் விடுவார்கள்" என்று சில தமிழ் நாட்டு வைதிகர் நினைக்கலாம். அப்படி நினைப்பது சரியில்லை. ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் பெண் கள் இஷ்டப்படி எங்கு வேண்டுமானாலும் போகலா மென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதினால் பூகம்ப மொன்றும் நேர்ந்துவிடவில்லை. ஸ்ரீமதி அனி பெசண்டை நம்மவர்களிலே பலர் மிகவும் மரியாதையுடன் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். 'அவரைப்போலே நமது ஸ்த்ரீகள் இருக்கலாமோ?' என்றால் நம்மவர் கூடாதென்றுதான் சொல்லுவார்கள். காரணமென்ன? ஐரோப்பிய ஸ்த்ரீ களைக் காட்டிலும் நமது ஸ்த்ரீகள் இயற்கையிலே நம்பத் தகாதவர்கள் என்று தாத்பரியமா?.

'மேலும் ஐரோப்பியரை திருஷ்டாந்தம் காட்டினால் நமக்கு ஸரிப்படாது. நாம் ஆரியர்கள் திராவிடர்கள்,

அவர்களோ கேவலம் ஐரோப்பியர்' என்று சொல்லிச் சிலர் தலையசைக்கலாம்.

சரி, இந்தியாவிலேயே மஹாராஷ்டிரத்தில் ஸ்த்ரீகள் யதேச்சையாகச் சஞ்சாரம் பண்ணலாம்; தமிழ் நாட்டில் கூடாது. ஏன்?

பெண்களுக்கு விடுதலை கொடுப்பதில் இன்னும் முக்கியமான ஆரம்பப் படிகள் எவையென்றால் :—

(1) பெண்களை ருதுவாகு முன்பு விவாகம் செய்து கொடுக்க கூடாது.

(2) அவர்களுக்கு இஷ்டமில்லாத புருஷனை விவாகம் செய்துக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தல் கூடாது.

(3) விவாகம் செய்து கொண்ட பிறகு அவள் புருஷனைவிட்டு நீங்க இடங்கொடுக்கவேண்டும். அதன் பொருட்டு அவளை அவமானப்படுத்தக்கூடாது.

(4) பிதுரார்ஜ்யத்தில் பெண்குழந்தைகளுக்கு ஸம பாகம் கொடுக்கவேண்டும்.

(5) புருஷன் இறந்த பின்பு ஸ்த்ரீ மறுபடி விவாகம் செய்து கொள்வதைத் தடுக்கக்கூடாது.

(6) விவாகமே இல்லாமல், தனியாக இருந்து வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலியவற்றால் கௌரவமாக ஜீவிக்க விரும்பும் ஸ்த்ரீகளை யதேச்சையான தொழில் செய்து ஜீவிக்க இடங் கொடுக்கவேண்டும்.

(7) பெண்கள் கணவனைத் தவிர வேறு புருஷருடன் பேசக் கூடாதென்றும் பழகக் கூடாதென்றும்

பயத்தாலும் பொறுமையாலும் ஏற்படுத்தப் பட்ட நிபந்தனையை ஒழித்து விடவேண்டும்.

(8) பெண்களுக்கும் ஆண்களைப் போலவே உயர்தரக் கல்வியின் எல்லாக் கிளைகளிலும் பழக்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(9) தகுதியுடன் அவர்கள் அரசாட்சியில் எவ்வித உத்யோகம் பெற விரும்பினாலும் அதைச் சட்டம் தடுக்கக்கூடாது.

(10) தமிழ் நாட்டில் ஆண்மக்களுக்கே ராஜரிக சுதந்திரம் இல்லாமல் இருக்கையிலே, அது பெண்களுக்கு வேண்டுமென்று இப்போது கூறுதல் பயனில்லை. எனினும், சீக்கிரத்தில் தமிழருக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்தால் அப்போது பெண்களுக்கும் ராஜாங்க உரிமைகளிலே அவசியம் பங்கு கொடுக்க வேண்டும். சென்ற வருஷத்து காங்கிரஸ் சபையில் தலைமை வகித்தவர் மிஸஸ் அனி பெஸண்டு என்ற ஆங்கிலேய ஸ்த்ரீ என்பதை மறந்து போகக் கூடாது.

இங்ஙனம் நமது பெண்களுக்கு ஆரம்பப் படிகள் காட்டினோமானால், பிறகு அவர்கள் தமது முயற்சியிலே பரிபூரண விடுதலை நிலைமையை எட்டி மனுஷ்ய ஜாதியைக் காப்பாற்றுவார்கள். அப்போதுதான் நமது தேசத்துப் பூர்விக ரிஷிபத்தினிகள் இருந்த ஸ்திதிக்கு நமது ஸ்த்ரீகள் வர இடமுண்டாகும். ஸ்த்ரீகளை மிருகங்களாக வைத்து நாம் மாத்திரம் மஹார்ஷிகளாக முயலுதல் மூடத்தனம். பெண் உயரா விட்டால் ஆண் உயராது.

ஓம் சக்தி.

பெண் விடுதலைக்காகத் தமிழ்ப் பெண்கள் செய்யத் தக்கது யாது?.

ஆறிலும் சாவு; நூறிலும் சாவு; ஆணுக்கு மாத்திர மில்லை, பெண்ணுக்கும் அப்படியே. ஆதலால், உயிருள்ள வரை ஸுகமாக வாழ்தல் மனுஷ்ய ஜீவனுடைய கடமை.

ஸுகத்துக்கு முதல் அவசியம் விடுதலை. அடிமை களுக்கு இன்பம் கிடையாது. தென் ஆபிரிக்காவில் ஹிந்து தேசத்தார் படுங் கஷ்டங்களைக் குறித்து, 1896ம் வருஷம், கல்கத்தாவில் கூடிய பன்னிரண்டாம் (காங் கிரஸ்) ஜனசபைக் கூட்டத்தில், செய்யப்பட்ட தீர்மானம் ஒன்றை, ஆதரித்துப் பேசுகையில் வித்வான் ஜீ. பரமேச் வரன் பிள்ளை பின்வருமாறு சொன்னார் :—

"மிகவும் உழைப்பாளிகளாகிய ஹிந்து தேசத்தார் அங்கே பரம்பரை முறியடிமைகளாக வாழும்படி நேரு கிறது. மேலும் அந்த தேசத்தில் நம்மவர்கள் உத்திரவுச் சீட்டில்லாமல் யாத்திரை செய்யக்கூடாது. இராவேளை களிலெங்கும் சஞ்சரிக்கக்கூடாது. நகரங்களினிடையே குடியிருக்கக்கூடாது. ஒதுக்கமாக நமக்கென்று கட்டப் பட்டிருக்கும் சேரிகளில் வாழவேண்டும். ரயில் வண்டி யில் மூன்றாவது வகுப்பிலேதான் ஏறலாம். முத லிரண்டு வகுப்புகளில் ஏறக்கூடாது. நம்மை ட்ராம் வண்டிகளிலிருந்து தூரத்துகிறார்கள். ஒற்றையடிப்பாதை களினின்றும் கீழே தள்ளுகிறார்கள். ஹோட்டல்களில்

நுழையக்கூடாதென்று தடுக்கிறார்கள். பொது ரஸ்தாக்களிலேகூட நடக்கக்கூடா தென்கிறார்கள். நம்மைக் காரியுமிழ்கிறார்கள்; நம்மைக்கண்டால் ஹூஸ்ஸென்று சீத்காரம் பண்ணுகிறார்கள்; நம்மை வைகிறார்கள்; சபிக்கிறார்கள். மனுஷ்ய ஜந்துக்களினால் ஸஹிக்கக் கூடாத இன்னும் எத்தனையோ அவமானங்களுக்கு நம்மை ஆளாக்குகிறார்கள். ஆதலால், நம்மவர் இந்த நாட்டிலேயே இருந்து பஞ்சத்திலும், கொள்ளை நோயிலும் அழிந்து விட்டாலும் பெரிதில்லை. நமது ஸ்வதந்திரங்களை பிற நாடுகளில் அன்னியர் காலின் கீழே போட்டு மிதிக்காதபடி ராஜாங்கத்தாரால் நம்மைக் காப்பாற்ற முடியாவிட்டால், நம்மவர் வெளி நாடுகளுக்கு குடியேறிப் போகாமல் இங்கிருந்து மடிந்து போவதே நன்று" என்று சொன்னார்.

என்ன கொடுமையான பதங்கள், எத்தனை குரூரமான ஸ்திதி, பார்த்தீர்களா? ஆனால், தென்னாப்ரிக்காவிலேதான் இவ்விதமான கொடுமைகள் நடக்கின்றன என்று நினைத்துக் கொள்ளவேண்டாம். ஸகோதரிகளே! இந்தத் தமிழ் நாட்டில், ஔவையார் பிறந்து நீதி நூல்கள் செய்த இந்தத் தமிழ் நாட்டில், மங்கம்மா உலகமெங்கும் புகழும்படி அரசு செலுத்திய தமிழ் நாட்டில், பெண்களாகப் பிறந்த நம்முடைய நிலைமை தென்னாப்ரிக்காவில் ஹிந்து தேசக்கூலிகளுடைய நிலைமையைக் காட்டிலும் கேடு கெட்டிருக்கிறதா? இல்லையா? உங்களுடைய அநுபவத்திலிருந்து நீங்களே யோசனை பண்ணிச் சொல்லுங்கள். நாமும் ஸ்வேச்சைப்படி வெளியே சஞ்சரிக்கக்

கூடாது ; நம்மையுர் சேரிகளிலடைக்காமல் சிறை யிலடைக்க முயற்சி செய்கிறார்கள் ; ரயில் வண்டிகளில் நமக்கென்று தனியான ஒரு பகுதி ஏற்பாடு செய்திருக் கிறார்கள் ; நம்மைக்கண்டாலும் ஆண்மக்கள் அனாவசிய மாக சீறி விழுகிறார்கள், காரியுமிழ்கிறார்கள், வைகிறார் கள், அடிக்கிறார்கள் ; நாம் நமது இச்சைப்படி பிறரிடம் பேசக்கூடாதென்று தடுக்கிறார்கள் ; மிருகங்களை விற்பது போல் நம்மை விலைக்கு விற்கிறார்கள் ; தமது நூல் களிலும் சம்பாஷணைகளிலும் ஓயாமல் நம்மைத் தூற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ; வழக்கத்தினாலே நாம் நம்முடைய ஸ்திதியை ஒருவாறு அனுபவித்து உருமாய்ந்து நிற்கிறோ மாயினும், இந்த நிலைமை மனிதருடைய நாவினால் வர் ணிக்க முடியாதபடி அத்தனை கொடுமையானது என் பதில் ஸந்தேகமில்லை. இதற்கு நிவ்ருத்தியென்ன ? தென் ஆப்ரிக்காவிலே, ஹிந்து தேசக்கூலிகளுக்கு, ஸத்கீர்த்தி யுடையவராகிய மஹாத்மா மோகனதாஸ் கரம் சந்திர காந்தி எந்த வழியை மருந்தாக காட்டினாரோ, அதுவே நமக்கும் வழி. தென் ஆப்ரிக்காவிலே, ஹிந்து தேசத் தார் வெள்ளையரை ஆயுத பலத்தால் எதிர்க்க வழியில்லை; கைத்துப்பாக்கி, வெடி குண்டு முதலியவற்றை உப யோகிக்க விரும்பின சிற்சில வாலிபர்களைக்கூட மஹாத்மா காந்தி தடுத்து விட்டார். "அநியாயத்தை அநியாயத்தி னால் எதிர்க்க வேண்டாம், அதர்மத்தை அதர்மத்தினால் கொல்ல முடியாது. நாம் அநியாயத்தை நியாயத்தால் எதிர்ப்போம். நாம் அதர்மத்தை தர்மத்தாலே கொல்லு வோம்." என்று மஹாத்மா காந்தி சொன்னார். ஸகோதரி

களே! நாம் விடுதலை பெறுவதற்கும் இதுவே உபாயம். நமக்கு அந்நியாயம் செய்யும் ஆண் மக்களுடன், நாம் அன்புத் தளைகளாலே கட்டுண்டிருக்கிறோம். நமக்கு அவர்கள் கணவராகவும், காதலராகவும், அண்ணன் தம்பிகளாகவும், தந்தையராகவும், பாட்டன்மாராகவும், மாமன்மார் மைத்துனராகவும், வாய்த்திருக்கின்றனர். இவர்கள் நமக்கு சத்துருக்களாகவு மிருக்கையிலே, இவர்களை எதிர்த்து போர் செய்யவேண்டுமென்பதை நினைக்கும் போது, என்னுடைய மனமானது தர்ம க்ஷேத்திரமாகிய குரு க்ஷேத்திரத்தில் போர் தொடங்கிய தருணத்தில் அர்ஜுனனுடைய மனம் திகைத்ததுபோலே திகைக்கிறது. ஸஹோதரிகளே! இவர்களை நாம் ஆயுதத்தினாலே அடித்தல் நினைக்கக்கூடாத காரியம். எனவே, சிலர்களுக்கு நல்ல புத்தி வந்து இவர் நம்மையே நியாயத்துடன் நடத்தும் பொருட்டாக நாம் அநுஸரிக்கத் தகுந்த வழி ஸாத்விக எதிர்ப்பு. அதாவது "கீழ்படியமாட்டோம்" என்று ஸ்பஷ்டமாக, பஹிரங்கமாகச் சொல்லிவிட்டு, அதினின்றும் அவர்கள் கோபத்தால் நமக்கு விதிக்கக்கூடிய தண்டனைகளை யெல்லாம் தெய்வத்தை நம்பிப் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு பொறுப்பதே உபாயம். இந்த ஸாத்விக எதிர்ப்பு முறையை நாம் அநுசரிக்கத் தொடங்க வேண்டுமானால், அதற்கு இந்தக்காலமே ஸரியான காலம். இந்த வருஷமே நல்ல வருஷம். இந்த மாஸமே நல்ல மாஸம். இன்றே நல்ல தினம். இந்த முகூர்த்தமே ஸரியான முகூர்த்தம். ஸஹோதரிகளே! உலகமெங்கும் பிரம்மாண்டமான விடுதலைப் புயற்காற்று வீசுகிறது. கொடுங்

கோலராசருக்குள்ளே கொடியவனாய் இரணியனைப் போல் ஐரோப்பாவின் கிழக்கே பெரும் பகுதியையும், ஆசியாவின் வடக்கே பெரும் பகுதியையும் ஆண்டவனாகிய ஜார் சக்கரவர்த்தி இப்பொழுது ஸைபீரியாவிலே சிறைப்பட்டிருக்கிறான். "பாரத நாட்டைக் காப்பதிலே எனக்குத் துணை புரிய வாருங்கள்" என்று ஆங்கிலேயன் ஹிந்துக்களைக் கூப்பிடுகிறான். விடுதலைக் காற்று வீர் வீர் என்று வேகமாக வீசுகிறது. ஒரு ஸ்த்ரீயானவள் இந்த ஸாத்விக எதிர்ப்பு முறையை அநுஸரிக்கவேண்டினால், தன் புருஷனிடத்தே சொல்ல வேண்டியது யாதெனில், 'நான் எல்லாவகைகளிலும் உனக்கு ஸமானமாக வாழ்வதில் உனக்கு ஸம்மதமுண்டானால் உன்னுடனிருப்பேன். இல்லாவிட்டால் இன்றிரவு சமையல் செய்ய மாட்டேன். எனக்கு வேண்டிய பொருளை எனக்கு வேண்டியவர்களினிடத்தினின்றும், வாங்கித் தின்று கொண்டு என்னிஷ்டப்படி வாழ்வேன். உனக்குச் சோறு போடமாட்டேன். ஸமத்துவம் இல்லாவிட்டால் உன்னுடன் வாழமாட்டேன்' என்பதும் கண்டிப்பாகச் சொல்லி விடவேண்டும். அங்ஙனம் சொல்கிற தீர்மான வார்த்தையை, இந்திரிய சுகங்களை இச்சித்தாவது நகை துணி முதலிய டம்பங்களை விரும்பியாவது அசாச்வதமான உயிர் வாழ்க்கையைப் பெரிதாகக் கருதியாவது மாற்றக்கூடாது. 'படிப்படியாக நியாயத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுவோம்' என்ற நிதானக் கட்சியின் மூடத்தனத்தை நாம் கைக்கொள்ளக்கூடாது. 'நியாயம் வேண்டும். அதுவும் இந்த க்ஷணத்திலே வேண்டும்.

இங்ஙனம், பரிபூர்ண ஸமத்வ மில்லாத விடத்திலே ஆண் மக்களுடன் நாம் வாழ மாட்டோம்' என்று சொல்வதனால், நமக்கு நம்முடைய புருஷர்களாலும் புருஷ சமூகத்தாராலும் ஏற்படக்கூடிய கொடுமைகள் எத்தனையோயாயினும், எத்தன்மை யுடையனவாயினும், அவற்றால் நமக்கு மரணமே நேரிடினும், நாம் அஞ்சக்கூடாது. ஸஹோதரிகளே! ஆறிலும் சாவு; நூறிலும் சாவு. தர்மத்துக்காக மடிகிறவர்களும் மடியத் தான் செய்கிறார்கள்; ஸாமான்ய ஜனங்களும் மடியத் தான் செய்கிறார்கள். ஆதலால், ஸஹோதரிகளே, பெண் விடுதலைக்காக இந்த க்ஷணத்திலேயே தர்ம யுத்தம் தொடங்குங்கள். நாம் வெற்றி பெறுவோம். நமக்கு மஹா சக்தி துணை செய்வாள். வந்தேமாதரம்.

தமிழ் நாட்டு மாதருக்கு.

இந்தியா தேசத்து ஸ்திரீகள் இங்குள்ள ஆண் மக்களால் நன்கு மதிக்கப் படுவதற்குள்ள பல உபாயங்களில் வெளி நாட்டாரின் மதிப்பைப் பெற முயல்வதும் ஒரு உபாயமாம். திருஷ்டாந்தமாக, சில வருஷங்களுக்கு முன்பு, ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும், 'இந்தியா நாகரீகக் குறைவான தேசம்' என்ற எண்ணம் வெகு சாதாரணமாக பரவியிருந்தது. மேற்றிசையோர்களுக்குள்ளே சில விசேஷ பண்டிதர்கள் மட்டும் நம்முடைய வேதங்கள், உபநிஷத்துக்கள், ஸாங்கியம், யோகம், முதலிய தர்சனங்கள் (அதாவது ஞான சாஸ்திரங்கள்); காளிதாஸன் முதலிய மஹாகவிகளின் காவியங்கள்; ராமாயணம், பாரதம்; பஞ்ச தந்திரம் முதலிய நீதி நூல்

கள்—இவற்றை மூலத்திலும், மொழி பெயர்ப்புக்களின் வழியாகவும் கற்றுணர்ந்தோராய் அதிலிருந்து ஹிந்துக்கள் பரம்பரையாகவே நிகரற்ற ஞானத்தெளிவும் நாகரீகமும் உடைய ஜனங்கள் என்பதை அறிந்திருந்தனர். இங்ஙனம் மேற்கு தேசங்களில் பதினாயிரம் அல்லது லக்ஷத்தில் ஒருவர் இருவர் மாத்திரம் ஒருவாறு நமது மேன்மையை அங்கீகாரம் செய்தனர் எனினும் அந்நாடுகளிலே பொது ஜனங்களின் மனதில் 'இந்தியா தேசத்தார் ஏறக்குறைய காட்டு மனிதரின் நிலையிலுள்ளோர்' என்ற பொய்க் கொள்கையே குடிகொண்டிருந்தது. அப்பால், ஸ்வாமி விவேகானந்தரும் பின்னிட்டு ரவீந்திர நாத டாகூர், ஜகதீஸ சந்திர வஸு முதலிய மஹான்களும் மேற்றிசையில் விஸ்தாரமான யாத்திரைகள் செய்து தம்முடைய அபார சக்திகளைக் காண்பித்த பின்னரே, மேற்றிசைவாசிகளில் பலர், 'அடா! இந்த ஹிந்துக்கள் நாகரீகத்திலும், அறிவிலும் இவ்வளவு மேம்பட்டவர்களா?' என்று வியப்பெய்தினர்.

தவிரவும், மேற்கத்தியார் நம்மை குறைவாக நினைக்கிறார்கள் என்பதை அவ்விடத்துப் பத்திரிகைகளின் மூலமாகவும் புஸ்தகங்களின் மூலமாகவும் தெரிந்துகொண்டவர்களால் நமது தேசத்து கல்வி பெருமையால் இந்தியாவின் உண்மையான மாட்சியை அறியாது நின்ற இங்கிலீஷ் படிப்பாளிகளாகிய நம்மவரில் பலரும் வெளி நாட்டாரின் எண்ணத்தையே உண்மையெனக் கருதி மயங்கிவிட்டனர். காலச்சக்கரத்தின் மாறுதலால் இந் நாட்டில் அறிவுத் துறைகள் பலவற்றிலும் மேற்படி

இங்கிலீஷ் படிப்பாளிகளே தலைமை வகிக்கும்படி நேர்ந்து விட்டதினின்றும், இந்தியா தன் மாண்பை முற்றிலும் மறந்துபோய் அதோகதியில் விழுந்து விடுமோ என்று அஞ்சக்கூடிய நிலைமை அநேகமாய் ஏற்படலாயிற்று. இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான சமயத்தில் ஸ்வாமி விவேகானந்தர் முதலாயினோர் தம்முடைய ஞான பராக்கிரமத்தால் மேற்றிசை நாடுகளில் திக்விஜயம் பண்ணி மீண்டனர். இதினின்றும், இங்குள்ள இங்கிலீஷ் படித்த சுதேச தூஷணைக்காரர் தமது மடமை நீங்கி ஹிந்து நாகரீகத்தில் நம்பிக்கை செலுத்துவாராயினர். மேற்றிசையோர் எது சொன்னாலும் அதை வேதமாகக் கருதிவிடும் இயல்பு வாய்ந்த நம்மவர், முன்பு இந்தியாவை அந்த அந்நியர் பழித்துக் கொண்டிருந்த போது தாமும் பழித்தவாறே, இந்தியாவை அவர்கள் புகழத் தொடங்கியபோது தாமும் சுதேசப் புகழ்ச்சி கூறலாயினர். விவேகானந்தர் முதலானவர்கள் ஐரோப்பிய அமெரிக்கர்களால் போற்றப் படுவதன் முன்பு அம் மஹான்களை நம்மவர் கவனிக்கவேயில்லை. அப் பெரியோர் மேற்றிசையில் வெற்றி பெற்று மீண்ட மாத்திரத்தில், அவர்களை நம்மவர் தெய்வத்துக் கொப்பாக எண்ணி வந்தனை வழிபாடுகள் செய்யத் தலைப்பட்டனர். இந்த விஷயத்தை நம்முடைய மாதர்கள் நன்றாக கவனித்துத் தெரிந்து கொள்ளுதல் நன்று.

அறிவின் வலிமையே வலிமை. அறிவினால் உயர்ந்தோர்களை மற்றோர் இழிவாக நினைப்பதும், அடிமைகளாக நடத்துவதும் ஸாத்யப்படமாட்டா. அறிவின்

மேன்மையால் வெளித் தேசங்களிலே உயர்ந்த கீர்த்தி படைத்து மீள்வோரை, அதன்பிறகு இந்த தேசத்தார் கட்டாயம் போற்றுவார்கள். சில ஹிந்து ஸ்த்ரீகள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று உயர்ந்த கீர்த்தி ஸம்பாதித்துக் கொண்டு வருவார்களாயின், அதினின்றும் இங்குள்ள ஸ்த்ரீகளுக் கெல்லாம் மதிப்பு உயர்ந்துவிடும். இந்த விஷயத்தை ஏற்கனவே நம்முடைய மாதர் சிலர் அறிந்து வேலைசெய்து வருகிறார்கள். வங்காளத்து பிராமண குலத்தில் பிறந்து ஹைதராபாத் நாயுடு ஒருவரை மணம் புரிந்து வாழும் ஸ்ரீமதி ஸரோஜனி நாயுடு என்ற ஸ்த்ரீ இங்கிலீஷ் பாஷையில் உயர்ந்த தேர்ச்சி கொண்டு ஆங்கிலேய அறிஞர்கள் மிகவும் புகழ்ந்து போற்றும்படியாக இங்கிலீஷில் கவிதை எழுதுகிறார். இவருடைய காவியங்கள் பல இங்கிலாந்தில் அச்சிடப்பட்டு அங்குள்ளோரால் மிகவும் உயர்வாகப் பாராட்டப்படுகின்றன. மேலும், இந்த ஸ்த்ரீ இங்கிலாந்தில் பல இடங்களிலே நமது தேசத்து முன்னேற்றத்தை யொட்டி அற்புதமான ப்ரஸங்கங்கள் செய்து சிறந்த கீர்த்தி படைத்திருக்கிறார். மேலும், வங்காளி பாஷையிலே கவிதை யெழுதுவோராகிய ஸ்ரீமதி காமினீ ராய், ஸ்ரீமதி மன குமாரி தேவி, ஸ்ரீமதி அநங்கமோஹினி தேவி என்ற மூன்று ஸ்த்ரீகளுடைய பாட்டுக்களை இங்கிலீஷில் மொழி பெயர்த்து அமெரிக்காவிலுள்ள பத்திரிகை யொன்று புகழ்ச்சி யுரைகளுடன் சிறிது காலத்துக்கு முன்பு ப்ரசுரம் செய்திருப்பதினின்றும், இம் மாதர்களுக்கு அமெரிக்காவில் நல்ல கீர்த்தி யேற்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது.

புனு நகரத்துச் சித்திர பண்டிதராகிய ஜனுப் பைஜ் ரஹ்மின் என்பவர் அமெரிக்காவின் ராஜதானியாகிய 'நியூயார்க்' நகரத்திற்குப் போய் சென்ற வருஷத்தில் அந் நகரத்துச் சிற்பிகளால் மிகவும் போற்றப்பட்டனர். இவருடைய சித்திரங்களை அங்குள்ளோர் மிகவும் வியந்தனர். அஜந்தாவிலுள்ள குகைச் சித்திரவேலைகளின் ஆச்சர்யத்தைக் குறித்து ஸ்ரீமான் பைஜ் ரஹ்மின் கொலம்பியா ஸர்வகலா சங்கத்தாரின் முன்னே நேர்த்தியான உபந்யாஸம் புரிந்தார். இவருடன் இவருடைய மனைவியும் அங்கு சென்றிருந்தாள். அவர் ' இந்தியர் தேசத்து சங்கீதம்' என இங்கிலீஷில் ஒரு புஸ்தக மெழுதியிருக்கிறார். ஹிந்து ஸங்கீத சாஸ்திரத்திலும் வாய்ப்பாட்டிலும் நல்ல தேர்ச்சி யுடையவர். இவர் அமெரிக்காவில் பல மாதர் ஸபைகளின் முன்பு ஹிந்து ஸங்கீதத்தைக் குறித்து பல உபந்யாஸங்கள் செய்தார். இடைக்கிடையே தன் உபந்யாஸக் கருத்துகளை திருஷ்டாந்தப் படுத்தும் பொருட்டு நேர்த்தியான பாட்டுகள் பாடி அந் நாட்டினரை மிகவும் வியப்புறச் செய்தார்.

இங்ஙனம், தமிழ் மாதர்களிலும் பலர் மேல் நாடுகளுக்குச் சென்று புகழ் பெற்று மீள்வாராயின், அதினின்றும் இங்கே நம்முடைய ஸ்த்ரீகளுக்குள்ள மதிப்பு மிகுதிப் படுமென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை. எவ்வாறு நோக்கியபோதிலும், தமிழ்நாட்டு மாதர் ஸம்பூர்ணமான விடுதலை பெற வேண்டுவாராயின், அதற்கு கல்வித் தோணியே பெருந் துணையாம். எனவே, கொஞ்சம் கொஞ்சம் பல துறைகளில் பயிற்சி வாய்ந்திருக்கும்

தமிழ் சகோதரிகள் இரவுபகலாகப் பாடுபட்டு அவ்வத் துறைகளில் நிகரற்ற தேர்ச்சி பெற முயலவேண்டும். இடைவிடாத பழக்கத்தால் தமிழ் மாதர் தமக்குள்ள இயற்கை யறிவை மிகவும் உன்னத நிலைக்கு கொணர்ந்து விடுதல் சாலவும் எளிதாம். ஔவையார் பிறந்து வாழ்ந்த தமிழ்நாட்டு மாதருக்கு அறிவுப் பயிற்சி கஷ்டமாகுமா? சற்றே ஊன்றிப் பாடுபடுவார்களாயின், தமிழ் மாதர் அறிவுப் பயிற்சிகளிலே நிகரற்ற சக்தி படைத்து விடுவார்கள். அறிவு திறந்தால் பிறகு விடுதலைக் கோட்டையைக் கைப்பற்றுதல் அதிஸுலபமாய் விடும். எனவே, பலவித சாஸ்திரங்கள் படித்துத் தேறுங்கள்; தமிழ்ச் சகோதரிகளே! அங்ஙனம் தேறியவர்களில் சிலரேனும் வெளிநாடுகளுக்குப்போய் கீர்த்தி ஸம்பாதித்துக் கொண்டு வாருங்கள். விடுதலைத் தெய்வம் உங்களைத் தழுவும்பொருட்டு இரண்டு கைகளையும் விரித்துக்கொண்டு காத்து நிற்கிறது. தமிழ் மாதர்களே! மனம் சோர்ந்து விடாதீர்கள். உங்களுக்கு நல்ல காலம் வருகிறது; வந்து விட்டது; நீங்கள் விடுதலை பெறுவீர்கள்; உங்களால் உலகம் மேன்மையுறும்.

சகோதரிகளே!

தமிழ் நாட்டின் நாகரீகம் மிகவும் புராதனமானது. ஒரு தேசத்தின் நாகரீகம் அல்லது அறிவு முதிர்ச்சி இன்னதன்மையுடையதென்று கண்டுபிடிக்க வேண்டுமாயின், அதைக் கண்ணாடிபோல் விளக்கிக் காட்டுவது அந்த நாட்டில் வழங்கும் பாஷையிலுள்ள இலக்கியம் அதா

வது காவியம் முதலிய நூல்களேயாம். இங்கிலாந்து தேசத்தின் தற்கால இலக்கிய நூல்களை வாசித்துப் பார்த்தோமாயின், அதன் தற்கால நாகரிகத்தை ஒருவாறு அளவிடக்கூடும். எனவே, தமிழ் நாட்டின் புராதன நாகரிகத்தை அளவிட்டறிவதற்கு தமிழ் நூல்களே தக்க அளவுகோலாகின்றன. இந்தியாவில் பெரும்பான்மையான பாஷைகள் ஸம்ஸ்க்ருதத்தின் திருபுகளேயன்றி வேறல்ல. அங்ஙனம் திரிபுகளல்லாதனவும் ஸம்ஸ்க்ருதக் கலப்புக்குப் பிந்தியே மேன்மை பெற்றனவாம்.

தமிழ் பாஷைக்கோ இலக்கணம் முதல்முதலாக அகஸ்தியராலும் அவருடைய சிஷ்யராகிய திரணதுமாக்நி (தொல்காப்பியர்) என்ற ஆரிய முனிவராலுமே சமைத்து கொடுக்கப்பட்ட தென்பது மெய்யே. அதனின்றும், தமிழ் இலக்கணம் பெரும்பாலும் ஸம்ஸ்கிருத இலக்கணத்தை அனுசரித்தே சமைக்கப் பட்டிருக்கிற தென்பதும் மெய்யே. எனினும், வடமொழிக் கலப்புக்கு முந்தித் தமிழுக்கு வேறு வகையான இலக்கணமிருந்து ஒரு வேளை பின்னிட்டு மறைந்திருக்கக் கூடுமென்று நினைப்பதற்குப் பல ஹேதுக்களிருக்கின்றன. இஃது எவ்வாறாயினும், ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின் கலப்புக்கு முன்னாகவே, தமிழ் நாட்டில் மிகவும் உயர்ந்த நாகரிகமொன்று நின்று நிலவி வந்ததென்பதற்கு அடையாளமாக தமிழில் மிக உயர்ந்த தரமுடைய பல பழைய இலக்கிய நூல்கள் காணப்படுகின்றன.

ஐரோப்பாவிலும், ஆசியாவிலும், பிற இடங்களிலும் காணப்படும் நாகரிகங்களுக் கெல்லாம் முந்திய

தும் பெரும்பான்மை மூலாதாரமுமாக நிற்பது ஆர்ய நாகரிகம். அதாவது, பழைய ஸம்ஸ்கிருத நூல்களிலே சித்திரிக்கப்பட்டு விளங்குவது. இந்த ஆர்ய நாகரிகத்துக்கு ஸமமான பழமை கொண்டது தமிழருடைய நாகரிகம் என்று கருதுவதற்குப் பலவிதமான ஸாக்ஷ்யங்களிருக்கின்றன. 'ஆதியில் பரமசிவனால் படைப்புற்ற மூலபாஷைகள் வடமொழியென்று சொல்லப்படும் ஸம்ஸ்கிருதமும் தமிழுமேயாம்' என்று பண்டைத்தமிழர் சொல்லியிருக்கும் வார்த்தை வெறுமே புராணக் கற்பனை அன்று. தக்க சரித்திர ஆதாரங்களுடையது. 'தமிழரும் ஆரியருமல்லாத ஜனங்களைக் கடவுள் பேச்சில்லாமலா வைத்திருந்தார்' என்று கேட்பீர்களாயின் மற்றச் சொற்களும் பல இருக்கத்தான் செய்தன. ஆனால், மனித நாகரிகத்தில் முதல் முதலாக இவ் விரண்டு பாஷைகளிலே தான் உயர்ந்த கவிதையும், இலக்கியங்களும், சாஸ்திரங்களும் ஏற்பட்டன. மற்ற பாஷைகளின் இலக்கிய நெறிகள் இவற்றுக்குப் பின்னே சமைந்தன. பல இடங்களில் இவை இயற்றின நடையையே முன் மாதிரியாகக் கொண்டன. அதாவது, ஆரியரும் தமிழருமே உலகத்தில் முதல்முதலாக உயர்ந்த நாகரிக பதவிபெற்ற ஜாதியார். இங்ஙனம் முதல்முதலாக நாகரிகம் பெற்ற இவ் விரண்டு வகுப்பினரும் மிகப் பழைய நாட்களிலேயே ஹிந்து மதம் என்ற கயிற்றாற் கட்டுண்டு ஒரே கூட்டத்தாராகிய செய்தி பூமண்டலத்தின் சரித்திரத்திலேயே மிக விசேஷமும் நலமும் பொருந்திய செய்திகளில் ஒன்றாகக் கணித்தற்குரியது.

தமிழ் நாட்டு மாதாாகிய என் அன்புக்குரிய ஸஹோதரிகளே! இத்தனை பழைமையும் மேன்மையுஞ் சான்ற இரண்டு பகுதிகளின் கலப்பாகுந் தன்மையால் பாரத தேசத்திலேயே மற்றப் பிரதேசங்களிலுள்ள நாகரிகத்தைக் காட்டிலும் கூட ஒருவாறு சிறப்புடையதாகக் கருதுதற்குரிய ஆர்ய திராவிட நாகரிகம் உங்களுடைய பாதுகாப்பிலிருக்கிறது.

இதனை மேன்மேலும் போஷித்து வளர்க்குங் கடமை உங்களைச் சேர்ந்தது. எங்ஙனம் எனில், பொதுப் படையாக நோக்குமிடத்தே மனித நாகரிகங்கள் ஆண் மக்களின் உதவி கொண்டு பிறப்பிக்கப் படுகின்றன. அப்பால் பெரும்பாலும் பெண்களாலேயே காக்கப்படுகின்றன. இடைக் காலத்தில் மகம்மதிய நாகரிகம் வந்து ஹிந்து தர்மத்தைத் தாக்கிற்று. ஆனால், ஹிந்து தர்மம் அதிலுள்ள முக்கிய அம்சங்களைத் தனதாக்கிக் கொண்டு, அந்தத் தாக்குதலால் அழிவெய்தாமல், முன்னைக்காட்டிலும் அதிக சக்தியுடன் மிஞ்சி நின்றது. ஸமீப காலத்தில் ஐரோப்பிய நாகரிகம் இந்தியாவுக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. இதுவும் நமது நாட்டு நாகரிகத்துடன் நன்றாகக் கலந்துவிட்டது. இனி இதன் விளைவுகளை நம் நாட்டாரின் அறிவினின்றும் நடைகளினின்றும் முற்றிலும் பிரித்துக் களைதல் ஸாத்யப்படாது. இது நம்முடைய தேசஞானத்தின் மர்மங்களுக்குள்ளே கலந்து பெரும்பாலும் நமதாய்விட்டது. எனினும், நம்மவரிலே பல பண்டிதர்கள் பல வருஷங்களாக, "இந்த ஐரோப்பிய நாகரிகத்தை நாம் முற்றிலும் உதறித் தள்ளி

விடுதல் நன்று? அல்லது, அதனை நாம் முழுமையா கவே தழுவிக்கொள்ளலாமா? அல்லது, இதிலுள்ளே நல்ல அம்சங்களை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு தீய வற்றைக் களைந்து விடலாமா?" என்ற விஷயங் களைக்குறித்து நீண்ட ஆலோசனைகளும், விசாரணைகளும், ஆராய்ச்சிகளும் நடத்திவருகிறார்கள். ஆனால், இந்த ஐரோ ப்பிய நாகரிகமென்பது ஒரு ஸ்தூல வஸ்துவன்று. ஸ்தூல வஸ்துவாக இருந்தால் அதை நம் இஷ்டப்படி துண்டு துண்டாக வகுக்கவும், வேண்டிய அம்சங்களை எடுத்துக் கொள்ளவும், பிறவற்றை விலக்கவும் ஸௌகர் யப் படும். மனிதர்களின் பயிற்சி இத்தகைய பொரு ளன்று. அஃது ஸூக்ஷ்மப்பொருள்.

ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் உண்மை யியல்புக்கு ஸம் பந்தமில்லாதனவும், அதன் புறத்தோலின்மீது தோன் றும் தோற்றங்கள் போன்றனவுமாகிய முக்யத் தன்மை யில்லாத சில புற வழக்கங்களை விரும்பாத நம்மவரில் சிலர் அந்த நாகரிகத்தையே துண்டு துண்டாக வெட்டி வேண்டிய பகுதிகளைக்கொண்டு பிறவற்றை நீக்குதல் நலமென்று கருதுகிறார்கள். திருஷ்டாந்தமாக தலைமயிரை கத்தரித்துக் கொள்ளுதல், சுருட்டுப் பிடித்தல், சாராயங் குடித்தல், பெண்களைத் தம் இஷ்டப்படி பர புருஷருடன் பேசவும் பழகவும் இடங் கொடுத்தல்—இவை போ ன்றன வெல்லாம் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் கெட்ட லக்ஷணங்களென்றும் ஆதலால் இவற்றை நாம் நீக்கிவிட வேண்டுமென்றும் ஐரோப்பியரின் உழைப்பு, விடாமுய ற்சி, ஒற்றுமை, பொருள் சேர்ப்பதில் அவர்களுக்குள்ள

திறமை—இவைபோன்றவையெல்லாம் அந்த நாகரிகத்தின் நல்ல லக்ஷணங்களென்றும் ஆதலால் இவற்றை நம்மவர் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நம்மவரிலே பலர் அடிக்கடி சொல்வதை நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம். ஆனால், இங்ஙனம் பேசுவோர் விஷயங்களை ஆழ்ந்து கவனியாமல் அவற்றின் புறத்தோலை மாத்திரம் கருதும் இயல்புடையார். ஏனென்றால் தலைமயிரை வெட்டுவதும், சுருட்டுப் பிடிப்பதும், சாராயங் குடிப்பதும் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் தத்துவங்களல்ல. புகையிலைமாத்திரம்தான் சில நூற்றாண்டுகளின் முன்பு அமெரிக்காவிலிருந்து புதிதாக வந்த சாமான். ஐரோப்பா மூலமாக அது உலகமுழுதையும் வியாபித்தது. ஐரோப்பியர் அதை சுருட்டாகப் பிடிக்கிறார்கள். நம்மவரும் அந்த வழக்கத்தை அங்ஙனமே கைக்கொண்டார். பலர் அப்படிக்கின்றி, கொஞ்சம் வைதிகமான ஜனங்கள் அதை வாய்ப் புகையிலையாகவும், மூக்குப் பொடியாகவும் உபயோகிக்கிறார்கள். மதுபானம் ஐரோப்பியரின் ஸஹவாஸத்தால் இந்நாட்டில் மிகுதி யுற்றதென்பது மெய்யே யாயினும், அது ஐரோப்பியரால் புதிதாகக்கொண்டு நுழைக்கப்பட்ட வழக்கமன்று; புராதன கால முதலாகவே நமது தேசத்திலுள்ளது. ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய சகோதரரும், அவதார புருஷரில் ஒருவருமாகிய பலராமர் பெருங்குடியரென்றும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே சாதாரணமாகக் குடிக்கக் கூடியவரென்றும் பகவானுடைய மக்கள் குடிவெறி மிகுதியால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டு செத்தார்களென்றும் புராணங்கள் சொல்லுகின்றன.

சுருட்டுப் பிடித்தல் முதலியன ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் தத்துவங்களல்ல என்று மேலே சொன்னேன். அவற்றை அங்ஙனம் பாவித்தல் வெற்றிலை போட்டுக் கொள்ளுவதையும், மூக்குப் பொடி போட்டுக்கொள்வதையும், உச்சந்தலையில் காலணு அகலக் குடுமி வைத்துக்கொள்ளுவதையும் ஹிந்து மதத்தின் மூல தருமங்களாகக் கருதும் மடமைக்கு நிகராகும். மேலும் இவற்றையும் ஐரோப்பாவில் ஸ்திரீகளுக்குள்ள அதிக ஸ்வதந்திரங்களையும் ஒரே ஜாப்தாவில் சேர்த்துக் கணக்கிடுதல் மிதமிஞ்சிய அஞ்ஞானத்துக்கு லக்ஷணமாம். எனென்றால், ஸ்திரீஸ்வதந்திரம் ஆத்ம ஞானத்தை ஆதாரமாக உடையது. ஆண்பெண் எல்லாரும் சமான மென்பதும் பிறருக்குத் தீங்கு விளையாதவரையில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் தன்னிஷ்டப்படி யெல்லாம் நடக்கக்கூடிய அதிகாரமுண்டென்பதும் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் மூல சித்தாந்தங்கள். தலைமயிர் வெட்டிக்கொள்ளுதல் முதலியன சௌகர்யத்தையும் காலதேச வர்த்தமானங்களையும் தழுவியேற்படும் முக்யத் தன்மையில்லாத புறநடைகள். சரீர சௌகரியங்களைக் கருதியும் அலங்காரத்தின் பொருட்டாகவும் ஒரு தேசத்தார் எற்படுத்திக்கொள்ளும் வழக்கங்கள். சில சமயங்களில் அந்த தேசத்தாருக்கு நன்மையாகவும் பிறருக்கு தீமையாகவு மிருக்கலாம். சில சமயங்களில் இவர்களுக்கே கேடாக முடியினும் முடியலாம். இவற்றுள், அலங்காரத்தைக் கருதி எற்படும் உடை வழக்கங்களும், மயிர் வைத்துக்கொள்ளும் வழக்கங்களும் எந்த நாட்டிலும் சாசுவதமாக நிற்கக்கூடியவை அல்ல.

அடிக்கடி மாறும் இயல்புடையன. ஒருதேசத்திலேயே எல்லோரும் ஒரேமாதிரி அலங்காரத்தை விரும்புவதில்லை. சிலருக்கு அலங்காரமாகத் தோன்றுவது சிலருக்கு விகாரமாகத் தோன்றக்கூடும். திருஷ்டாந்தமாக, தமிழ் நாட்டில் பிராமணரும் வேறு சில வகுப்பினரும் மீசையை சிறைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்கள் மீசை யில்லாமலிருப்பது விகாரமென்று நினைக்கிறார்கள். இங்கிலாந்தில் நூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆண்பிள்ளைகள் தலைமயிரை கத்தரித்துக்கொள்ளும் வழக்கம் கிடையாது. தலைமயிர் முழுதையும் நீளமாக வளர்த்து விடுதலே வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். தென்னிந்தியாவில் பெரும்பான்மையான பிராமணர் மீசை வைத்துக் கொள்ளுவதில்லை. வேத பூமியாகிய ஆரியவர்த்தத்தில், பிராமணர்கள் மீசையில்லாமலிருப்பது சாஸ்திர விரோதமென்று பாவிக்கிறார்கள். அங்கு ஒருவன் மீசையைச் சிறைத்தால் அவனுடைய நெருங்கிய சுற்றத்தாரில் யாரேனும் இறந்து போனதற்கடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது. பல வருஷங்களின் முன்பு நான் ஸ்ரீகாசியில் ஜய நாராயண கலாசாலை என்ற இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ந்து வாசிக்கப்போனேன். நான் தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்றவனாதலால் தமிழ் நாட்டின் பிராமணரின் வழக்கப்படி அடிக்கடி முகக்ஷவரம் செய்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது என்னுடன் படித்துக் கொண்டிருந்த பிள்ளைகள் என்னை நோக்கி மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டனர். எப்போது பார்த்தாலும் இவன் மீசையை சிறைத்துவிட்டு வருவதின் கார

ணம். யாதென்று அவர்களுக்குள்ளே பல நாள் ஆலோசனை செய்து பார்த்தார்கள். அவர்களுக்கொன்றும் புலப்படவில்லை. கடைசியாக என்னையே ஒருவன் கேட்டுத் தீர்த்தான். 'உங்கள் குடும்பத்தில் யாரேனும் வாரந் தவருமல் செத்துப்போய்க் கொண்டிருக்கிருர்களா ?' என்று என்னிடம் வினவினுன். அவன் இங்ஙனம் கேட்டதின் காரணத்தை அறிந்து கொண்டு " அப்படியில்லையப்பா, தமிழ் நாட்டில் பிராமணர் மீசை வைத்துக்கொள்ளும் வழக்கமில்லை " என்று தெரிவித்தேன். ஆசாரங்களும் பழக்கங்களும் சில சமயங்களில் மதக்கொள்கைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கக்கூடும். யதேச்சையாகவும் அங்ஙனமின்றி வெறுமே அர்த்தமில்லாமலும் தோன்றி நடை பெறவுங் கூடும். குடுமி வைத்துக் கொள்ளும் மாதிரிகள் இவை போன்ற சரீர அலங்கார ஸம்பந்தமான வழக்கங்களை நமது நாட்டின் பிற்காலத்தில் மதக் கொள்கைகளுடன் பிணைத்து, ஸ்ம்ருதிகளிலே அவற்றைக் குறித்து சட்டம் போடத் தொடங்கினுர்கள். இந்த பரிதாபகரமான தவறுதல் ஆதிகால முதல் மற்ற நாடுகளிலும் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. சிறிது காலத்து முன்புவரை சீனுதேசத்தார் "பன்றிவால்" என்று சொல்லப்படும் தமது நீளக் குடுமியை மிகவும் வைதிகமாகவும் அதனை வெட்டி யெறிதல் பெரும் பாவமுமாகக் கருதி வந்தார்கள். சில வருஷங்களுக்கு முன்பு அந்நாட்டில் ராஜவம்சத்தின் ஆட்சி அழிந்து போய் குடியரசு ஸ்தாபனம்செய்யப்பட்டபோது பதினுயிரம் லக்ஷக்கணக்காக சீனர் ஏககாலத்தில் குடுமிகளை வெட்டி யெறிந்தனர்.

அந்த ரோமங்கள் ஆயிரக் கணக்கான வண்டிகள் நிறைய ஏற்றப்பட்டு வியாபாரத்துக்காக பிறநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இவ்விஷயத்தை நான் இவ்வளவு நீட்டாக சொல்ல வந்ததின் காரணம் யாதென்றால், இத்தகைய புற ஆசாரங்களைப் பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் நமது தேசத்து மாதர் மிதமிஞ்சிய கவலை செலுத்துவதை மாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கம்.

ஸஹோதரிகளே! நீங்கள் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் சேர்க்கையைக் குறித்துச் சிறிதேனும் வருத்தப்பட வேண்டாம். அது நமது தேசத்துப்பயிற்சியை அழிக்கும் வலிமையுடையதன்று. அது நமக்குத் துணை. அது நாம் அஞ்சுவதற்குரிய பிசாசன்று. வெவ்வேறு வகைப்பட்ட இரண்டு நாகரிகங்கள் வந்து கூடும்போது அவற்றுள் ஒன்று மிகவும் வலியதாகவும் மற்றொன்று மிகவும் பலவீனமாகவும் இருக்குமாயின் வலியது வலிமையற்றதை இருந்த இடம் தெரியாமல் விழுங்கிவிடும். வலிமை யற்ற நாகரிகத்திற்குரிய பாஷையும் மதமும் முக்கியத்தன்மையற்ற புறஆசாரங்கள் மாத்திரமேயன்றி விவாக முறை முதலிய முக்கிய ஆசாரங்களும் அழிந்து மறைகின்றன. அந்த நாகரிகத்தைக் காத்துவந்த ஜனங்கள் பலமுடைய நாகரிகஸ்தரின் பாஷை மதம் முதலியவற்றை கைக்கொள்ளுகிறார்கள். பிலிப்பரோ தீவில் அமெரிக்க நாகரிகம் இவ்வகைவெற்றியடைந்திருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய ஹிந்து நாகரிகம் இங்ஙனம் சக்தியற்ற வஸ்துவன்று. பிற நாகரிகங்களுடன் கலப்பதனால் இதற்குச் சேதம் நேருமென்று நாம் சிறிதேனும் கவலைப்

பட வேண்டிய அவசியமில்லை. உலகத்திலுள்ள நாகரி கங்கள் எல்லாவற்றிலும் நம்முடைய நாகரிகம் அதிக சக்தியுடையது. இது மற்றெந்த நாகரிகத்தையும் விழுங்கி ஜீர்ணித்துக் கொள்ளும் திறன் வாய்ந்தது. ஆதலால், ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் கலப்பிலிருந்து ஹிந்து தர்மம் தன் உண்மை யியல்பு மாருதிருப்பது மட்டுமே யன்றி முன்னைக் காட்டிலும் அதிக சக்தியும் ஒளியும் பெற்று விளங்குகிறது. இந்த விஷயத்தை நம்முடைய மாதர்கள் நன்ருக உணர்ந்து கொண்டாலன்றி, இவர்களுடைய ஸ்வதர்ம ரக்ஷணம் நன்கு நடைபெருது.

தமிழ் நாட்டு ஸஹோதரிகளே! உங்களிடம் எத்தனையோ அரிய திறமைகளும், தந்திரங்களும் உயர்ந்து இருந்த போதிலும், கல்வியின் பரவுதல் அதிகமில்லாத படியால் அவ்வப்போது வெளியுலகத்தில் நிகழும் செய்திகளையும் மாறுதல்களையும் நீங்கள் அறிந்து கொண்டு அதற்குத் தக்கப்படி நடக்க இடமில்லாமல் போகிறது. 'ஸ்வதர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதில் இறந்து விட்டாலும் பெரிதில்லை' என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில் சொல்லுகிருர். ஆனல், இங்ஙனம் உயிரினும் அருமையாக போற்றுதற்குரிய கடமைகள் அல்லது தர்மங்களும் அர்த்த மற்றனவும் ஸத்தில்லாதனவு மாகிய வெற்று வழக்கங்களுக்கும் பேத மறியாமல் நீங்கள் மருட்சிகொண்டு வீணே துயரப்படலாகாது. திருஷ்டாந்தமாக, தமிழ் நாட்டு மாதருக்கு மட்டுமேயன்றி உலகத்து நாகரிக தேசங்களிலுள்ள ஸ்த்ரீகளுக் கெல்லாம் கற்பு மிகச் சிறந்த கடமையாகக்கருதப்படுகிறது. அதைக்

காக்கும் பொருட்டாக ஒரு ஸ்த்ரீ எவ்வளவு கஷ்டப் பட்டபோதிலும் தகும். ஆனால், குழந்தை பிராய முத லாகவே செவிகளில் மிகவும் கனமான நகைகளைத்தொங் விட்டு தோள்வரையிலும், சில சமயங்களில் மார்பு வரை யிலும் காது வளர்க்கும் விநோதமான ஆசாரம் தமிழ் நாட்டு மாதர்களிலே பல பகுதியாரிடம் காணப்படுகிறது. நம்முன்னே புதிதாக இங்கிலீஷ் படித்து தேறியவர் களில் பலர் தம்முடைய மனைவியர் ஏற்கனவே நீளமாக வும் விகாரமாகவும் வளர்த்திருக்கும் செவிகளை மறுபடி சுருக்கித் தைத்துத் தோடு போட்டுக் கொள்ளும்படி செய்ய விரும்புகிறார்கள். தமக்குப் பிறக்கும் பெண் குழ ந்தைகளுக்கேனும் அங்ஙனம் காது வளர்க்காமலிருக் கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இதற்காக பல புருஷருடன் முரண்பட்டு வீட்டில் தீராத மனஸ்தாபமும் சண்டை சச்சரவுகளும் நிகழும்படி நடக்கிறார்கள். கற்பு எங்ஙனம் ஸ்வதர்மமோ அது போலவே காது வளர்ப்பதும் ஸ்வதர்மமென்று அந்த ஏழை ஸ்த்ரீகள் அறியாமையாலே நினைக்கிறார்கள். மாதரிடையே கல்வி பரவுமாயின், இவ்விதமான தப்பெண்ணங்கள் தாமே விலகிப்போய்விடும். குடும்ப வழக்கங்களாயினும் தேச வழக்கங்களாயினும் ஜாதி வழக்கங்களாயினும் அவற் றுள் முக்கியத் தன்மையுடையன எவை இல்லாதன எவை என்ற ஞானம் நம்முடைய ஸ்த்ரீகளுக்கு ஏற்பட வேண்டுமாயின், அதற்கு கல்வியை தவிர வேறு சாதன மில்லை. ஆண்மக்களுக்கு ஸமானமான கல்வித் திறமை பெண்களுக்குப் பொதுப்படையாக ஏற்படும்வரை, ஆண்

மக்கள் பெண் மக்களைத் தக்கபடி மதிக்கமாட்டார்கள். தாழ்வாகவே நடத்துவார்கள். தமிழ் நாட்டு ஸஹோதரிகளே! கணவன்மார், உடன்பிறந்தார், புத்திரர் முதலியவர்களால் நன்கு மதிக்கப் பெறாமல் இழிவாகக் கருதப்பட்டு உயிர் வாழ்வதைக் காட்டிலும் இறந்து விடுதல் நன்று.

"மானமிழந்த பின் வாழாமை முன்னினதே" கல்விகூட அத்தனை பெரிதில்லை, தைர்யம் வேண்டும். எது வரினும் நம்மை பிறர் தாழ்வாகக் கருதவும் தாழ்வாக நடத்தவும் இடங்கொடுக்கக் கூடாதென்ற மன உறுதி வேண்டும்.

ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் புறத் தோற்றங்களிலே ஆக்ஷேபத்துக்கு இடமான அம்சங்கள் பலவும் இருக்கின்றன என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. ஆனால் இஃது வியக்கத் தக்கதொரு செய்தியன்று. நமது ஸநாதன ஹிந்து தர்மத்தின் புறநடைகளிலே கூடப் பல வெறுக்கத் தக்க அம்சங்கள் வந்து கலந்துதான் கிடக்கின்றன. அது பற்றி ஐரோப்பிய நாகரிகத்தையே வெறுத்தல் சால மிகப் பெரிய பேதைமையாம். நம்முடைய ஹிந்து தர்மமாகிய வேத தர்மத்துக்கு ஐரோப்பிய நாகரிகம் தனது தத்துவ நிலையில் விரோதமன்று. அதன் உள் நிலை நான் மேலே குறிப்பிட்டபடி நமது ஹிந்து தர்மத்துக்கு பெருந் துணையாக அமைந்திருக்கிறது. ஸர்வ ஜீவ சமத்வம்-எல்லா உயிர்களும் தம்முள்ளே நிலை யென்பது, ஸர்வ ஜீவ ஐக்கியம்—எல்லா உயிர்களும் ஒன்றென்பது, இவையே ஸநாதன ஹிந்து தர்மத்தின் வேர்க்

கொள்கைகள். இவற்றை மனிதர் எப்போதும் தம்முடைய நினைப்புகளிலும் செயல்களிலும் விளங்கச் செய்யும்போதுதான் ஹிந்து மதத்துக்கு உண்மையான வெற்றி ஏற்படும். இக்கொள்கையின் ஒரு சிறு அம்சத்தையே ஐரோப்பிய நாகரிகம் தனக்கு ஆதாரமாக உடையது. எல்லா ஜந்துக்களும் நிகரென்பது இறுதியான உண்மை. மனிதரெல்லோரும் தம்முள்ளே ஸமானராவாரென்பது இவ்வுண்மையின் ஒரு சிறு பகுதி. இந்தப் பகுதி உண்மையை நிலை நிறுத்தவேண்டுமென்பதே ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் உட்கருத்து.

ஆனால், ஆழ்ந்த உண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் நாம் ஐரோப்பியரைக் காட்டிலும் மிகமிக உயர்ந்திருக்கிறோமெனினும், அவற்றை அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டு வருவதில் நம்மைக் காட்டிலும் அவர்கள் அதிக ஊக்கம் செலுத்துகிறார்கள். ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்காகாது. அனுஷ்டானத்துக்கு வாராத ஞானத்தை ஞானமென்று சொல்வதே பிழை. ஆகவே, பூமி முழுமைக்கும் பெருந் துணையாக நின்று மனுஷ்ய ஜாதியைக் காப்பாற்றக்கூடிய ஹிந்து மதத்தின் ஸார உண்மைகளை நாம் ஒழுக்கத்திலே காண்பிக்கவேண்டும். இங்ஙனம் காண்பிக்கும்படி நம்மவரைத் தூண்டி வழி காட்டும் கடமையும் தகுதியும் நம்முடைய மாதர்களுக்கே உரியன. இதனை ஸாதிப்பதற்குரிய உபாயங்களைக் குறித்து மற்றொரு முறை எழுதுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டு நாகரிகம்.

தமிழ் நாகரிகத்தைக் குறித்து சென்ற வ்யாசத்தில் பொதுப் படையாக சில விஷயங்கள் சொன்னேன். இங்கு அவற்றைச் சற்று விஸ்தாரமாகத் தெரிவிக்கின்றேன். பண்டைத் தமிழ் நாகரிகத்தில் ஸ்த்ரீகளுக்கு அதிகமான ஸ்வதந்திரம் இருந்தது. இதற்குரிய காரணங்களில் முக்கியமானது யாதெனில், தமிழ் நாட்டுக்கு மூல அரண்போல் இயற்கையால் வகுப்புற்றிருக்கும் மலையாள நாட்டின் பயிற்சிக்கும் தமிழ் நாகரிகத்துக்கும் எப்போதும் அதிகமான ஊடாட்டமிருந்துகொண்டு வந்தது. மலையாளத்து நாகரிகமோ ஸ்த்ரீகளை முன்னிட்டு விளங்குவது.

மிகப் பழைய தமிஷ் பாஷையும் மிகவும் புராதனமான மலையாள பாஷையும் ஒரே வஸ்து தான். பிற்காலத்திலும் சேர நாடு தமிழகத்தில் ஒரு பகுதியாகவே கணக்கிடப்பட்டு வந்தது. சேரனைவரும் தமிழரசரே; தமிழ் நாட்டு வேந்தருள்ளே சேர்த்தெண்ணப்பட்டு வந்தனர். பாஷையை யொப்பவே நாகரிக விஷயத்திலும் மிகப் பழைய தமிழ் நாகரிகமும் மிகப் பழைய மலையாள நாகரிகமும் ஒரே வஸ்து தான்.

பிற்காலத்தில் மலைக் கோட்டைக்கு உட்பட்ட மலையாள நாடு பழைய தமிழ் நாகரிகத்தை இயன்றவரை சிதையாமல் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்தது. மலையடிக்குக் கிழக்கே மைதானத்தின் மீது வளர்ச்சி பெற்ற தமிழ் நாகரிகமோ வெனில், தெலுங்கு முதலிய வட

நாட்டுப் பயிற்சிகளின் ஊடாட்டத்தால் நாளுக்குநாள் அதிக மாறுதல் பெற்று ஹிந்து தேசத்தின் பொது நாகரி கத்தை அனுசரித்து வருவதாயிற்று.

எனினும், மலையாளத்துப் பழக்கம் ஒருபோதும் நீங்கவேயில்லை. மலை நாட்டு ஆண் மக்கள், உலகமெங்கும், புலி, கரடி, ஓநாய் முதலிய மலை மிருகங்களுடன் போராடியும், மலை வெப்பத்துக்கும், மலை மழைக்கும், மலைப் பனிக்கும், மலைத் தீக்கும் தப்பியும், கஷ்டத்துடன் பிழைக்க வேண்டியவர்களாதலால், மைதானங்களில் வாழும் ஜனங்களைப்போல் ஸ்த்ரீகளின் விஷயத்தில் அதிக கடின சித்த மில்லாமல் அவர்களை தயவுடனும், மதிப்புடனும் நடத்துவது வழக்கம். ஐரோப்பாவுக்குள்ளே ஸ்விட்சர்லாண்டு தேசத்து மலைப்பெண்கள் மற்றப் பகுதியிலுள்ள மாதரைக் காட்டிலும் அதிக ஸ்வதந்தர முடையோராக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மலையாளத்திலோ, மாதர்கள் மிக உயர்ந்த சுதந்திர முடையோர்களாக யிருப்பது மட்டுமேயன்றி, சொத்துடமை அங்கு பெண் சந்ததியாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமான மலையாள நாகரிகத்துள் நெருங்கிப் பழகி ஊடாடிக் கொண்டு வந்திருப்பதினின்றும், தமிழ் நாட்டு நாகரிகமும் இங்குள்ள மாதர்களுக்கு— ஹிந்து தேசத்தின் மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள மாதர்களைக் காட்டிலும்— அதிக ஸ்வதந்திரம் கொடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. மகம்மதிய நாகரிகத்தின் ஆதிக்யம் பலமடைந்ததினின்றும் வடஇந்தியாவில் மேல் ஜாதி ஹிந்துஸ்த்ரீகள் கோஷா என்ற மகம்மதிய வழக்கத்தை கைக்கொள்ளும்

படி ஏற்பட்ட காலத்திலேகூட, தமிழ்நாட்டிலும் அதன் நாகரிகத்தைத் தழுவிய தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய நாடுகளிலும் அந்த வழக்கம் உண்டாகவில்லை.

மேலும் உலகத்திலுள்ள மாதர்களுக் கெல்லாம் நீதி ஆண் மக்களாலேயே விதிக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டு மாதரும் ராஜநீதி சம்பந்தப் பட்ட சிறிதளவிலே பொது வான ஆண் சட்டத்துக்குக் கீழ்பட்டிருந்தனரே யாயி னும், ஜன சமூக நீதிகளின் விஷயத்தில் தமிழ் நாட்டில் எப்போதும் ப்ரமாணமாக இயன்று வருவது ஔவை யின் நீதி வாக்கியங்களும் நீதி நூல்களுமேயாம். ஆண் மக்களிலேகூட உயர்ந்த கல்வி பயின்றோர் மாத்திரமே ஜன சமூக விதாயங்களில் வள்ளுவர் குறள், நாலடியார் முதலியவற்றை ப்ரமாணமாகக் கூறுவர். அதிகப் படிப் பில்லாதவர்களும், படிப்பே தெரியாதவர்களுமாகிய ஜனங்கள் ஆண் பெண் அனைவருக்கும் ஔவையாரின் நீதியே வழிகாட்டி. தமிழ் ஜனங்களில் பெரும்பான்மை யோருக்கு சுமார் சென்ற இரண்டாயிரம் வருஷங்களாக ஔவையாரின் நீதியே ப்ரமாணமாக நடைபெற்று வருகின்றது.

சாமான்ய ஜனங்கள் ஔவை நீதியைக் கொண் டாடி வருகிறார்களெனில் கற்றோரும் அரசரும் அதைப் புறக்கணித்து வந்தார்களென்று கருதுதல் வேண்டா. கற்றோருக்கும் அரசர்க்கும் தமிழ் மக்கள் எல்லோருக் கும் குறள், நாலடியார் முதலிய நூல்களைக் காட்டிலும் ஔவையின் நூல்களில் அதிகப் பற்றுதலும் அபிமான மும் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் இந்த நீதி நூல்கள் இர

ண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னே யிருந்த முதல் ஔவையால் இயற்றப் பட்டன அல்லவென்றும் சுமார் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னே யிருந்த இரண்டாம் ஔவையால் செய்யப்பட்டன என்றும் ஒரு கட்சியார் சொல்லுகிறார்கள்.

ஔவையார் வெறுமே நூலாசிரியர், மட்டுமல்லர். அவர் காலத்திலேயே அவர் ராஜ நீதியில் மிகவும் வல்லவரென்று தமிழ் நாட்டு மன்னர்களால் நன்கு மதிக்கப் பெற்று ராஜாங்க தூதில் நியமனம் பெற்றிருக்கிறார். மேலும் அவர் சிறந்த ஆத்ம ஞானி; யோகசித்தியால் உடம்பை முதுமை நோவு சாவுகளுக் கிரையாகாமல் நெடுங்காலம் காப்பாற்றி வந்தார்.

"மாசற்ற கொள்கை மனத்தமைந்தக்கால்
ஈசனைக் காட்டு முடம்பு"

அதாவது, ஹிருதயத்தில் சுத்தமான, பயமற்ற, கபடமற்ற, குற்றமற்ற, பகைமையற்ற எண்ணங்களை நிறுத்திக் கொண்டால், உடம்பின் தெய்வத்தன்மை, அதாவது சாகாத் தன்மை (அமரத் தன்மை) விளங்கும் என்றும் பொருள் படுவது. இந்தக் குறள் பாடியவர் ஔவையார். இவர் தாமே நெடுந்தூரம் இக்கொள்கைப் படி ஒழுகியவ ரென்பது இவருடைய சரித்திரத்தில் விளங்குகிறது.

ஒரு தேசத்தின் நாகரிகத்துக்கு அந்த தேசத்தின் இலக்கியமே மேலான அடையாளமென்று முந்திய வியாஸத்தில் சொன்னேன். திருஷ்டாந்தமாக ஆங்கி

லேய நாகரிகத்துக்கு 'ஷேக்ஸ்பியர்' முதலிய மஹா கவிகளின் நூல்களே அளவுக்கருவியாக கருதப்படுகின்றன. 'நாங்கள் இந்தியா தேசத்து ராஜ்யாதிகாரத்தை இழக்க ஒருப்பட்டாலும் ஒருப்படுவோமேயன்றி ஷேக்ஸ்பியரை இழக்க ஒரு நாளும் ஒருபடமாட்டோம்.' என்று நாம் மறுமொழி சொல்வோமென்று 'மெக்காலே' என்னும் ஆங்கிலேய ஆசிரியர் சொல்லுகிறார்.

இந்த மாதிரியாகப் பெருமைப் படுத்தி நம்மவர் கம்பனைச் சொல்லலாம். திருவள்ளுவரைச் சொல்லலாம். சிலப்பதிகார மியற்றிய இளங் கோவடிகளைக் கூறலாம். இன்னும் பல புலவர்களைக் காட்டலாம். எனினும், கம்பர் திருவள்ளுவர் முதலிய பெரும் புலவராலேயே தம் மனைவரினும் மிகச் சிறந்தவராகக் கருதப்பட்ட ஔவைப் பிராட்டியையே மிகவும் விசேஷமாக எடுத்துச் சொல்லக் கூடும். "தமிழ் நாட்டின் மற்றச் செல்வங்களை யெல்லாம் இழந்துவிடப் பிரியமா? ஔவையின் நூல்களை இழந்து விடப் பிரியமா?" என்று நம்மிடம் யாரேனும் கேட்பார்களாயின், "மற்றச் செல்வங்களை யெல்லாம் பறி கொடுக்க நேர்ந்தாலும் பெரிதில்லை. அவற்றைத் தமிழ் நாடு மீட்டும் சமைத்துக் கொள்ள வல்லது. ஔவைப் பிராட்டியின் நூல்களை இழக்க ஒருபோதும் சம்பந்தப்பட மாட்டோம். அது மீட்டும் சமைத்துக்கொள்ள முடியாத தனிப்பெருஞ் செல்வம்" என்று நாம் மறுமொழி உரைக்க கடமை பட்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டு நாகரிகத்துக்கு இத்தனை பெரும் செல்வமாகவும், இத்தனை ஒளி சான்ற வாடா விளக்காகவும் தனிப்பேரடை யாள

மாகவும் தமிழ் மாதொருத்தியின் நூல்கள் விளங்குவது நமதுநாட்டு ஸ்த்ரீகளுக்குப்பெருமகிழ்ச்சிதரத்தக்கதொரு செய்தி யன்றோ?. இந்த தமிழ் ஸ்த்ரீகளுக்கு வெறுமே புகழ் விளைவிப்பது மாத்திரமன்று. அவர்களுக்கு சரம மான காவலுமாகும். ஔவையார் பிறந்த நாட்டு மாதரை ஔவையார் இனத்து மாதரை, ஆண்மக்களைக் காட்டி லும் அறிவிலே குறைந்த கூட்டத்தாரென்று வாய் கூசா மல் எவனும் சொல்லந் துணியமாட்டான். மற்ற தேசங் களில், திருஷ்டாந்தமாக இங்கிலாந்து தேசத்தை எடுத் துக் கொள்ளுங்கள்.

*   *   *   *

அங்கே ஆண்மக்களுக்கு சமானமான உரிமைகளை பெண்களுக்குக் கொடுப்பது தகாதென்று வாதம் பண் ணுகிற கக்ஷியார், மாதர்கள் இயற்கையிலேயே ஆண் மக்களைக் காட்டிலும் அறிவில் குறைந்தவர்களென்றும், ஆகலால் வீட்டுக் காரியங்களுக்கே அவர்கள் தகுதி யுடையோ ராவாரல்லது அறிவு வன்மையால் நடத்த வேண்டிய நாட்டுப் பொதுகாரியங்களை நிர்வகிக்க அவர் களுக்கு திறமை கிடையா தென்றும் தர்க்கிக்கு மிடத் தே; அதற்கு ஒரு ஸாக்ஷியுமாக:—"ஆண் மக்களில் ஷேக் ஸ்பியர் என்னும் கவியரசர் எழுதியிருப்பது போன்ற கவிதை எழுதும் திறமை கொண்ட ஸ்த்ரீ ஒருத்தி நமது நாட்டில் எப்போதேனும் தோன்றி யிருப்பதுண்டா? என் தோன்றவில்லை? இதனால் இயற்கையிலே ஸ்திரீகள் ஆண்மக்களைக் காட்டிலும் புத்தியில் குறைந்தவர்களென் பது தெளிவாக விளக்குகிறதன்றோ?" என்கிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டிலோ வெனில் இப்படிப்பட்ட வாதம் செல்லாது. அதற்கு நேர் எதிரிடையாக இந்நாட்டில் ஸ்திரீகள்:—"ஔவையாரைப் போல் கவிதையும் சாஸ்திரமும் செய்யக் கூடிய ஓராண் மகன் இங்கு பிறந்திருக்கிறானா? ஏன் பிறக்கவில்லை? இதினின்றும் ஆண் மக்கள் இயற்கையிலேயே பெண்களைக் காட்டிலும் அறிவுத் திறமையில் குறைந்தவர்க ளென்பது தெளிவாக விளங்குகிறதன்றோ" என்று வாதிக்கக் கூடிய நிலைமை யிலிருக்கிறார்கள்.

*　　　　*　　　　*　　　　*

மகிமை பொருந்திய ஆத்ம ஞானியாகிய ஔவையார் இயற்றியிருக்கும் "ஔவைக் குறள்" என்ற ஞான நூல் தமிழ் நாட்டு யோகிகளாலும் சித்தர்களாலும் உபநிஷத்துக்களுக்கு சமானமாகப் போற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. யோக சாஸ்திரத்துக்கும், மோக்ஷ சாஸ்திரத்துக்கும் இந்நூல் முக்ய பாடங்களில் ஒன்றாக கருதத்தக்கது. மேலும் யோகாநுபூதி சம்பந்தமாகப் பிறர் எழுதுமிடத்தே மிகவும் கடினமும் அசாதாரணமுமாகிய சொற்களையும் வாக்யங்களையும் வழங்குதல் இன்றியமையாததென்ற கருத்துடன் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். ஔவையின் நூலோ மிகத்தெளிந்த, மிக எளிய தமிழ் நடையில் எல்லா ஜனங்களுக்கும் பொருள் விளங்கும் படியாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. "சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்தல்" என்பது கவிதைத் தொழிலில் மிகவும் உயர்ந்த தொழில். இதில் ஔவை ஒப்பற்றவள். இத்துடன் மிகவும் அருமையான நுட்பமான விஷயங்களை

யாவருக்கும் அர்த்தமாகும்படி மிகவும் எளிய நடையில் சொல்வதாகிய அற்புதத் தொழிலே உயர்ந்த கவிராசர்களே தெய்வீகத் தொழில்என்றும் தெய்வசக்தி பெறாத சாதாரணக் கவிகளுக்கு சாத்யப்படாத தொழில் என்றும் கருதுகிறார்கள். இந்த அற்புதத் தொழிலிலும் ஒளவை நிகரற்ற திறமை வாய்ந்தவள்.

* * *

புருஷார்த்தங்கள், அதாவது மானிட ஜன்மம் எடுத்ததினின்றும் ஒருவன் அடையக்கூடிய மிக உயர்ந்த பயன்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம் வீடு என்ற—நான்கில் வீடு என்று சொல்லப்படும் முக்தி வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாததாகையால், அதனை விரித்துக்கூற முயலாமல், அதற்குச் சாதனமாகிய தெய்வபக்தியைமாத்திரம் முதல் அத்யாயத்தில் கூறி நிறுத்திவிட்டு, மற்ற மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் விளக்கி திருவள்ளுவ நாயனர் 'முப்பால்' (மூன்று பகுதிகளுடையது) என்ற பெயருடைய திருக்குறள் செய்தருளினர். ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பது சிறிய குறட்பாக்களில் நாயனர் அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பாலையும் அடக்கிப் பாடியது மிகவும் அபூர்வமான செய்கை என்று கருதப் பட்டது. இது கண்ட ஒளவைப் பிராட்டி வீட்டுப்பாலையும் கூட்டி நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் ஒரே சிறிய வெண்பாவுக்குள் அடக்கிப் பாடினர். இந்த ஆச்சரிய மான வெண்பா பின்வருமாறு :—

" ஈதலறம் ! தீவினைவிட்டீட்டல் பொருள் ; எஞ்ஞான்றும்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே இன்பம், பரனை நினைந்திம் மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு ".

*   *   *

இவ் வெண்பாவின் கருத்து யாதெனில் ஈதலாவது அருள் செய்தல் அல்லது கொடுத்தல் என்றும் பொருள் படும் அதாவது உலகத்தாருக்குப் பயன்படும் வண்ணமாக நம் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் தத்தம் பண்ணிவிடுதல்; நமது பொருளாலும், வாக்காலும், மனத்தாலும், உடற் செய்கையாலும், பிறருடைய கஷ்டங்களை நீக்கி அவர்களுக் கினியன செய்தல்; பொருள் கொடுப்பது மாத்திரமே ஈகையென்று பலர் தவருகப் பொருள் கொள்ளுகிருர்கள். பிறர் பொருட்டாக நம் உயிரைக் கொடுத்தல் கொடையன்ரு? வைத்தியம் முதலிய சிகிச்சைகளால் பிறருக்குப் பிராண தானம் செய்தல் ஈகையன்ரு? பொருள் முதலிய நலங்களை யெல்லாம் ஒருவன் தனக்குத் தானே சேகரித்துக் கொள்ளக் கூடிய திறமை அவனுக்கு ஏற்படும்படி அவனுக்குக் கல்வி பயிற்றுதல் தானமாகாதா?

*   *   *   *

எனவே, கைம்மாறு கருதாமல் பிறருக்கு எவ்விதத்திலேனும் செய்யப்படும் கஷ்ட நிவாரங்களும், அனுகூலச் செயல்களும் ஈகை எனப்படும். இதுவே மனிதனுக்கு இவ்வுலகத்தில் அறம், அல்லது தர்மம், அல்லது கடமையாம். இனித் தீயசெயல்கள் செய்யாதபடி, எவ்வகைப் பட்ட அறிவு முயற்சியாலேனும், சரீர முயற்சியாலேனும் சேகரிக்கப்படும் உணவு, துணி முதலிய அவசியப்பண்டங்களும், குதிரை வண்டிகள், ஆபரணங்கள், வாத்தியங்கள், பதுமைகள் முதலிய சௌக்ய வஸ்துக்

களும், இவற்றை அனுபவிப்பதற்குச் சாதனங்களாகிய வீடு, தோட்டம் முதலியனவும், இப்பண்டங்களுக்கெல்லாம் பொதுக் குறியிடும் பிரதியுமாக மனிதரால் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப் பட்டிருக்கும் பொற் காசு, வெள்ளிக் காசு, காயிதப் பணம் முதலியனவும், செல்வம் அல்லது அர்த்தம் எனப்படும். நற்செயல்களாலே சேர்க்கப்படும் பொருளே இன்பத்தைத் தருவதாகையாலும், தீச்செயல்கள் செய்து சேர்க்கும் பொருள் பலவித துன்பங்களுக்கு ஹேதுவாய் விடுமாகையாலும் தீவினைகள் விட்டுச் சேர்ப்பதே பொருள் என்னும் பெயர்க்குரியதென்றும் தீவினைகளாலே சேர்ப்பது துன்பக் களஞ்சியமே யாகுமென்றும் ஔவையார் குறிப்பிட்டருளினர்.

*　　*　　*　　*

இனி இன்பத்துக்கு ஔவையார் கூறும் இலக்கணமோ நிகரற்ற மாண்புடையது. காதலின்பத்தையே முன்னோர் இன்பமென்று சிறப்பித்துக் கணக்கிட்டனர். பொருளைச்சேர்ப்பதிலும் அறத்தைச் செய்வதிலும் தனித் தனியே பலவகையான சிறிய, சிறிய இன்பங்கள் தோன்றும். ஆயினும் இவை காதல் இன்பத்துக்குத் துணைக் கருவிகளாவது பற்றியே ஒருவாறு இன்பங்களென்று கூறத் தக்கனவாம். உலகத்தில் மனிதர் ருசியான பதார்த்தங்களை உண்டல், நல்ல பாட்டுக் கேட்டல், நல்ல மலர்களை முகர்தல் முதலிய இந்திரிய இன்பங்களை விரும்பி அவற்றை அடையும் பொருட்டு மிகவும் பாடு படுகிறார்கள். அதிகார இன்பம், புகழின்பம் முதலிய எண்ணற்ற வேறு பல இன்பங் களுக்காகவும்

உழைக்கிறார்கள். ஆனால் இவை யெல்லாம் அற்பமான இனங்களென்று கருதி முன்னோர் இவற்றை இன்பப் பாலிலே சேர்க்கவில்லை. புகழதிகாரம் முதலியவற்றை அறத்துப் பாலிலும், பொருட் பாலிலும் சார்ந்தனவாகக் கணிக்கிறார்கள். இந்திரிய இன்பங்களுக் குள்ளே இனிய பக்ஷணங்களையும் கனிகளையும் உண்டல், மலர்களை முகர்தல் முதலியன மிகவும் எளிதிலே தெவிட்டக் கூடியனவும், வெறுமே சரீர சுகமாத்திர மன்றி ஆத்ம சுகத்துக்கு அதிக உபகார மில்லாதனவு மாதல் பற்றி அவற்றையும் இன்பப் பாலிலே சேர்க்கவில்லை.

"கண்டு கேட்டுண் டுயிர்த் துற்றறியும் இவ்வைந்தும் ஒண்டொடிக் கண்ணேயுள" என்று திருவள்ளுவர் பாடியிருக்கிறார்.

"கண்டல், கேட்டல், உண்டல், மோப்பு தீண்டுதல்,—எனும் ஐவகை இந்திரியங்களையும் ஒருங்கே இன்புறுத்தும் இயல்பு ஒளி பொருந்திய வளையணிந்த இப் பெண்ணிடத்தே தானுள்ளது" என்பது அக்குறளின் பொருள். இதனுடன் உயிருக்கும் மனத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கும் சேர இன்பமளிப்பதனால் காதலின்பம் இவ்வுலக இன்பங் களனைத்திலும் தலைமைப் பட்டதாயிற்று. ஆதலால் நான்கு புருஷார்த்தங்கள்—அதாவது மனிதப் பிறவி எடுத்ததனால் ஒருவன் எய்தக் கூடிய பெரும் பயன்களைக் கணக்கிடப் புகுந்த இடத்து நம் முன்னோர் காதலின்பத்தையே இன்பமென்னும் பொதுப் பெயரால் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் இன்பமென்று பொதுப் பெயரால் சிறப்பித்துக் கூறத்தக்க பெருஞ்

சுவைத் தனி யின்பம் மனிதனுக்குக் காதலின்பமே யாகு மென்பதையும், அவ்வின்பத்தை தவறுதலன்றி, நூகர் தற்குறிய வழி யின்ன தென்பதையும் ஔவைப் பிராட் டியார் சால இனிய தமிழ்ச் சொற்களிலே காட்டி அருள் புரிந்திருக்கிறார்.

ஒருவன் ஒருத்தியினிடத்திலும், ஒருத்தி ஒருவனி டத்திலும் மனத்தாலும், வாக்காலும், செய்கையாலும், கற்பு நெறி தவறாமல் நித்தியப் பற்றுதலுடையோராய் மன ஒருமை யெய்தித் தம்முள் ஆதாவுற்றுத் துய்க்கும் யின்பமே இன்ப மெனத்தகும் என்று ஔவையார் கூறுகிறார்.

இனி, முக்தியாவது யாதெனில் :—கடவுளை உள் ளத்திலிருத்தித் தானென்ற கொள்கையை மாற்றி ஈச போதத்தை யெய்தி, மேற்கூறிய மூன்று புருஷார்த்தங் களிலும் பொறுப்பு நீங்கி யிருப்பதே முக்தி. இந்த முக்தி பெறுவதனால் ஒருவன் மற்ற மூன்று புருஷார்த் தங்களிலும் எவ்விதமான ஸம்பந்தமு மில்லாமலே செய்கை யற்று மடிந்து கிடப்பா னென்றெண்ணுதல் பெருந் தவறு. உயிருள்ளவரை ஒருவன் தொழில் செய்யாதிருக்கக் கடவுளுடைய இயற்கை இடங் கொடாது. “யாவனுயினும் (மனத்தாலேனும், வாக் காலேனும், உடம்பாலேனும்) யாதேனு மொருவிதமான செய்கை செய்து கொண்டிராமல், சும்மா யிருத்தல் ஒரு க்ஷணம்கூட ஸாத்தியப் படாது. இயற்கை யிலேயே பிறக்கும் குணங்களால் ஒவ்வொருவனும் தன் வசமின் றியே எப்போதும் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கும்

படி வற்புறுத்தப் படுகிறான்,'' என்று கண்ணபிரான் பகவத்கீதையில் திருவாய் மலர்ந்தருளி யிருக்கிறார்.

* * * *

இன்னும் ஔவைப் பிராட்டியின் நூல்களிலுள்ள வசனங்களை உதாரணம் காட்டி அவருடைய மகிமைகளை யெல்லாம் விளக்கிக் கூற வேண்டுமாயின் அதற்கு எத்தனையோ சுவடிகள் எழுதியாக வேண்டும். நமது வியாசமோ ஏற்கவே மிகவும் நெடிதாய் விட்டது. ஆதலால் இந்தக் கவியரசியைக் குறித்துத் தற்காலத்தினர் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய அம்சங்களில் மிகவும் முக்கியமாக எனக்குத் தோன்றுவன வற்றை மற்றொரு வியாஸத்தில் சுருக்கமாகச் சொல்ல உத்தேசம் கொண்டிருக்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டு மாதாராகிய, என் அன்புக்கும் வணக்கத்துக்குமுரிய, சகோதரிகளே, இத்தனை பெருமை வாய்ந்த தமிழ் நாகரீகத்தின் எதிர்கால வாழ்வு உங்களுடைய பயிற்சிகளையும் முயற்சிகளையும் பொருத் திருக்கிறது. பூமண்டலத்தில் நிகரில்லாத அருஞ் செல்வ முடைய சேம நிதி யொன்றுக்குக் கடவுள் உங்களைக் காவலாக நியமித்திருக்கிறான். மனித உலகமோ, இந்த நேரத்தில், பிரமாண்டமான சண்ட மாருதங்களைப் போன்ற மாறுதல்களாலும், கிளர்ச்சி களாலும், புரட்சி களாலும், கொந்தளிப்புற்ற கடலிடைப் பட்டதொரு சிறு தோணி போல் அலைப்புண்டும், புறளுண்டும், மோதுண்டும், எற்றுண்டும், சுழற்றுண்டும் தத்தளிக்கிறது. இந்த மஹாப்ரளய காலத்தில் தமிழ் நாகரீகம் சிதறிப் போகாதிருக்

கும்படி கடவுள் அருள் புரிவாராகுக. அஃது அங்ஙனம் சிதறுமலிருக்குமாறு தகுந்த கல்விப் பெருமையாலும், ஒழுக்க மேன்மையாலும் விடுதலையின் சக்திகளாலும் அதைக் காப்பாற்றக் கூடிய திறமையை உங்களுக்கு பராபரமம் அருள் செய்க.

பெண்கள் ஸம்பாஷணைக் கூட்டம்.

"காசி" எழுதுவது :—

புதுச்சேரியில் சில தினங்களின் முன்பு நடந்த பெண்கள் மஞ்சள் குங்குமம் (ஸம்பாஷனை) கூட்டமொன்றில் நடந்த விஷயங்கள் பின்வருமாறு :—

ஆரம்பம்.

பார்வதி, லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி முதலிய படங்களுக்குப் பூஜை முடித்த பிறகு விடுதலைப் பாட்டுகள் பாடப்பட்டன. பிறகு ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் புத்திரி மண்டயம் ஸ்ரீமதி கிரியம்மா பின் வரும் உபந்யாஸம் செய்தார் :—

முயற்சியின் பயன்.

நமது தேசத்தில் தெய்வ பக்தி அதிக மென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் தெய்வத்தை நம்பி விட்டு நாம் யாதொரு முயற்சியும் செய்யாமல் வெறுமே இருந்தால், தெய்வமும் பேசாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். தெய்வத்தை நம்பி நாமும் முயல வேண்டும். எப்படி யென்றால் ஒரு குழந்தை அழாமல் வெறுமே

இருந்தால் நாம் அதன் மீது கண்ணைச் செலுத்தாமல் மற்ற வேலைகளில் கவனஞ் செலுத்துகிறோம். அழத் தொடங்கினால் ஆத்திரத்துடன் வேலையை விட்டு அதை எந்த விதத்திலாயினும் ஸமாதானப் படுத்த முயலு கிறோம். அது போல் நாம் ஒரு கார்யத்தில் ஊக்கம் வைத்து ப்ரயத்னப் பட்டால் அந்த வேலைக்கு எப்படி யாவது ஒரு முடிவை தெய்வம் காட்டும்.

இப்போது நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டிய விஷ யம் பெண் விடுதலை. பல்லாயிர வருஷங்களாக, நாம் அடிமைப் பட்டு வருகிறோம். தெய்வம் தானாக நமக்கு விடுதலை கொடுத்ததா? இல்லை!

"உங்களுடைய வழி இதுதான்" என்று ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தி வைத்தது.

இப்போது நாம் "இப்படி இருக்கமாட்டோம்" என் றால்: "சரி. ஆனால் பாருங்கள். உங்களுக்காக இன் னொரு வழி உண்டாக்கி யிருக்கிறேன், அதன்படி நட வுங்கள்" என்று கூறி நம்மை ஊக்கப் படுத்துகிறது.

"நான் தூங்குவேன்" என்று தெய்வத்தினிடம் சொன்னால் தெய்வம்:—"ஸுகமாகத் தூங்கு, உனக்கு மெத்தென்று படுக்கை போட்டுத் தருகிறேன்" என்று சொல்லி நம்மைத் தட்டித் தூங்கப் பண்ணுகிறது.

"மாட்டோம்! நாங்கள் எழுந்து உலக விஷயங் களை கவனிக்க வேண்டும். இதோ! இதோ எழுகிறோம் என்றால் "எழுந்திரு, குழந்தாய் இதோ பார் உனக்கு

இந்தப் பெரிய வழியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறேன். அந்த வழியே போய் நீ நன்மை அடை !" என்கிறது.

ஆதலால், ஸகோதரிகளே, தெய்வத்தை நம்பி நாம் முன்னடையும் வழியை நாமே தேட வேண்டும். "முயற்சி திருவினை ஆக்கும்" என்பது முன்னோர் உறுதி மொழி. நாம் எல்லாரும் சேர்ந்து முயற்சி செய்தல் அவசியம். தெய்வம் நன்மை செய்யும். நம்முள் ஏதேனும் வருத்தம் நேர்ந்தால் அதை நாம் எல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்த இடத்தில் தாக்ஷண்யமில்லாமல் சொல்லித் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் குழந்தைகள். நாம் அழுதால் லோக மாதா பராசக்தி உணவு கொடுப்பாள். நாம் அழுவதற்கு வழி முயற்சியினால் தெய்வத்தை இரங்குவித்தல். ஆதலால் முயற்சி செய்வோம்.

ஓம் வந்தேமாதரம்.

அப்பால்

"சியூ சீன்"

என்ற சீனத்து ஸ்த்ரீயின் கதை.

ஸ்ரீமான் சி. சுப்பிரமண்ய பாரதியின் குமாரியாகிய ஸ்ரீ தங்கம்மா பின் வரும் பத்திரிகை படித்தனர் :—

சுமார் நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்னே சீன தேசத்தில் செகியாங் மாகாணத்தில் ஷாங் ஸிங் என்ற பட்டணத்தில் ஒரு ராஜாங்க உத்தியோகஸ்தரின் மகளாகச் "சியூ சீன்" என்ற நமது கதா நாயகி பிறந்தாள். இவளைக் குறித்துச் சென்ற வருஷம் ஆகஸ்ட் மாசத்து

"ஏஷியாடிக்ரெவ்யூ" (ஆசிய பரிசோதனை) என்ற பத்திரிகையில் லயோ நெல் கிப்ஸ் என்ற ஆங்கிலேயர் எழுதியுள்ள கதையில் ஸாராம்ச மான சில பகுதிகளை இந்த சபையின் முன்னே தெரிவிக்கிறேன்.

ஆசியாவில் பெண் விடுதலைக் கொடியை நாட்ட வேண்டுமென்று பாடு பட்டவர்களில் இவளும் ஒருத்தியாகையால் இவளுடைய கதை பெண் விடுதலையில் நாட்டம் செலுத்தி வரும் உங்களனைவர்க்கும் மிகவும் ரஸமாகத் தோன்றக் கூடும்.

"சியூ சீன்" என்ற பெயரில் சீன் என்பதற்கு "ஒளியுடைய ரத்நம்" என்பது பொருள். "சியூ என்ற உப நாமம் கார்ப் பருவம் (மழை பெய்யுங்காலம்) என்ற பொருள் உடையது. பின்னிட்டு இவள் சிங் ஹ்ஸியாங் என்ற பட்டப் பெயர் தரித்துக் கொண்டாள். அதன் பொருள் ஆண் மக்களுடன் போர் செய்பவள் என்பது.

இவளுக்கு "சியெந்—ஹொ—று—சி—யெஹ்" என்றும் ஒரு பெயருண்டு. அதன் பொருள் யாதெனில் "கண்ணாடி ஏரிக் கரைப் பெண் வக்கீல்" என்பது. "கண்ணாடி ஏரி" அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு ஏரிக்குப் பெயர். பதினெட்டாம் வயதில் இவள் "லாங்" என்ற பெயருள்ள ஒருவனை மணம் செய்து கொண்டு அவனுடன் சீனத்து ராஜதானியாகிய பெகிங் நகரத்தில் சென்று வாழ்ந்தாள். அங்கே இவளுக்கு ஒரு பெண்குழந்தையும் ஓராண் குழந்தையும் பிறந்தன. 1900-ஆம் வருஷத்தில் பாக்ஸர் கலக நிமித்தமாக பெகிங் நகரத்தில் அன்ய

ராஜ்ய படைகள் புகுந்து சீனத்துக்குச் செய்த பழிகளைக் கண்டு மனம் பொறுக்காமல் இவள்—"ஐயோ மனுஷ்ய ஜன்மத்தில் பிறந்தும் நம்முடைய மனுஷ்ய சக்தியைக் காண்பிக்கும் பொருட்டாகக் கஷ்டங்களையும் விபத்துக் களையும் எதிர்த்து உடைக்கும் பாக்கியம் நமக்கில்லாமல் போய் விட்டதே! வீட்டுக் காரியங்களின் அற்பக் கவலை களுக் கிரையாகி மடியவா நாம் பூமியில் பெண் பிறந் தோம்" என்று சொல்லி பெரு மூச்செறிந்து வருத்தப் பட்டாள்.

சீன பாஷையில் தகுந்த பாண்டித்தியம் வஹித் திருந்தது மட்டுமே யன்றி இவளிடம் கவிதா சக்தியும் சேர்ந்திருந்தது. சீன சம்ப்ர தாயங்களின்படி கணவ னுடன் கூடி வாழும் வாழ்க்கை இவளுடைய இயற்கைக் குப் பொருந்த வில்லை யாதலால், இவள் பாக்ஸர் கலகத் திற்குப் பின் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள் தன் கணவனிட மிருந்து ஸமாதான மாகவே பிரிந்து வந்து விட்டாள்.

இதனிடையே இவளுக்குப் பூர்வார் ஜிதமாகக் கிடைத்த பணமுழுதையும் ஒரு அயோக்ய வியாபாரி யிடம் கொடுத்து அவன் மூலமாக வியாபாரச் சூதில் இழந்து போய் விட்டாள்.

பின்பு ஜப்பானில் போய் ஐரோப்பிய நவீனக் கல்வி பயின்றால் இக்காலத்தில் அதிகப் பயன் பெருகி வாழலா மென்ற எண்ண முடைய வளாய்த் தன்னுடைய ஆபா ணங்களை விற்றுப் பணம் சேகரித்துக் கொண்டு ஜப்பா

னுக்குப் புறப்பட ஆயத்தங்கள் செய்தாள். ஆனால் இவள் பெகிங் நகரத்திலிருந்து புறப்படு முன்னே அங்கு சீர்திருத்த கக்ஷியைச் சேர்ந்த ஒருவனை அதிகாரிகள் பிடித்து அடைத்து வைத்திருப்பதாகவும், வக்கீல் நிய மிக்கவும் வழக்கு நடத்தவும் பணமில்லாத படியால் ஏனென்று கேட்பாரில்லாமல் அவன் சிறைக்களத்தில் கிடந்து வருந்து வதாகவும், கேள்விப் பட்டுத் தான் யாத்திரைக்காக வைத்திருந்த பணத்தில் பெரும் பகு தியை அவனுக்குக் கொடுத்தனுப்பி விட்டாள்.

மிஞ்சிய சிறு தொகையுடன் 1904ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாஸத்தின் இறுதியில் ஜப்பானுக்குக் கப்பலேறி னாள். ஜப்பான் ராஜதானியாகிய டோக்யோ நகரத்தில் தன்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தால் விரைவில் கீர்த்தி யடை ந்து விட்டாள். சீனத்து மாணுக்கரின் ஸபைகள் பல வற்றில் சேர்ந்து விளங்கினாள். மேலும் அப்போது சீனத்தில் அரசு செலுத்திய மஞ்சு ராஜ்ய வம்சத்தைத் ஒழித்து விட வேண்டு மென்ற கருத்துடன் இவள் தானாகவே பல ராஜ்யப் புரட்சி ஸங்கங்கள் ஏற்படுத்தித் திறமையுடன் உழைத்து வந்தாள். சீனாவில் இப்போது நடை பெறும் குடியரசுக்கு வேர் நாட்டியவர்களில் இவ ளும் ஒருத்தி.

1905-ஆம் வருஷத்து வஸந்த காலத்தில் இவள் தன் கல்வியின் பொருட்டுப் பின்னும் பணம் சேர்க்கு மாறு சீனத்துக்கு வந்தாள். அப்போது சீனத்திலி ருந்த பெரிய ராஜ்யப் புரட்சித் தலைவர்களுடன் இவள் ஸ்நேகம் ஏற்படுத்திக் கொண்டது மன்றிக் குடியரசுக்

கக்ஷியாரின் மூல ஸபை யாகிய "குலாங்—பூ" (அற்புத உத்தாரண) ஸபையில் சேர்ந்தாள். பிறகு அவ்வருஷம் செப்டம்பர் மாஸத்தில் டோக்யோவுக்குத் திரும்பி அங்கு வாழ்ந்த ஸுன்யத்—ஸேன் என்ற மஹா கீர்த்தி பெற்ற குடியரசுக் கக்ஷித் தலைவனுடன் பழக்கம் பெற்றாள்.

அப்பால் சீனத்திலுள்ள "நான்ஜின்" நகரத்தில் ஸ்ரீமதி ய்ஜுஹுஹு என்ற தனது தோழியும் தன்னைப் போல் கவி ராணியுமான ஸ்த்ரீயுடன் சேர்ந்து ஒரு பெண் பள்ளிக்கூடத்து உபாத்திச்சியாக வேலை செய்தாள்.

அப்பால் நாடு முழுதிலும் கலாசாலைகள் ஸ்தாபனம் செய்தும், ரஹஸ்ய ராஜ்யப் புரட்சி ஸபையின் கிளைகள் ஏற்படுத்தியும், பத்திரிகைகள் நடத்தியும் தொழில் புரிந்தாள். இங்கிலீஷ் பாஷையிலும் இவள் தகுந்த தேர்ச்சி பெற்றிருந்ததாக லயோநெல் கிப்ஸ் சொல்லுகிறார்.

அப்பால் இவள் தன்ஜன்ம ஸ்தான மாகிய ஷாப்ஸிங் நகரத்துக்கு மீண்டு வந்து அங்கே ஒரு பாடசாலை நடத்தினாள். ஆனால் அது வெளிக்குப் பாட சாலை யாகவும் உண்மையில் குடியரசுப் படைப் பயிற்சிக்கூட மாகவும் நடை பெற்றது. மாணாக்க ரெல்லாம் படை ஆட்களாகப் பயிற்சிபெற்றனர்.

இவளுடைய முடிவைக் குறித்து லயோ நெல் கிப்ஸ் பின் வருமாறு எழுதுகிறார் :—

ஒரு நாள் பிற்பகலில் இவளுடைய ஒற்றர் அஞ்சி வந்து மஞ்சுப் படைகள் ஷாவ்ஸிங் நகரத்தின் மீது தன்

டெடுத்து வருவதாகக் கூறினார்கள். இவள் மறுபடி ஒற்றுப் பார்த்து வரும்படி சிலரை ஏவினாள். நகரத்தருகிலுள்ள நதியைத் தாண்டிக் கீழ்க் கரைக்கு மஞ்சுப் படை வந்துவிட்டதென இவ்வொற்றர் வந்து சொன்னார்கள். பிறகு மிகவிரைவில் மஞ்சுப்படை நகரத்துள்ளே புகுந்து விட்டது. மாணாக்கர்கள் அவஸரமாகக் கூட்டங் கூடி பர்யாலோசனை நடத்தி இவளைத் தப்பி ஓடும்படி சொல்லினர். இவள் மறுமொழி கூறவில்லை. மஞ்சுப் படை கலா சாலையின் முன்னே வந்து நின்றது. எனினும் உடனே உள்ளே நுழைய அதற்கு தைர்யம் ஏற்பட வில்லை. மாணாக்கர்களில் பெரும்பாலோர் புழக் கடை வழியாக வெளியே குதித்தோடி விட்டனர். ஏழெட்டுப் பேர் மாத்திரம் ஆயுதங்களேந்திக் கொண்டு வாயிலில் நின்ற தளத்தின் மீது பாய்ந்தனர். எதிர் பார்க்காத இச்செய்கைகளைக் கண்ட மஞ்சுப்படை திகைத்து விட்டது. அப்போது நடந்த போரில் மஞ்சுப் படையாளர் பலர் கொலையுண்டும் புண்பட்டும் வீழ்ந்தனர். மாணாக் கரிலும் இருவர் மாண்டனர். உள்ளே ஓரறையில் வீற்றிருந்த சியூசினையும் அவளுடன் அறுவரையும் படை வந்து கைதியாக்கிற்று. மறுநாள் நியாயாதிகாரியின் முன்னே சியூசினைக் கொண்டு நிறுத்தி வாக்கு மூலம்கேட்ட போது உடந்தையானவர்களைக் காட்டிக் கொடுக்கக் கூடாதென்ற கருத்தால் இவள் ஒரு சொல் லேனும் மொழியவில்லை.

“சியூ யூசி யூதெங் சவிஷா ஜென்” என்ற கவிதை வாக்கியத்தை மாத்திரம் எழுதிக் காட்டினாள்.

இதன் பொருள் :—"மாரி நாட் காற்றும் மாரி நாண் மழையும்; மார் புண்ணுக வருத்துகின்றனவே" என்பது.

அப்பால் இவளுக்குக் கொலே என்பது தண்டனே விதிக்கப்பட்டது. ஜுலே 15-ம் தேதி யன்று ஸூர் யோதய வேளேயில் இவள் ஷங் ஸிங் நகர மண்டபத் தருகே தூக்குண்டாள். அத்தருணத்தில் இளஞ் செந் நிறமுடைய மேக மொன்று இவள் தலையின்மீதே வானத்தில் பறந்த தென்றும், குளிர்ந்த வாடை வீசிற் றென்றும் தூக்கிட்டோரும் பார்த்து நின்றோரும் துக்கத்தால் மெய் நடுங்கினரென்றும், ஆனல் சியூசீன் பரிபூர்ண சாந்தியுடன் தூக்கு மரத்துக்குச் சென்று ளென்றும் லயோநெல் கிப்ஸ் சொல்லுகிருர்.

"சியூ சீன்"

என்ற சீனத்து ஸ்திரீ செய்த ப்ரஸங்கம்.

சியூ சீன் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் செய்த உபந் யாஸ மொன்றின் ஸாராம்சத்தை லயோநெல் கிப்ஸ் எழுதி யிருக்கிறபடி இங்கு மொழி பெயர்த்துச் சொல் லுகிறேன். அதினின்றும் இவளுடைய உண்மையான குணத்தை அறிந்து கொள்ளுதல் சற்றே எளிதாகு மென்று நினைக்கிறேன். சியூ சீன் சொல்லுகிருள்.—

ஸஹோதரிகளே, பல்லாயிர வருஷங்களாக நாம் ஆண்மக்களின் கொடுமைக்குக் கீழ்ப்பட்டு வாழ்கிறோம். எந்தக் காலத்திலும் நமக்கு ஓரளவுவளவாயினும் ஸ்வதந்தரம் இருந்தது கிடையாது. மூன்று விதமான கீழ்ப்படிதலென்றும், நான்கு விதமான பெண்ணறங்களென்றும் சொல்லிப் பழைய சாஸ்த்ர விதிகள் நம்மை இறுகக் கட்டியதுமன்றி இந்த பந்தத்தை எதிர்த்து நாம் ஒரு வார்த்தைகூட உச்சரிக்கக் கூடாத வண்ணமாக நம்மை அடக்கி விட்டன. ஸ்த்ரீகளாகிய நம்மை சிறு குழந்தைப் பிராய முதலாகவே பாதங்களைக் கட்டுதல் என்ற வழக்கத்தால் நாம் எண்ணுதற்கரிய துன்பங்களுக்காளாய் விட்டோம். இந்த முறையால் நமது முகம் வற்றிச் சதையும் எலும்பும் குறுகிச் சிதைந்து போகின்றன. இதனால் நம்முள் பல மிழந்து உழைப்புக்குத் தகுதியற்றதாய் விடுகிறது. எல்லாக் காரியங்களிலும் நாம் ஆண்மக்களைச் சார்ந்து நிற்க நேரிட்டது. விவாகம் நடந்த பின்னர் நம்மைக் கணவர் அடிமைகளைப் போல நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்குத் துணிப்பெட்டி தைத்துக் கொடுக்கவும், சமையல் பண்ணவும், சோறு போடவும், தேயிலை காய்ச்சிக் கொடுக்கவும், வாயில் தெளிக்கவும், குப்பை பெருக்கவும், அவர்களுக்கு ஸ்நாநம் செய்து வைக்கவும், பணிசெய்யவும் மாத்திரமே நம்முடைய சக்திகளெல்லாம் செலவாகின்றன. முக்கியமான காரியம் எதிலும் நாம் சிறிதளவேனும் கலக்கக் கூடாது. வீட்டுக்கு யாரேனும் விருந்தாளி வந்தால் உடனே நாம் அந்தர்த்தானம் பண்ணி அறைக்குள்ளே போய்ப் பதுங்

கிக்கொள்ள வேண்டும். எதைக் குறித்தும் நாம் ஆழ்ந்த விசாரணை செய்யக் கூடாது. ஏதேனும் வாதத்தில் நீண்ட மறுமொழி சொல்லப் போனால் ஸ்த்ரீகள் அற்ப மதியுடையவர் களென்றும் ஸ்திர புத்தி யில்லாதவர் களென்றும் சொல்லி நம்முடைய வாயை அடைத்து விடுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் நம்முடைய தைர்யக் குறைவே யன்றி வேறில்லை. இந்த தைர்யக் குறைவுக்குரிய பல ஹேதுக்களில் நம்மைக் குழந்தைப் பிராயத்திலேயே பாதங் கட்டிவிடுதல் ஒன்றாகும். "மூன்றங்குலப் பொற்றாமரைகள்" என்றும், அவற்றின் "மோஹனச் சிறுநடை" என்றும் வர்ணித்துப் பெண் குழந்தைகளின் அடிகளைக் கட்டிப் போடும் தீமையால் நாம் சக்தியிழந்து விட்டோம். இன்று எனது ரத்தம் கொதிப்புற்று நிற்கிறது. உங்களுடைய ரத்தத்தையும் கொதிக்கும்படி செய்ய விரும்புகிறேன். முதலாவது இனிமேல் எல்லா ஸ்த்ரீகளும் சூர்ணம் தடவுவதையும் முகப் பூச்சுகள் பூசுவதையும் நிறுத்தி விடவேண்டும். மோஹப் படுத்த வேண்டுமென்று பொய்ப் பூச்சுகள் பூசக்கூடாது. ஒவ்வொரு மனுஷ்ய ஜந்துவுக்கும் கடவுள் கொடுத்த முக மிருக்கிறது. பாதங்களைக் கட்டும் நீச வழக்கத்தை உடனே வேரோடு களைந்தெறிந்து விட வேண்டும். ஐந்து கண்டங்களிலு முள்ள வேறெந்த நாட்டிலும் இவ்வழக்கம் கிடையாது. அப்படி யிருந்தும் உலகத்தில் சீனாவே அதிக நாகரீகமுடைய தேசமென்று நமக்குள்ளே பிதற்றிக் கொள்ளுகிறோம். பாதக்கட்டு மட்டுமே யன்றி, இன்னும் பழைய கெட்ட வழக்கங்

கள் எத்தனை உளவோ அத்தனையையும் ஒழித்தெறி வோம். ஆண்மக்களுக்கு இனி அடிமைகளாக வாழ மாட்டோம். தைர்யத்துடன் எழுந்து நின்று தொழில் செய்து நம் முடைய ஸ்வதந்திரத்தை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளுவோம்.

பெண் விடுதலை.

அப்பால் மேற்படி கூட்டத்தில் ஸ்ரீசகுந்தலா பின் வரும் பாட்டுப் பாடினள்.

சீன பாஷையில் "சியூ சீனி" என்ற ஸ்த்ரீ பாடிய பாட்டின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

விடுதலைக்கு மகளி ரெல்லோரும்
வேட்கை கொண்டனம்; வெல்லுவமென்றே
திட மனத்தின் மதுக் கிண்ணமீது
சேர்ந்து நாம் பிரதிக்கினை செய்வோம்.
உடையவள் சக்தியாண் பெண்ணிரண்டும்
ஒரு நிகர் செய் துரிமை சமைத்தாள்.
இடையிலே பட்ட கீழ் நிலை கண்டீர்
இதற்கு நா மொருப்பட்டிருப்போமோ? (1)

திறமை யாலிங்கு மேனிலை சேர்வோம்
தீய பண்டை யிகழ்ச்சிகள் தேய்ப்போம்
குறைவிலாது முழுநிகர் நம்மை
கொள்வ ராண் களொ னிலவரோடும்

சிறுமை தீர நந்தாய்த் திரு நாட்டைத்
திரும்ப வெல்வ திற் சேர்ந்திங் குழைப்போம்
அற விழுந்தது பண்டை வழக்கம்
ஆணுக்குப் பெண் விலங்கெனு மஃதே (2)

விடியு நல்லொளி காணுதி நின்றே
மேவு நாக ரிகம் புதி தொன்றே!
கொடியர் நம்மை யடிமைக ளென்றே,
கொண்டு தாமுதலென்றன ரன்றே!
அடியொடந்த வழக்கத்தைக் கொன்றே
அறிவு யாவும் பயிற்சியில் வென்றே
கடமை செய்விர் நந்தேசத்து வீரக்
காரிகைக் கணத்தீர் துணிவுற்றே. (3)

அப்பால் சில பெண்கள் பேசினர். மங்களப் பாட்டுடன் "மஞ்சள் குங்கும" க்கூட்டம் முடிவு பெற்றது.

திரு விளக்கு

நிகழும் காளயுக்தி வருஷம் சித்திரை மாதம் 31-ம் தேதி திங்கட் கிழமை யன்று மாலை புதுச்சேரியில் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணிய பாரதி வீட்டில் திருவிளக்கு பூஜை செய்யப்பட்டது. சுமார் எழெட்டு ஸ்திரீகள் கூடி விளக்கு பூஜை முடித்துப் பாட்டுகள் பாடினர். அப்பால் ஸ்ரீ வ. வே. சுப்பிரமணிய அய்யரின் பத்தினி

யாகிய ஸ்ரீமதி பாக்கிய லக்ஷ்மி யம்மாள் பின் வரும் உபந்யாஸம் புரிந்தனர் :—

"ஊக்கம்"

சகோதரிகளே,

பெண் விடுதலை முயற்சிக்கு இந்த ஊர் ஸ்த்ரீகள் தகுந்தபடி உதவி செய்ய வில்லையென்று நாம் மனவருந்தப்பட்டு நம்முடைய நோக்கத்தைத் தளர விடக்கூடாது. நாம் செய்யும் கார்யம் இந்த ஓரூர் ஸ்த்ரீகளுக்கு மாத்திரமே யன்றி, பூமண்டலத்து ஸ்த்ரீகளுக்காக நாம் பாடுபடுகிறோம்.

உலக மெங்கும் விடுதலை யருவிநீர் காட்டாறு போலே ஓடி அலறிக்கொண்டு வரும் ஸமயத்தில் நீங்கள் நாவு வரண்டு ஏன் தவிக்கிறீர்கள் ?

ஸகோதரிகளே, தயங்காதீர்கள், மலைக்காதீர்கள். திரும்பிப் பாராமல் நாம் செய்ய வேண்டிய எந்தக் காரியத்தையும் நிறைவேற்றும் வரை—நம்முடைய லக்ஷ்யத்தை அடையும் வரை—முன் வைத்த காலைப்பின் வைக்காமல் நடந்து செல்லுங்கள். பேடிகளா யிருந்தால் திரும்புங்கள்.

நாம் கொண்ட கார்யமோ பெரிது. இதற்குப் பெரிய இடையூறுகள் நிச்சயமாக நேரிடும். ஆனால் நீங்கள் பயப்படக் கூடாது.

"பயமே பாபமாகும்" என்று விவேகாநந்தர் சொல்லியதை மறவாதீர்கள். நந்தனார் விடுதலைக்குப் பட்ட சிரமங்களை நினைத்துப் பாருங்கள்.

உங்களில் ஒவ்வொருவருடைய கொள்கைகளையும் இன்று வாய் விட்டு விஸ்தாரமாகச் சொல்லி விடுங்கள். மனதிலுள்ள பயம் வெட்கம் என்ற பேய்களை தைர்ய வாளால் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு பாரத ஸஹோதரிகளும் பாரத மாதாவும் தெரிவிக்க வேண்டு மென்பதே என்னுடைய ப்ரார்த்தனை. ஓம் வந்தே மாதரம்.

ஸ்ரீரங்கப்பாப்பா.

பிறகு ஸ்ரீமான் மண்டயம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் குழந்தை ரங்கா பின் வரும் உபந்யாசத்தை படித்தது :— "அநாகரீக ஜாதியார்"—இந்தியாவில் முன்பு ஆரியர் குடி யேறு முன்னே இருந்த பூர்வீக ஜனங்கள் கருநிற மாகவும் சப்பை மூக்காகவும் இருந்தார்கள். நாகரீக மற்ற பேதை ஜனங்கள். அவர்களுடைய சந்ததியார் இப்போது சில குன்றுகளின் மீதும் சில கனிகளிடையிலும் வஸிக்கின்றனர். இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த ஜுலாஸ் குலக் என்ற ஜாதி ஒன்று இப்போது ஒரிஸ்ஸா தேசத்தில் இருக்கிறது. துரைத்தனத்தார் அந்த ஜாதிக்கு இனாமாகத் துணி கொடுத்துக் கட்டிக் கொள்ளும்படி செய்து, துணி கட்டிக்கொள்வோருக்கு வெகுமதி கொடுத்துத் துணி கட்டும் நாகரீகத்தை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எற்படுத்திக் கொண்டு

வருகிறார்கள். இது வரை அந்த ஜாதியார் இலைகளை உடை போல் உடுப்பது வழக்கம். இந்த அநாகரிக ஜாதியிலுள்ள மனுஷ்யர் கூடப் பெண்களை மிருகங்கள் மாதிரியாகவே நடத்துகின்றனர்! ஆதலால் நம்முடைய ஆண்மக்கள் நம்மைக் கீழாக நடத்துவது தங்களுடைய உயர்ந்த அறிவுக்கு லக்ஷணமென்று நினைத்தல் சரியில்லை. நம்மைக் காட்டிலும் ஆண்மக்கள் சரீர பலத்தில் அதிகம். அதனால் நம்மை இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்க வொட்டாமலும் பள்ளிக்கூடம் போய் படிக்க வொட்டாமலும், தடுக்க முடிந்தது. இதனால் அவர்கள் நம்மை விட மேலென்றும் நினைத்துக் கொள்ளுதல் தவறு.

ரெயில்வே ஸ்தானம்

ஒரு சிறிய கதை.

வஸந்த காலம். காலைநேரம். தென் காசி ஸ்டேஷன். இது பிரிடிஷ் இந்தியாவைச் சேர்ந்தது. இதற்கு மேற்கேயுள்ள அடுத்த ஸ்டேஷன் செங்கோட்டை. இது திருவாங்கூர் ஸமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தது. தெற்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் மிகக் கீர்த்தி பெற்ற குற்றாலத்தருவி விழுகிறது. பக்கமெல்லாம் மலையகிரிச் சாரல். கொஞ்சம் மேற்கே போனால் செங்கோட்டை ஸ்டேஷன் முதல் திருவனந்தபுரம் வரை பாதையிலே பத்து ஸ்டேஷன் மட்டும் இரண்டுபக்கங்களிலும் செங்குத்தான மலைகளும், ஆழமான பள்ளங்களும், மலையை உடைத்து ரயில் வண்டி ஊடுருவிச் செல்லும்பொருட்டாக

ஏற்படுத்தப்பட்ட நீண்ட மலைப் புழைகளும் இரு பாரிசத்திலும் இயற்கையாய்ப் பச்சை உடுத்து, சால மிகப் பெருஞ் செழிப்புடனே களிகொண்டு நிற்கும் பல வகைப்பட்ட வனக்காக்ஷிகளும் ஒரு முறை பார்த்தால் பிறகு எக்காலத்திலும் மறக்க முடியாதன.

இந்தத் தென்காசி ஸ்டேஷன் வெளி முற்றத்தில் காலை நேரத்திலே திருநெல்வேலிப் பக்கம் கிழக்கே போகும் ரயில் வரப்போகிற சமயத்தில் சுமார் நூறு பிராணிகள் வந்து கூடியிருக்கிறார்கள்.

இவர்களிலே சிலர் பிராமணவைதிகர். நீர்க்காவி அழுக்கு நிறமாக ஏறிப்போன மிகப்பழைய வெள்ளைத் துணி உடுத்து உடல் வேர்க்க உட்கார்ந்து கொண்டு, இன்ன ஊரில், இன்ன தேதி, இன்னாருக்குச் சீமந்தம் என்ற விஷயங்களைப் பற்றி சம்பாஷணை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பிராமண விதவைகள் பலர் ஒரு புறத்திலேயிருந்து தமக்குள் ஏதோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சுமங்கலிப் பிராமணத்திகள் ஒரு பக்கத்தில் தலை குனிந்து நின்று கொண்டு, போவோர் வருவோரை கடைக்கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு சில உத்தியோகஸ்தர் தலைப்பாகை, கோட்டு, கெடியாரச் சங்கிலி சகிதமாக உலாவுகிறார்கள். சில போலீஸ்காரர்கள் சக்ரவர்த்திகளைப் போல தலை நிமிர்ந்து நடக்கிறார்கள். சில முகம்மதிய ஸ்திரீகள் முட்டாக்குப் போட்டு தலை

யையும் முகத்தையும் மூடிக்கொண்டு நிசைக் கொருத்தி யாக பார்த்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை, சுருட்டு, பீடி, பொடிப் பட்டை, முறுக்கு, தேங்குழல், சுசியன், காப்பி முதலி யன வியாபாரம் செய்யும் ஓரிரண்டு பிராம்மணரும் சூத் திரரும் பகற்கொள்ளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, காசு பெறாத சாமான்களுக்கு மும்மடங்கு, நான்மடங்கு விலை வைத்து விற்றுக்கொண்டிருக் கிறார்கள்.

ரயில் வண்டி அன்றைக்கு ஒரு மணி நேரம் தாமஸமாக வந்தது. எனக்குப் பொழுது போகவில்லை. தண்டவாளத்தின் ஓரமாகச் சிறிது தூரம் உலாவி வரலா மென்று கருதித் தென்புறமாகக் கூப்பிடு தூரம் போ னேன். அங்கு ஒரு மரத்தடியிலே மிகவும் அழகுள்ள ஒரு மகம்மதிய கனவான் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டேன். சரிகைத்தொப்பி சரிகைக் கரைகள் தைத்த மஸ்லீன் சட்டை, சரிகைக் கரைபோட்ட நிஜார், சரிகை போட்ட செருப்பு, பூர்ணச் சந்திரன் போன்ற முகம், செழித்து வளர்ந்த மீசை. அவனைப்பார்த்த மாத்திரத்திலே இவன் பிரபுக் குலத்தில் பிறந்தவனென்று எனக்கு நிச்சயமாகி விட்டது. அவன் கண்களினின்றும் தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் ஊற்றுகிறது. இதைப்பார்த்து எனக்கு மிகவும் பரிதாப முண்டாயிற்று. நான் போய் அவனை என் அழுகிறாய் என்று கேட்டால் அதினின்றும் அவனுக்கு ஒரு வேளை கோபம் உண்டாகுமோ என்ப தைக்கூட யோசனை செய்யாமல் சரேலென்று அவன்

முன்னே போய் நின்று கொண்டு:—“தம்பி, ஏன் அழுகிருய்?” என்று கேட்டேன்.

அவன் என்னை ஏற இறங்க ஒருமுறைப் பார்த்தான். அவனுக்கு 25 வயதுக்குமேல் இராது. அவன் தலையைக் குனிந்து அழுது கொண்டிருந்தபோதே மிகவும் சுந்தர புருஷனுகக் காணப்பட்டான். பிறகு அவன் என்னைப் பார்த்தவுடனே கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு என் இரண்டு கண்களுடனே அவனிரண்டு கண்களும் பொருந்த நோக்கிய காலத்தில் அவன் ரூபம் எனக்கு சாட்சாத் மன்மத ரூபமாகவே தென்பட்டது.

என்னை உற்றுநோக்கியதினின்றும் அவனுக்கு எப்படியோ என்னிடத்தில் நல்லெண்ணம் உண்டாய் விட்டது. சற்றேனும் என்னிடம் கோபம் கொள்ளாமல் “ரயில் எப்போது வரப்போகிறது” என்று கேட்டான்.

“இன்றைக்கு ஒரு மணி நேரம் ரயில் தாமதித்து வரப்போவதாக ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் சொன்னுர்.” என்றேன்.

எனக்கு ஹிந்துஸ்தானி அல்லது உருது பாஷை நன்ருகத் தெரியும். ஆதலால் நான் அவனிடம் உருது பாஷையிலே ஆரம்ப முதல் பேசினேன். “உங்களுக்கு உருது எப்படித் தெரியும்? உங்களைப் பார்த்தால் ஹிந்துக்கள்போலத் தோன்றுகிறதே?” என்று கேட்டான்.

அதற்கு நான்:—"சிறுபிராயத்திலேயே நான் காசிப்பட்டணத்தில் கல்வி பயின்று கொண்டிருந்தேன். அங்கு எனக்கு ஹிந்துஸ்தானி பாஷை பழக்கமாயிற்று" என்றேன்.

"காசியில் ஹிந்தி பாஷை அன்றோ பேசுகிறார்கள்?" என்று அந்த முஸல்மான் கேட்டான்.

அதற்கு நான்:—"ஹிந்தி, உருது, ஹிந்துஸ்தானி எல்லாம் ஒரே பாஷைதான். முகலாய ராஜாங்கள் பாரசீக பாஷையிலே தான் பெரும்பாலும் ஆரம்பத்திலே விவகாரம் நடத்திவந்தார்கள். பின்னிட்டு அவர்கள் தமக்கும் தம்முடைய பரிவாரங்களுக்கும் இந்த தேசத்துப் பாஷையாகிய ஹிந்தியையே பொதுபாஷையாகக் கைக்கொண்டார்கள். ஹிந்தி பாஷை சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து பிறந்தது. அது சம்ஸ்கிருத பாஷையின் சிதைவு. அதை ஹிந்துக்கள் தேவநாகரியில் எழுதி ஸ்வயம்புவாகப் பேசுகிறார்கள். அதையே பார்ஸிலிபியில் எழுதிக்கொண்டு பல பார்ஸி அரபி மொழிகளைக் கலந்து முஸல்மான்கள் பேசியபோது அதற்கு ஹிந்துஸ்தானி அல்லது உருது என்று பெயர் வழங்கினார்கள். உருது என்றால் கூடார பாஷை யென்று அர்த்தம். அதாவது மொகலாய ராஜ்யத்தின் சேனைகள் கூடாரம் அடித்துக்கொண்டு பல தேசத்துப் போர் வீரர்கள் கலந்திருக்கையில் அங்கு தோன்றிய கலப்புப் பாஷை என்று பொருள். எனக்கு ஹிந்தி தான் மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். எனினும் ஹிந்துஸ்தானி அல்லது உருது மேற்படி ஹிந்தி

பாஷையில் பார்ஸி அரபிச் சொற்கள் சேர்ந்ததே யாகு. மாதலால் தான் இதிலும் நல்ல பழக்கமுடைய வனு னேன். இது நிற்க. நீ வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த காரணம் யாது?" என்று மறுபடியும் என்னை அறியா மலே கேட்டேன். இது கேட்டு அந்த மகம்மதியப் பிரபு சொல்லுகின்றான்:—

"சுவாமி, உங்களைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே எனக்கு உங்களிடம் விசுவாசம் உண்டாகிறது. உங்களிடம் சொன்னால் என் துக்கத்திற்கு நிவர்த்தி உண்டாகு மென்று என் மனதில் ஒருவித நிச்சயம் தோன்றுகிறது. என் துயரம் சாதாரணமாக மற்றவர்களிடம் சொல்லக்கூடியதன்று. எனினும் உங்களிடம் சொல்லலா மென்று நினைத்துச் சொல்லுகிறேன். என் துயரத்தைத் தீர்த்து விட்டால் உங்களுக்கு மிகுந்த புண்ணிய முண்டு. அந்த உபகாரத்தை நான் இறந்து போகும்வரை மறக்க மாட்டேன்" என்றான்.

"முதலாவது உம்முடைய கஷ்டத்தைச் சொல்லும். தீர்க்க வழி கிடைத்தால் தீர்த்து விடுகிறேன்" என்றேன்.

அப்போது அம் மகம்மதியப் பிரபு பின் வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினர்:—

"எங்கள் ஜாதியில் சிறிய தகப்பனர் பெரிய தகப்பனர் மக்களை விவாகம் செய்து கொள்ளலாமென்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கக்கூடும். நான் பிறந்தது

வடக்கே ஹைதராபாத் நகரம். சிந்துமாகாணத்து ராஜ தானியாகிய ஹைதராபாத் அன்று. நிஜாம் அரசரின் ராஜதானியாகிய ஹைதராபாத் நகரம். நான் என் பிதாவுக்கு ஒரே பிள்ளை. நான் பிறக்கும் போது என் பிதா மிகவும் ஏழையாக இருந் தார். நான் பிறந்து சில வருஷங்களுக்குப் பின் எங்கள் ராஜ்யத்தில் ஒரு பெரிய 'லாட்டரி' எல்ச் சீட்டுப் போட்டார்கள். அந்தச் சீட்டுக்கு என் பிதா யாரிடமிருந்தோ 10 ரூபாய் கடன் வாங்கி அனுப்பினர். அதிர்ஷ்டம் அவருக்கிருந்தது. அவ ருடைய தரித்திரத்தை நாசம் பண்ணிவிடவேண்டு மென்று அல்லா திருவுளம் பற்றினர். ஒரு கோடி ரூபாய்ச் சீட்டு அவருக்கு விழுந்தது. பிறகு அவர் அதைக்கொண்டு சில வியாபாரங்கள் நடத்தினர். அந்த வியாபாரங்களிலும் அவருக்கு மிதமிஞ்சிய லாபம் கிடைக்கத் தொடங்கி சில வருஷங்களுக்குள்ளே ஏழெட்டுக் கோடிக்கு அதிபதியாய் விட்டார். அப்பால் சற்றே நஷ்டம் வரத்தொடங்கிற்று. என் பிதா நல்ல புத்திமான். நஷ்டம் வரத்தொடங்கிய மாத்திரத் திலே திடீரென்று வியாபாரங்களை யெல்லாம் நிறுத்திக் கொண்டு, பணங்களைத்திரட்டி ஏராளமான பூஸ்திதிகள் வாங்கி அவற்றினிடையே மாளிகை கட்டிக்கொண்டு தம்மால் இயன்றவரை பரோபகாரத்தில் ஈடுபட்டவராய் வாழ்ந்து வந்தார். நான் பதினைந்து வயதாக இருந்த பொழுது அவர் இறந்து போய்விட்டார். நான் ஒரே பிள்ளையாதலால் அவர் சொத்தெல்லாம் எனக்கு

வந்து சேர்ந்தது. என் வீட்டு மேற்பார்வைசெய்ய எனது சிறிய தகப்பனர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். என் தந்தை இறக்கும் தறுவாயில் சிறிய தகப்பனருக்குச் சில லக்ஷங்கள் பெறக் கூடிய பூமி இனும் கொடுத்தது அன்றி, என்னைப் பராமரித்து வரும் கடமையையும் அவருக்கே சார்த்தி விட்டுப் போனர். எனது சிறிய தகப்பனர் முதலாவது வேலையாக தம்முடைய குமாரத்திகளை எனக்கே மணம் புரிவித்தார். என் பிதா இறந்து இரண்டு வருஷங்கள் ஆகு முன்னரே மேற்படி விவாகம் நடைபெற்றது. என் சிறிய தகப்பனருக்கு ஆண் குழந்தை கிடையாது. மூன்று பெண் பிரஜை தான் அவருக்குண்டு. ஆகவே என்னுடைய சொத்து வெளிக் குடும்பங்களுக்குப் போய் விடக்கூடாதென்று உத்தேசித்து அவர் இங்ஙனம் செய்தார். இந்த விவாகம் என் தாயாருக்குச் சம்மதமில்லை. அவள் தன்னுடைய வகையில் ஒரு அழகான பெண்ணை எனக்கு மணம் புரிவிக்க விரும்பினுள். அதை விட்டு நான் சிறிய தகப்பனரின் பெண்களை விவாகம் செய்து கொண்டாலும் அவர்களில் யாரேனும் ஒரு பெண்ணை மாத்திரம் மணம் செய்து கொள்வதே சரி யென்றும் ஒரே யடியாக மூவரையும் மணம் புரிவது கூடா தென்றும் என் தாய் வற்புறுத்தினுள். இதினின்றும் என் தாயாருக்கும் சிறிய தகப்பனருக்கும் மனஸ்தாபம் மிகுதியாக ஏற்பட்டது. சிறிய தகப்பனர் என்னைத்தனி யாக வேறே ஊருக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் அங்கு என் தாயாருடைய அனுமதியில்லாமலே விவா

கத்தைக முடித்து வைத்து விட்டார். சிறிது காலத்துக்கெல்லாம் என் தாயார் என் செய்கையாலே ஏற்பட்ட துக்கத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமலே உயிர் துறந்து விட்டாள். சிறிய தகப்பனார் இட்டதே என் வீட்டில் சட்டமாய் விட்டது. சொத்து விஷயங்களை நான் கவனிப்பதே கிடையாது. எல்லாம் அவர் வசத்தில் விட்டு விட்டேன். அவரும் என் சொத்தில் தம்மால் இயன்ற வரை இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளே அறுபத்தேழு லக்ஷம்—கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் வரை—தாஸிகளின் விஷயத்திலும் குடியிலும் நாசம் பண்ணி விட்டு கடைசியில் குடி மிகுதியால் குடல் வெடித்துச் செத்துப் போனார். பிறகு என் சொத்தை யெல்லாம் நிர்வகிக்கவேண்டிய கடமை என்னைப் பொருத்ததாயிற்று........சரி. இந்த விஷயத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவது என்னுடைய நோக்கமன்று. சொத்துக் கொஞ்சம் நஷ்டமானதில் எனக்கதிக கஷ்ட மில்லை. இதனிடையே என்னுடைய மூன்று மனைவிகளால் நான் படும் பாடு சொல்லுந்தரமன்று. அதோ-பார்த்தீர்களா? ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்தில் மகப்.மதிய ஸ்திரீகள் உட்கார்ந்திருக்கும் கூட்டம் தெரிகிறதன்றோ? நடுவேயிருக்கும் மூன்று பேரும் என்னுடைய பத்தினிமார். சுற்றி உட்கார்ந்திருப்போர் வேலைக்காரிகள். அந்த மூன்று பேரும் மூலைக்கொருத்தியாக முகத்தை திருப்பிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பதை பார்த்தமாத்திரத்திலேயே அவர்களுக்குள்ளே மன வொற்றுமை யில்லை யென்பது பிரத்யக்ஷமாக

விளங்க வில்லையா? இவர்களில் மூத்தவள் பெயர் ரோஷன். அவளுக்கு வயது இருப்பத்திரண்டு. அடுத்த வள் பெயர் குலாப்பீலி. அவளுக்கு வயது பத்தொன் பது. அதற்கடுத்தவள் பெயர் ஆயிஷாபீபி. அவளுக்கு வயது பதினறு. ரோஷனிடத்தில் நான் பேசினல் குலாப் என்னை வெட்டலா மென்று கருதுகிருள். குலா பிடம் வார்த்தை பேசுவது ஆயிஷாவுக்குச் சம்மதமில்லை. அவளுக்கு ஒரு நகை வாங்கிக் கொடுத்தால் இவள் ஒரு நகையை உடைத்தெறிகிருள். இவளுக்கொரு பட்டுச் சட்டை வாங்கிக் கொடுத்தால் அவளொரு சட்டையை கிழித்தெறிகிருள். இங்ஙனம் ஒவ்வொரு விஷயத்தி லும் அம் மூவரும் முரண் பட்டு என் பிராணனை வதைக் கிருர்கள். ஒரு நாளா, இரண்டு நாளா, ஒரு வருஷமா, இரண்டு வருஷமா, என் வாழ் நாள் முழுவதும் இவர் களால் நரகமாக்கப்படுகிறது. நான் என்ன செய்வேன்? இதனிடையே நேற்றிரவு ஒரு கனக்கண்டேன். அதில் மகம்மது நபி வந்து என்னை நோக்கி 'அடே இஸ்மேல் கான்! நீ உன் பத்தினிமார் மூவராலே மிகவும் கஷ்டப் படுகிருய். யாரேனும் இருவரைத் தள்ளி வேறு விவா கம் செய்துகொள்ளவிட்டுவிடு. ஒருத்தியை மாத்திரம் வைத்துக்கொள். உன் துக்கம் தீரும்' என்ருர். நான் அந்தக் கனவை தெய்வசாசனமாகவே நம்புகிறேன். நம்முடைய மனதில் தோன்றுவதுதான் கனவாக வரு கிறதென்பதை நான் அறிவேன். ஆனலும் நம்மு டைய ஆத்மாவிலும் அல்லாவே இருக்கிருராதலால் இந் தக் கனவை அல்லாவின் கட்டளை யென்று நான் கருது

கிறேன். ஆனால் இந்த மூன்று ஸ்திரீகளிடமும் ஸமான மான பிரியம் இருக்கிறது. அவர்களும் என்னிடம் சமா மான காதல் கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் நினைக்கி றேன். யாரைத் தள்ளுவது, யாரை வைத்திருப்பது என்று என் புத்திக்கு தென்படவில்லை. அதற்காகத் துக்கப் படுகிறேன்" என்று மகம்மதியப் பிரபுவாகிய இஸ்மேல்கான் சொன்னான்.

இதற்குள் ரயில் ஸ்டேஷனுக்குள் வருகிற சத்தம் கேட்டது. அவன் திடுக்கென்றெழுந்து "ஸலாம்! ஸலாம்!" என்று சொல்லிவிட்டு ஸ்டேஷனை நோக்கி ஓடினான். நானும்:—"நல்ல வேளை இந்தக் கடினமான விவகாரத்துக்குத் தீர்ப்புச் சொல்லு முன் ரயில் வந்ததே" என்று மகிழ்ச்சி கொண்டு ரயிலிலேறப் போய்விட் டேன். மகம்மது நபி கனவில் செய்த கட்டளைப் படியே அவன் நடந்து கொள்வானென்று நம்புகிறேன்.

மகம்மதிய ஸ்திரீகளின் நிலைமை.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு என்னுடைய மகம் மதிய நண்பர் ஒருவர் என்னைப் பார்க்கும் பொருட்டு வந்திருந்தார். இவர் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் ஆழ்ந்த பற்று தல் உடையவர். எதிர்காலத்தில் இஸ்லாம் மதம் மிகுந்த மகிமையும் ஒளியும் உடையதாய் உலகத்துக்கு எண் ணிறந்த நன்மைகள் செய்யப் போகிற தென்று இவர் உறுதியாக நம்புகிறார். இவரது நம்பிக்கை நிறைவேறு மென்பதற்கு பல அடையாளங்கள் இக்காலத்தில் உலக மெங்கும் தோன்றுவதால் நானும் இவருடைய கருத்தை

அங்கீகாரம் செய்கிறேனாதலால் இவருக்கும் எனக்கும் மிகுந்த நட்பேற்பட்டு வளர்ந்து வருகிறது.

இவர் அன்று காலை என்னிடம் முதலாவது கேட்ட கேள்வி:—

"சென்ற 22-5-20ல் சுதேச மித்திரன் பத்திரிகை 7ம் பக்கத்தில் 'ரெயில்வே ஸ்தானம்' என்றொரு கதை எழுதியிருந்தீர்களே? அது மெய்யாகவே நடந்த விஷயமா? வெறும் கற்பனைக் கதை தானா? என்றார்.

"வெறும் கற்பனை" என்று நான் சொன்னேன்.

"என்ன கருத்துடன் எழுதினீர்?" என்று அவர் கேட்டார்.

அதற்கு நான்:—"பொதுவாக நான் கதைகளெழுதும்போது, வெறுமே கற்பனை நயத்தைக் கருதி எழுதுவது வழக்கமேயன்றி ஏதேனும் ஒரு தர்மத்தைப்போதிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் எழுதும் வழக்கமில்லை. தர்மபோதனைக்கு வியாஸங்களெழுதுவானேன். கதை யென்றெடுத்தால் கற்பனைப்புனைவையே அதில் நான் முக்கியமாகக் கருதுவேன். எனினும் என்னை மீறியே கதைகளிலும் பெரும்பாலும் தர்ம போதனைகள் வந்து நுழைந்து விடுகின்றன. அவ்வாறே இந்த 'ரயில்வே ஸ்தானம்' என்ற கதையிலும் ஒரு தர்மக் கொள்கை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஒருவன் பல மாதரை மணம்புரிந்து கொண்டால் அதினின்றும்

அவனுக்குக் கஷ்டம் தான் விளையுமென்பதும், விவாகத்தில் ஒருவன் இன்பம் காணவேண்டினல் அவன் ஒருத்தியை மணம் செய்து கொண்டு அவளிடம் மாருத தீராத உண்மைக் காதல் செலுத்துவதே உபாயமாகுமென்பதும் மேற்படி கதையினல் குறிப்பிடட்படும் உண்மைகளாகும்" என்றேன்.

அப்போது அந்த முஸ்லிம் நண்பர்:—"அந்தக் கதையில் ஒரு பிழை இருக்கிறது" என்ருர்.

"என்ன பிழை" என்ற கேட்டேன்.

"அக்கதையில் ஒரு மகம்மதியப் பிரபு மூன்று சகோதரிகளை மணம் செய்ததாக எழுதியிருக்கிறீர்கள். அப்படி சகோதரமான மூன்று பெண்களை மணம் புரிந்து கொள்ளுதல் மகம்மதிய சாத்திரப்படி 'ஹராம்' (பாதகம்) ஆகக் கருதப்படுகிறது. தன் மனைவி உயிருடனிருக்கையில் அவளுடன் பிறந்த மற்ற ஸ்திரீயை ஒரு முஸ்லீம் மணம் புரிந்துகொள்ளக் கூடாதென்பதே எங்களுடைய சாத்திரங்களின் கொள்கை என்று அந்த மகம்மதிய நண்பர் சொன்னர்.

இதைக் கேட்டவுடன் நான்:—"சரி தான், எனக்கு அந்த விஷயம் தெரியாது. மனைவி யொருத்தியின் சகோதரிகளை மணம் புரியும் வழக்கம் ஹிந்துக்களுக்குள்ளே உண்டாதலால், அதுபோலே மகம்மதியர்களுக்குள்ளேயே இருக்கலா மென்று நினைத்து அங்ஙனம் தவருக எழுதி விட்டேன். எனவே அந்தக்

கதாநாயகனாகிய மகம்மதியப் பிரபுவுக்கு அவனுடைய சிற்றப்பன் தன் மூன்று குமாரத்திகளையும் மணம்புரிவித்தானென்பதை மாற்றித் தன்னினத்தைச் சேர்ந்த மூன்று பெண்களை மணம் புரிவித்தானென்று திருத்தி வாசிக்கும்படி 'சுதேச மித்திரன்' பத்திரிகையில் எழுதி விடுகிறேன்" என்றேன்.

இதிலிருந்து சம்பாஷணை பொதுவாக மகம்மதிய விவகாரங்களின் விஷயத்தைக் குறித்து நடைபெறலாயிற்று. அப்பால் மகம்மதிய மாதர்களின் ஸ்தானத்தைக் குறித்துப் பேசலானோம்.

என்னுடனே ஒரு ஹிந்து நண்பர் இருந்தார். அவர் அந்த முஸ்லீம் நண்பரை நோக்கி:—"உங்களுக்குள்ளே ஸ்திரீகளை அந்தப்புரத்தில் மறைத்து வைப்பதாகிய (கோஷா) வழக்கம் எக்காலத்தில் ஏற்பட்டது?" என்று கேட்டார்.

அது கேட்டு அந்த மகம்மதிய நண்பர்:—"முகம்மதுநபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லா) அவர்கள் காலத்திற்கு நெடுங்காலம் முன்னே இந்த வழக்கம் அரேபியாவில் இருந்து இடையே மாறிப்போய்விட்டது. பிறகு முகம்மதுநபி அதை மீளவும் விதியாக்கினார்" என்றார்.

அப்போது நான் "மதவிஷயங்களை அதாவது அல்லாவிடம் செலுத்தவேண்டிய பக்தி முதலிய விஷயங்களைத் தவிர விவாகம், ஸ்திரீகளை நடத்த

வேண்டிய மாதிரி முதலிய ஜனசமூகத்தின் ஆசார நியமங்களில் காலத்துக்குத் தக்கபடி புதிய மாறுதல்கள் செய்துகொள்ளலாமன்றோ " என்று கேட்டேன்.

" அங்ஙனம் ஆசார விஷயங்களிலே கூட மாறுதல்கள் செய்ய எங்கள் சாஸ்திரங்கள் இடங்கொடுக்கவில்லை !" என்று அந்த முஸ்லிம் நண்பர் சொன்னார். " எந்த சாஸ்திரங்களுமே ஆசார நியமங்களில் அதாவது நம்மால் விதிக்கப்பட்ட புதிய ஆசாரமுறையில் அதற்குப் பிறகு யாதொரு மாறுதலும் ஏற்படக்கூடாதென்று விதிப்பதுதான் வழக்கம். ஆனால் அந்தப்படி எங்கும் நடப்பதில்லை. எல்லா ஜாதிகளிலும் எல்லா ஜன சமூகங்களிலும் எல்லா தேசங்களிலும் எல்லா மதஸ்தர்களுக்குள்ளும் காலத்துக்குக் காலம் ஆசாரங்களில் புதிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டுதான் வருகின்றன." என்று நான் சொன்னேன்.

" புராதன நபிகளால் விதிக்கப்பட்ட ஆசாரங்களில் சில முகம்மதிய நபியின் காலத்தில் மாறவில்லையோ ? அதுபோல் முகம்மது நபியின் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஆசாரங்களை அதன் பிறகு மாற்றக்கூடாதோ ? " என்று என் ஹிந்து நண்பர் கேட்டார்.

அது கேட்ட என் முஸ்லீம் நண்பர்: —" கூடாது. ஏனென்றால் முகம்மது தான் கடைசி நபி. அவருடைய உத்தரவுகள் கடைசியான உத்தரவுகள். அவற்றை மாற்றுவதற்கு இடமில்லை." என்றார்.

"முந்திய நபிகளின் கட்டளைகளும் கடவுளுடைய நேரான கட்டளைகளேயன்றி அந்தந்த நபிகளின் சொந்தக் கருத்துக்களல்ல என்பதை இஸ்லாமானவர்கள் அங்கீகாரம் செய்கிறார்கள். காலத்தின் மாறுதலுக் கிணங்க அல்லா தன் பழைய கட்டளைகளை மாற்றி ஒவ்வொரு புதிய நபி மூலமாகவும் புதிய கட்டளைகள் பிறப்பித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்; எனவே முகம் மதுநபி இருந்த காலத்துக்கும் தேசத்துக்கும் பொருந்த அவர் மூலமாக புதிய கட்டளைகள் கொடுக்கப்பட்டன. மதக்கொள்கைகள் எக்காலத்துக்கும் எந்த தேசத் திற்கும் பொது. ஆகலால் அவற்றை மாற்றக்கூடாது. வெறுமே ஜனக்கட்டு சம்பந்தமான ஆசார விவகாரங் களை காலதேசங்களுக்குப் பொருந்தும்படி மாற்றலா மென்று முகம்மதுநபி சொல்லவில்லையா?" என்று அந்த ஹிந்து நண்பர் கேட்டார்.

"அங்ஙனம் எங்கள் நபிநாயகம் அவர்கள் உத் தரவு கொடுக்கவில்லை" என்று என் முஸ்லீம் நண்பர் தெரிவித்தார்.

"உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியுமோ? நீங்கள் கொரான் முழுதும் வாசித்திருக்கிறீர்களோ?" என்று நான் கேட்டேன்.

அதற்கு என் முஸ்லீம் நண்பர்:— "நான் கொரான் முழுதும் ஓதியதில்லை. என் சுற்றத்தாரில் சிலர் கொரான் முற்றிலும் ஓதியிருக்கிறார்கள். இந்த

விஷயத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிவிக்கிறேன்" என்றார். பிறகு இந்த விஷயத்தை விட்டு விட்டோம்.

அப்பால் நான் என் முஸ்லீம் நண்பரை நோக்கி :— "தென் ஜில்லாக்களிலே தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லீம் (ராவுத்தர்) களுக்குள்ளே கோஷா வழக்கம் காணப் படவில்லையே! அதன் காரணம் யாது?" என்று கேட்டேன். இங்கும் சிலர் "அந்த வழக்கத்தைப் பரிபாலிக்கத்தான் செய்கிறார்கள்" என்று என் முஸ்லீம் நண்பர் சொன்னார்.

'எனினும் பலர் அதைப் பரிபாலிக்க வில்லையே? அதன் முகாந்திரம் யாது?' என்று கேட்டேன்.

"வேதசாஸ்திர விதிகளில் அவர் செலுத்தக் கடமைப் பட்ட அளவு பயபக்தி செலுத்தாமலிருப்பதே அதற்கு முகாந்திரம்" என்று என் முஸ்லீம் நண்பர் தெரிவித்தார்.

"அப்படியிருந்தும், தென் ஜில்லாக்களிலுள்ள இந்த முஸ்லீம்கள் மற்றப் பக்கத்து முஸ்லீம்களைக் காட்டிலும் அல்லாவின் பக்தியிலும் மதப்பற்றுதலிலும் சிறிதேனும் குறைந்தவர்களில்லை என்பது பிரத்யக்ஷமன்றோ? அங்ஙனமாக, இவர்கள் கொரான் விதிகளில் போதிய அளவு பயபக்தி செலுத்தாமல் இருக்கிறார்களென்று சொல்லுதல் நியாய மன்று. இந்த கோஷா விஷயத்தில் மாத்திரம் இந்த தேச சப்பிரதாயங்களைத்

தழுவி நடக்கிறார்கள். இவர்களுடைய கூட்டத்தில் எத்தனை ஞானிகளும் பக்திமான்களும் அவதாரம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த கோஷா விஷயத்தை இக் கூட்டத்தின் மீது வற்புறுத்தாமல் தான் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் மதபக்தி முதலிய விஷயங்கள் மாறுதல்கள் கூடாதேயொழிய ஆசாரங்களில் காலத்துக்குத் தகுந்த இடத்துக்குத் தகுந்த மாறுதல்கள் செய்து கொள்ள இஸ்லாம் சாஸ்த்திரங்களே அனுமதி தரக்கூடுமென்று நினைக்கிறேன்'' என்று நான் சொன்னேன்.

இது கேட்டு அந்த முஸ்லீம் நண்பர் மீளவும்:— "நான் நன்றாகக் கொரான் ஒதியவர்களை விசாரித்து இந்த விஷயத்தில் முடிவு சொல்லுகிறேன்'' என்றார். 'இடைக்காலத்து சாஸ்திரங்கள் இந்த விஷயத்தில் அதிக முரண் செலுத்தக் கூடும். ஆதலால் சாட்சாத் கொரான் வேதத்தையே நன்றாகப் படித்து உணர்ந்தவர்களிடம் விசாரணை செய்யுங்கள்' என்றேன்.

"சரி, அங்ஙனமே செய்கிறேன்'' என்று என் முஸ்லீம் நண்பர் சொன்னார்.

பிறகு துருக்கி தேசத்தில் ஸ்திரீகளுக்குள்ளே பிரம்மாண்டமான விடுதலைக் கிளர்ச்சி நடந்து வருவதைப் பற்றியும் அங்கு பல மாதர்கள் கோஷாவழக்கத்தை முற்றிலும் ஒழித்துவிட்டு, கல்வி கேள்விகளில் உயர்ந்த தேர்ச்சி யுடையோராய், தங்களுக்குள்ளே சபைகள் சேர்த்தும், தாங்களே உபந்நியாஸங்கள் முதலியன

நடத்தியும், உலகத்து மற்ற மாதர்களைப்போல் துருக்கியிலுள்ள மாதரும் கல்வி, விடுதலை, ஆண்களுடன் சமத்துவம் இவற்றை எய்தி மேன்படுமாறு அதிதீவிரமான முயற்சிகள் செய்து வருவதைப் பற்றியும் நான் சில வார்த்தைகள் சொன்னேன்.

அப்பால் எங்கள் காலைக் கூட்டம் கலைந்து விட்டது. என் முஸ்லீம் நண்பரும் தம் வீட்டுக்குப் போயினர்.

நவீன ருஷ்யாவில் விவாக விதிகள்.

ருஷ்யாவில் ஜார் சக்ரவர்த்தியின் ஆட்சி பெரும்பாலும் ஸமத்வக் கக்ஷியார் அதாவது போல்ஷிவிஸ்ட் கக்ஷியாரின் பலத்தாலே அழிக்கப் பட்டது. எனினும் ஜார் வீழ்ச்சியடைந்த மாத்திரத்திலே அதிகாரம் போல்ஷிவிஸ்ட்களின் கைக்கு வந்து விடவில்லை. அப்பால்

[குறிப்பு:—'ரெயில்வேஸ்தானம்' என்ற கதையில் நான் மேலே கூறிய சாதாரணத்தவறு புகவிட்டது பற்றி பத்திராதிபரும் பத்திரிகை படிப்போரும் என்னைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் படி வேண்டுகிறேன். உலக மெல்லாம் மாதர்களுக்கு நியாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி நடப்பதை அநுசரித்து முஸ்லீம்களும் ஏக பத்தினி விரதம், பெண்விடுதலை, ஆண் பெண் சமத்துவம் என்ற கொள்கைகளைப் பற்றி மேன்மை அடைய வேண்டுமென்பதே என் கருத்து. இந்தக் கருத்து நிறைவேறும்படி பரமாத்மாவான அல்லா ஹுத்த ஆலா அருள் புரிவாராக.]

சிறிது காலம், முதலாளிக் கூட்டத்தார் கெரன்ஸ்கி என்பவரைத் தலைவராக நிறுத்தி, ஒரு விதமான குடியரசு நடத்தத் தொடங்குகிறார்கள். ஆனால் கெரன்ஸ்கியின் ஆட்சி அங்கு நீடித்து நடக்கவில்லை. இங்கிலாந்து, ப்ரான்ஸ் முதலிய நேச ராஜ்யங்களிடமிருந்து பல வகைகளில் உதவி பெற்ற போதிலும் புதிய கிளர்ச்சிகளின் வெள்ளத்தினிடையே, கெரன்ஸ்கியால் தலை தூக்கி நிற்க முடியவில்லை. சில மாஸங்களுக்குள்ளே கெரன்ஸ்கி தன் உயிரைத் தப்புவித்துக்கொள்ளும் பொருட்டாக ருஷ்யாவினின்றும் ஓடிப்போய், நேசவல்லரசுகளின் நாடுகளில் தஞ்ச மென்று குடி புக நேரிட்டது.

போல்ஷிவிக் ஆட்சி ஏற்பட்ட காலத்திலே அதற்குப் பலவகைகளிலும் தோஷங்கள் கற்பிப்பதையே தம் கடமையாகக் கருதியவர்களிலே சிலர் அதன்மீது ராஜரீக நெறிகளிலே குற்றங்கள் சுமத்தியது போதாதென்று, போல்ஷிவிஸ்ட் சகூஷியார் ஸ்திரீகளையும் பொதுவாகக் கொண்டு ஒருத்தியைப் பலர் அனுபவிக்கிறார்களென்ற அபாண்டமான பழி சுமத்தப் பட்டது. ஆனால் "கெட்டிக் காரன் புளுகு எட்டு நாளைக்கு" ஒன்பதாம் நாள் உண்மை எப்படியேனும் வெளிப்பட்டு விடும். ஒரு பெரிய ராஜ்யத்தைக் குறித்து எத்தனை காலம் பொய் பரப்பிக் கொண்டிருக்க முடியும்? சில தினங்களின் முன்பு, இங்கிலாந்து தேசத்தில் மாஞ்செஸ்டர் நகரத்தில் பிரசுரம் செய்யப்படும் "மாஞ்செஸ்டர் கியார்டியன்" என்ற பத்திரிகை நவீன

ருஷியாவின் விவாக விதிகளைப் பற்றிய உண்மையான விவரங்களைப் பிரசுரம் செய்திருக்கிறது.

அவற்றைப் பார்க்கும் போது, நவீன ஐரோப்பிய நாகரீகம் என்று புகழப்படும் வஸ்துவின் நியாயமான, உயர்ந்த பக்குவ நிலைமை மேற்படி போல்ஷிவிஸ்ட் விவாகஸம்ப்ரதாயங்களில் எய்தப் பட்டிருக்கிறதென்று தெளிவாக விளங்குகிறது. ஆண், பெண் இரு பாலாரும் பரிபூர்ண ஸமத்வ நிலைமை யுடையோர். இங்ஙனம் இரு பாலோரும் முற்றிலும் ஸமான மென்ற கொள்கைக்கு பங்கம் நேரிடாதபடி விவாகக் கட்டைச் சமைக்க வேண்டு மென்பதே ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் உண்மையான நோக்கம். பெண்களுக்கு விடுதலை தாங்கள் வேறு பல ஜாதியார்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கொடுத்திருப்பதே தாம் நாகரீகத்தில் உயர்ந்தவர்க ளென்பதற்கு முக்கியமான அடையாளங்களில் ஒன்று மென்று ஐரோப்பியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த வகையிலே பார்த்தால், ஐரோப்பாவின் இதரப் பகுதிகளைக் காட்டிலும் நவீனருஷியா உயர்ந்த நாகரீகம் பெற்றுள தென்பது ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரிகிறது.

"மாஞ்செஸ்டர் கார்டியன்" சொல்லுகிறது:— "தெற்கு ஸோவியட் (போல் ஷிவிஸ்ட்) ருஷியாவில் இது வரையிலிருந்த வீண் நிர்ப்பந்தங்கள் இனி விவாக விஷயத்தில் இல்லாதபடி ஒழித்துவிடப்படும். அதாவது, மத வேற்றுமைகள் முதலியன விவாகங்களுக்கு தடை

யாக கணிக்கப் படமாட்டா! இப்போதுள்ள சட்டப்படி ஸ்திரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும் எவ்விதத்திலும் வேற்றுமை கிடையாது. இருபாலோரும் ஸமானமாகவே கருதப்படுவர். எல்லாக் குழந்தைகளும் ஸமூஹச்சட்டப் படி பரிபூர்ண சமத்வம் உடையனவாம். பாதுகாப்பில்லாத குழந்தைகள் யாருக்குப் பிறந்தபோதிலும், அவற்றைப் பாதுகாக்க ஒரு தனி இலாகா ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ராஜாங்க சாஸனப்படி நடை பெறும் விவாகங்களையே அங்கீகாரம் செய்யும். பெண்கள் பதினறு வயதுக்குள்ளும், ஆண்கள் பதினெட்டு வயதுக்குள்ளும் விவாகம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இரு திறத்தாரும் மனமொத்தால் தான் விவாகம் செய்யலாம். விவாகம் முடிந்ததும் புருஷன் அல்லது ஸ்திரீயின் பெயரை குடும்பத்தின் பெயராக வைத்துக் கொள்ளலாம். விவாகத்துக்குப் பிறகு தம்பதிகள் பரஸ்பரம் உதவியாக வாழக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். புருஷனேனும் ஸ்திரீயேனும் விவாக பந்தத்தை நீக்கிக் கொள்ள விரும்பினல், அங்ஙனமே நீக்கிக் கொள்ளச் சட்டம் இடங் கொடுக்கிறது".

மேற்படி விவரங்கள் "மான் செஸ்டர் கார்டியன்" பத்திரிகையிலே காணப் படுகின்றன. சில தினங்களின் முன்பு ஒரு கிராமாந்தரத்து ஸ்திரீ "யாதர் நீலே" என்ற மகுடத்தின் கீழே "சுதேசமித்திரன்" பத்திரிகையில் ஒரு வியாஸம் எழுதி யிருந்தார். அந்த வியாஸத்தை வாசித்துப் பார்த்தால் (ஸ்ரீமான் காந்தி சொல்லுவது போல) எவனுக்கும் அழுகை வாராமல் இராது. அந்த வ்யாஸத்

தில் நம்முடைய தேசத்து ஸ்திரீகளை நம்மவரில் ஆண் மக்கள் எத்தனை இழிவாகவும் குரூரமாகவும் நடத்து கிறார்களென்பதை அந்த ஸ்திரீ மிகவும் நன்றாக எடுத்து விளக்கியிருந்தார். உலகத்தில் ஒரு ஸ்திரீ ஜனன மெய்திய மாத்திரத்திலே பூமா தேவி மூன்றே சொச்சம் முழம் கீழே அமிழ்ந்து போய் விடுவதாக இந்நாட்டில் முந்தைய ஆண் மக்கள் எழுதி வைத்திருப்பதையும் அது போல் ஸ்திரீகளை இழிவாகவும் குறைவாகவும் சொல்லும் வேறு பல "சாத்திர" வானங்களையும் மேற் கோள் காட்டி அந்த மாது நம் பெண்மக்களின் ஸ்திதி விலங்குகளின் ஸ்திதியைக் காட்டிலும் பரிதாபத்துக் கிடமாக இருப்பதை விளக்கி மிகவும் வருத்த முணர்த்தி யிருந்தார்.

இப்படிப் பட்ட நம்முடைய ஸ்திரீகளின் நிலைமையை நவீன ருஷ்யாவில் ஸ்திரீகளின் விஷயமாக ஏற்பட்டிருக்கும் சட்டங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். அப்போதுதான் நம்மை ஐரோப்பிய நாகரீகம் எந்த சக்தியினாலே கீழே வீழ்த்திற் றென்றதும், எந்த அம்சங் களில் நாம் ஐரோப்பிய நாகரிகத்தின் வழியைப் பின் பற்றத் தகுமென்பதும் தெளிவுறப் புலப்படும். நாம் ஐரோப்பியர் காட்டும் நெறிகளை முற்றிலுமே கைப்பற்றிக் கொள்ளுதல் அவசிய மில்லை. திருஷ்டாந்தமாக நாம் குழந்தைகளை குடும்ப சம்ரக்ஷணையி னின்றும் பிரித்து ராஜாங்க ஸம்ரக்ஷணையில் விடவேண்டியதில்லை. பெண் கள் 14 வயதுக் குள்ளும் ஆண்கள் 18 வயதுக் குள் ளும் விவாகம் பண்ணித் தீரவேண்டு மென்று நிர்பந்தப்

படுத்த வேண்டிய தவசிய மில்லை. விவாகத்தை ரத்து செய்யும் விஷயத்தில் அவஸரப் படவேண்டியதில்லை. பொறுமையை உபயோகப் படுத்தி விவாகக் கட்டை நிரந்தரமாகப் பாதுகாப்பதே மனித நாகரிகத்தின் சிறப்பாதலால் நாம் அதற்குரிய ஏற்பாடு செய்வோம். ஆனால் "ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் எவ்விதத்திலும் வேற்றுமை கிடையாது. இரு பாலோரும் ஸமான மாகவே கருதப் படுவார்கள்" என்று ருஷ்யச் சட்டம் கூறுமிடத்திலே நாம் ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் கருத்தை அனுஸரித்தல் மிக, மிக, மிக, மிக, அவஸரம்.

தென் ஆப்பிரிக்காவில் பெண்கள் விடுதலை.

தென் ஆப்பிரிக்காவிலே "பியேட்டர், மாரிட்ஸ் புர்க்" என்ற பட்டணத்தில் 1910ஸ்ருத்தில் "பெண்கள் விடுதலைச் சங்கம்" என்றொரு சபை ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டது. இதிலே பல வகுப்புகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஒன்று கூடி "பார்லிமெண்டு" சபையிலே பிரதிநிதிகள் நியமிப்பதற்காக சீட்டுப்(ஓட்) போடும் சுதந்திரம் பெண்களுக்குக் கொடுத்தால் ஒழிய வேறு வித மான சீர் திருத்தங்கள் பெண்களுடைய நிலைமையிலே உண்டாக்குவது சாத்திய மில்லை என்று முடிவு செய்து கொண்டு அந் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும்படி பிரயத்னம் செய்து வருகின்றார்கள். இந்தச் சங்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் "நட்டாலிலே" பெண்கள் நகர சபை (Municipality) க்குச் சீட்டுப் போடும் உரிமை கூட

இல்லாதிருந்தனர். இச் சங்கத்தினரின் முயற்சியால் ஸ்திரீகளுக்குள்ளே ஜாதி, குலம், செல்வம், ஸ்தானம், பட்டம் முதலியவற்றால் ஏற்பட்டிருந்த அனுவசிய மான தாரதம்யங்கள் குறைந்து வருகின்றன. கல்வி விஷயத்திலே (அதாவது பெண் கல்வி மாத்திரம் அன்று), பொதுவாக தேசத்து ஜனங்களின் படிப்பு விஷயத்தில் இவர்கள் மிகவும் சிரத்தை செலுத்தி வருகிறார்கள். பள்ளிப்பிள்ளைகளுக்கும், பெண்களுக்கும் இயற்கை விதிகளை நன்றாகக் கற்றுக் கொடுத்து மேற் படி விதிகளைத் தவறினால் இயற்கையே தண்டனை செய் யும் என்பதை அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளும் படி செய்து, பொதுஜன அறிவை இயற்கை நெறியில் ஓங்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று பாடு படுகிறார்கள். நிலை தவறிப்போன ஸ்திரீகளைக் கொடூரமான அவமதிப் பாலும் அசிரத்தையாலும் மேன் மேலும் கெட்டழிந்து துன்பப் படாத படி நல்வழி காட்டி நேர்மைப் படுத் தவே தகுதி யென்று தீர்மானித்து அதற் குறிய முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். "ஜன சபை ராசி" (ஜன சபைப் பார்லி மெண்டு) ராசி கமிட்டி யென்று தன் ராசி ஒன்று நியமித்து அந்த ராசி (கமிட்டி)யைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்போதப்போது ஜன சபைக்கு முன்பு வரும் மசோதாக்களைப் படித்து ஆராய்ச்சி செய் கிறார்கள். ஏதேனும் ஒரு மசோதா சட்ட மாவத னாலே ஜனங்களுக்குப் பிரதிகூலம் ஏற்படும் என்று தோன்றினால், உடனே ஜன சபைக்காரரைத் தனித் தனியே போய்ப் பார்த்து ஆட்சேபங்கள் செய்தல்,

தந்திகளின் மூலம் ஆட்சேபித்தல் முதலிய காரியங்கள் செய்கிறார்கள். ஸ்திரீகளுக்குத் தொழிற்சாலைகளிலே கொடுக்கும் சம்பளம் இன்ன அளவுக்குக் கீழே போகக் கூடாதென்று நிர்ணயஞ்செய்த ஜன சபையார் ஒரு "சம்பளக் கீழெல்லை மசோதா" கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காகப் பல "மெம்பர்"களைப் போய்ச் சந்தித்து வாதாடி வருகிறார்கள். (நடுவிலே ஒரு ரசமான வார்த்தை. "மெம்பர்" என்பதற்குச் சரியான தமிழ்ச் சொல் எனக்கு அகப்படவில்லை. இது ஆச்சர்யத்திலும் ஆச்சர்யம். "அவயவி" சரியான வார்த்தை யில்லை. "அங்கத்தான்" கட்டிவாராது. "சபிகன்" சரியான பதந் தான். ஆனால் பொது ஜனங்களுக்குத் தெரியாது. யாரேனும் பண்டிதர்கள் நல்ல பதங்கள் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தால் புண்ணியமுண்டு. அரை மணி நேரம் யோசித்துப் பார்த்தேன்; 'உறுப்பாளி'-ஏதெல்லாமோ நினைத்தேன். ஒன்றும் மனதிற்குப் பொருந்தவில்லை. என்ன செய்வேன்! கடைசியாக "மெம்பர்" என்று எழுதி விட்டேன். இன்னும் ஆர, அமர யோசித்துச் சரியான பதங்கள் கண்டு பிடித்து மற்றொரு முறை சொல்லுகிறேன்.)

ஸ்திரீகளுக்கு நகர சபையிலே சீட்டுப் போடும் சுதந்திரம் மேற்படி சங்கத்தாரின் முயற்சியாலே தான் கைகூடிற்று. ஸ்திரீகளையும் குழந்தைகளையும் யாரேனும் அடித்து ஹிம்சை செய்ததாக நியாயஸ்தலங்களிலே வழக்கு வரும்போது, மேற்படி சங்கத்தின் காரிய

ஸ்தர்கள் போயிருந்து கவனித்து வருகிறார்கள். தென் னாப்பிரிக்கா முழுமைக்குமாக ஒரு பெரிய 'விடுதலை'க் கோட்டம் (கோட்டம் என்பது பெருஞ்சபை) ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனுடன் இந்தச் சங்கமும் சேர்ந்திருக்கிறது. "பிருத்தானிய ஸ்திரீ சாம்ராஜ்யம்" என்ற பெரிய கோட்டத்துடன் இவை யெல்லாம் ஐக்கியப் பட்டிருக்கின்றன. அந்நிய தேசங்களில் உள்ள விடுதலைக் கூட்டத்தாருடனே இவர்கள் அடிக்கடி கடிதப் போக்கு வரவு நடத்துகிறார்கள். இவ்விஷய மெல்லாம் சென்னையில் மிஸஸ் அன்னி பெஸண்ட் என்ற பண்டிதை நடத்தும் "காமன்வீல்" (பொதுநலம்) பத்திரிகையிலே சொல்லப் படுகிறது. மிஸஸ் அன்னி பெஸண்ட் பெண்கள் விடுதலை விஷயத்திலே தீவிரமான பக்தி யுடையவர் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இப்படியே எல்லா தேசங்களிலும் பெண்கள் மேன் மேலும் சுதந்திரம் பெற்று மனித ஜாதியை மேன்மைப் படுத்த முயற்சி செய்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டு ஸ்திரீகள் மாத்திரம் தமது மனுஷ்ய பதவியை ருசுப் படுத்துவதற்கு யாதொரு வழியும் செய்யாமல் இருக்கிறார்களே! ஏன்! என்ன காரணம்!

இந்தியாவில் விதவைகளின் பரிதாபகரமான நிலைமை.

ஸ்ரீமான் மோஹனதாஸ் கரம்சந்திர காந்தி (மகாத்மா காந்தி) யால் நடத்தப்படும் "நவஜீவன்" என்ற பத்ரிகையில் ஒருவர் பாரததேசத்து விதவைகளைப் பற்றிய சில கணக்குகள் பிரசுரம் செய்திருக்கிறார்.

அவற்றுள் குழந்தைக் கைம்பெண்களைப் பற்றிய பின்வரும் கணக்கு மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கது.

வயது	மணம்புரிந்த மாதர்	கைம்பெண்கள்
0-1	13212	1014
1-2	17753	856
2-3	49787	1807
3-4	134105	9273
4-5	302425	17703
5-10	2219778	94240
10-15	10087024	223032

இந்தக் கணக்கின் படி இந்தியாவில் பிறந்து ஒரு வருஷமாகு முன்னரே விதவைகளாய் விட்ட மாதர்களின் தொகை 1014! 15 வயதுக்குக் குறைந்த கைம்பெண்களின் தொகை 3½ லக்ஷம்! இவர்களில் சற்றுக் குறைய 18000 பேர் ஐந்து (5) வயதுக்குட் பட்டோர்!

இப்படிப்பட்ட கணக்குகள் சில கொடுத்துவிட்டு, அவற்றின் இறுதியில் யேற்படிக் கடிதம் எழுதியவர் "இக்கைம்பெண்களின் மொத்தத் தொகை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப் படிக்கும்போது எந்த மனிதனுடைய மனமும் இளகி விடும். (இந்நாட்டில்) விதவைகள் என்ற பாகுபாட்டை நீக்க முயல்வோர் யாருளர்?" என்று சொல்லி வருத்தப்படுகிறார்.

இந்த வியாசத்தின் மீது மகாத்மா காந்தி பத்திராதிபர் என்ற முறையில் வியாக்கியானம் எழுதியிருக்கிறார்.

அந்த வியாக்கியானத்தின் ஆரம்பத்தில் ஸ்ரீமான் காந்தி, "மேலே காட்டிய தொகையைப் படிப்போர் அழுவார்கள் என்பது திண்ணம்" என்கிறார். அப்பால் இந்த நிலைமையை நீக்கும் பொருட்டு தமக்குப் புலப்படும் உபாயங்களில் சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்லுகிறார். அவற்றின் சுருக்கம் யாதெனில் (1) பால்ய விவாகத்தை நிறுத்திவிடவேண்டு மென்பதும் (2) 15 வயதுக்குட்பட்ட கைம்பெண்களும் மற்ற இளமையுடைய கைம்பெண்களும் புனர்விவாகம் செய்துகொள்ள இடம் கொடுக்கவேண்டு மென்பதுமே யாகும்.

ஆனால் இந்த உபாயங்களை விருப்பமுடையோர் அநுசரிக்கலா மென்றும், தமக்கு இவற்றை அநுசரிப்பதில் விருப்பமில்லை யென்றும், தம்முடைய குடும்பத்திலேயே பல விதவைகள் இருக்கலா மென்றும், அவர்கள் புனர்விவாகத்தைப் பற்றி யோசிக்கவே மாட்டார்களென்றும், தாமும் அவர்களை மறுமணம் செய்து கொள்ளும்படி கேட்க விரும்ப வில்லை என்றும் ஸ்ரீ-காந்தி சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீமான் காந்தி சொல்லும் உபாயம்.

"ஆண்மக்கள் புனர்விவாகம் செய்து கொள்ளுவதில்லை என்ற விரதம் பூணுதலே விதவைகளின் தொகையைக் குறைக்கும் அருமருந்தாகும்" என்று ஸ்ரீமான் காந்தி அபிப்பிராயப் படுகிறார். இந்த விநோதமான உபாயத்தை முதல்முறை வாசித்துப்பார்த்த

போது எனக்கு ஸ்ரீமான் காந்தியின் உட்கருத்து இன்ன தென்று விளங்க வில்லை. அப்பால் இரண்டு நிமிஷம் யோசனை செய்து பார்த்த பிறகு தான் அவர் கருத்து இன்ன தென்பது தெளிவுபடலாயிற்று. அதாவது, 'முதல் தாரத்தைச் சாகக் கொடுத்தவன் பெரும்பாலும் கிழவனாகவே யிருப்பான். அவன் மறுபடி ஒரு சிறு பெண்ணை மணம் புரியுமிடத்தே அவன் விரைவில் இறந்து போய் அப் பெண் விதவையாக மிஞ்சி நிற்க இடமுண்டாகிறது. ஆதலால், ஒருமுறை மனைவியை இழந்தோர் பிறகு மணம் செய்யாதிருப்பதே விதவைகளின் தொகையைக் குறைக்க வழியாகும்' என்பது ஸ்ரீமான் காந்தியின் தீர்மானம்.

சபாஷ்! இது மிகவும் நேர்த்தியான உபாயம்தான். ஆனால் இதில் ஒரு பெரிய சங்கடம் இருக்கிறது. அது யாதெனில் இந்த உபாயத்தின்படி ஆண்மக்கள் ஒரு போதும் நடக்கமாட்டார்கள். மேலும், பெரும்பாலும் கிழவர்களே முதல் தாரத்தை இழப்பதாக ஸ்ரீமான் காந்தி நினைப்பதும் தவறு. 'இந்தியாவில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சராசரி 25ம் பிராயத்தில் மரணம் நேருகிறது' என்பதை ஸ்ரீமான் காந்தி மறந்து விட்டார். எனவே, இளம்பிராயமுடைய பலரும் மனைவியரை இழந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் ஸ்ரீமான் காந்தி சொல்லும் சந்நியாச மார்க்கத்தை ஒருபோதும் அநுஷ்டிக்க மாட்டார்கள். அவர் அங்ஙனம் அனுஷ்டிப்பதினின்றும் தேசத்துக்கு பல துறைகளிலும் தீமை விளையுமே யன்றி நன்மை விளையாது. ஆதலால் அவர்களை

அங்ஙனம் துறவு பூணும்படி கேட்பதும் நியாய மில்லை.

ஸ்திரீ - விதவைகளின் தொகையைக் குறைக்க வழி கேட்டால் ஸ்ரீமான் காந்தி "புருஷ - விதவை" களின் (அதாவது: புனர்விவாகமின்றி வருந்தும் ஆண் மக்களின்) தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென் கிறார்! இதினின்றும், இப்போது ஸ்திரீ—விதவைகளின் பெருந் தொகையைக் கண்டு தமக்கு அழுகை வருவதாக ஸ்ரீமான் காந்தி சொல்லுவது போல், அப்பால் புருஷ விதவைகளின் பெருந்தொகையைக் கண்டு அழு வதற்கு ஹேது உண்டாகும்.

மேலும், ஆணுக்கேனும் பெண்ணுக்கேனும் இளமைப் பிராயம் கடந்த மாத்திரத்திலே போக விருப்பமும் போக சக்தியும் இல்லாமற் போகும்படி கடவுள் விதிக்கவில்லை. உலகத்தின் நலத்தைக் கருதி கடவுளால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் போக இச்சையை அக்கிரமமான வழிகளில் தீர்த்துக்கொள்ள முயல்வோரை மாத்திரமே நாம் கண்டிக்கலாம். கிரமமாக ஒரு ஸ்திரீயை மணம் புரிந்துகொண்டு அவளுடன் வாழ விரும்புவோர் வயது முதிர்ந்தோராயினும் அவர்களைக் குற்றம் சொல்வது நியாயமன்று. சிறிய பெண்குழந்தைகளை வயது முதிர்ந்த ஆண்மக்கள் மணம்புரியலாகாதென்பதை நாம் ஒருவேளை பேச்சுக்காக ஒப்புக்கொண்ட போதிலும், வயதேறிய பெண்களை வயது முற்றிய ஆண்மக்கள் மணம்புரிந்து கொள்ளக் கூடாதென்று தடுக்க எவனுக்

கும் அதிகாரம் கிடையாது. எனவே, எவ்வகையாலே நோக்கு மிடத்தும் ஸ்ரீமான் காந்தி சொல்லும் உபாயம் நியாயவிரோதமானது; சாத்தியப்படாதது; பயனற்றது.

விதவைகளின் தொகையை குறைப்பதற்கும் அவர்களுடைய துன்பங்களை தீர்ப்பதற்கும் ஒரே வழி தான் இருக்கிறது. அதை நம்முடைய ஜனத் தலைவர்கள் ஜனங்களுக்கு தைர்யமாக போதிக்க வேண்டும். அதை ஜனங்கள் எல்லோரும் தைர்யமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அதாவது யாதெனில் :—இந்தியாவில் சிற்சில ஜாதியாரைத் தவிர மற்றப்படி யுள்ளோர், நாகரிக தேசத்தார் எல்லோரும் செய்கிறபடி, விதவைகள் எந்தப் பிராயத்திலும் தமது பிராயத்துக்குத் தகுந்த புருஷரை புனர்விவாகம் செய்துகொள்ளலாம். அப்படியே புருஷர்கள் எந்தப்பிராயத்திலும் தம் வயதுக்குத் தக்க மாதரை மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம். இந்த ஏற்பாட்டை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும். வீண் சந்தேகம், பொறாமை, குருட்டுக்காமம், பெண்களை ஆத்மாவில்லாத, ஹ்ருதயமில்லாத, ஸ்வாதீனமில்லாத அடிமைகளாக நடத்த வேண்டுமென்ற கொள்கை — இவற்றைக் கொண்டே முற்காலத்தில் நம்மவர்களில் சில புருஷர்கள் 'ஸ்திரீகளுக்கு புனர்விவாகம் கூடாது' என்று சட்டம் போட்டார்கள். அதனாலேதான், மனைவியில்லாத கிழவர்கள் சிறு பெண்களை மணம் புரிய நேரிடுகிறது. அதனாலேதான், ஹிந்துதேசத்து விதவைகளின் வாழ்க்கை நரகவாழ்க்கையினும் கொடியதாய்

என்னாற்ற துன்பங்களுக் கிடமாகிறது. பால்யவிதவைகள் புனர்விவாகம் செய்து கொள்ளலாமென்று ஸ்ரீமான் காந்தி சொல்லுகிறார். ஆனால் அதைக்கூட உறுதியாகச் சொல்ல அவருக்கு தைர்யம் இல்லை; மழுப்புகிறார். எல்லாவிதவைகளும் மறுமணம்செய்துகொள்ள இடம் கொடுப்பதே இந்தியாவில் மாதருக்குச் செய்யப்படும் அநியாயங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரிதான இந்த அநியாயத்திற்குத் தகுந்த மாற்று. மற்றப் பேச்செல்லாம் வீண் கதை.

3438.

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
19	7	ஜார்ஜ்	ஜார் (Czar)
21	17	அதிலிந்து	அதிலிருந்து
36	4	ஆறிலுல்	ஆறிலும்
39	16	கீழ்படிய	கீழ்ப்படிய
42	21	தேசத்துகல்வி	தேசத்துக்கல்விப்
46	1	தமிழ் சகோதரிகள்	தமிழ்ச்சகோ [தரிகள்
47	7	திருபுகளே	திரிபுகளே
64	21	சம்பந்த	சம்மத
65	4	சாம	கிரம
89	9	பிராணிகள்	பிரயாணிகள்